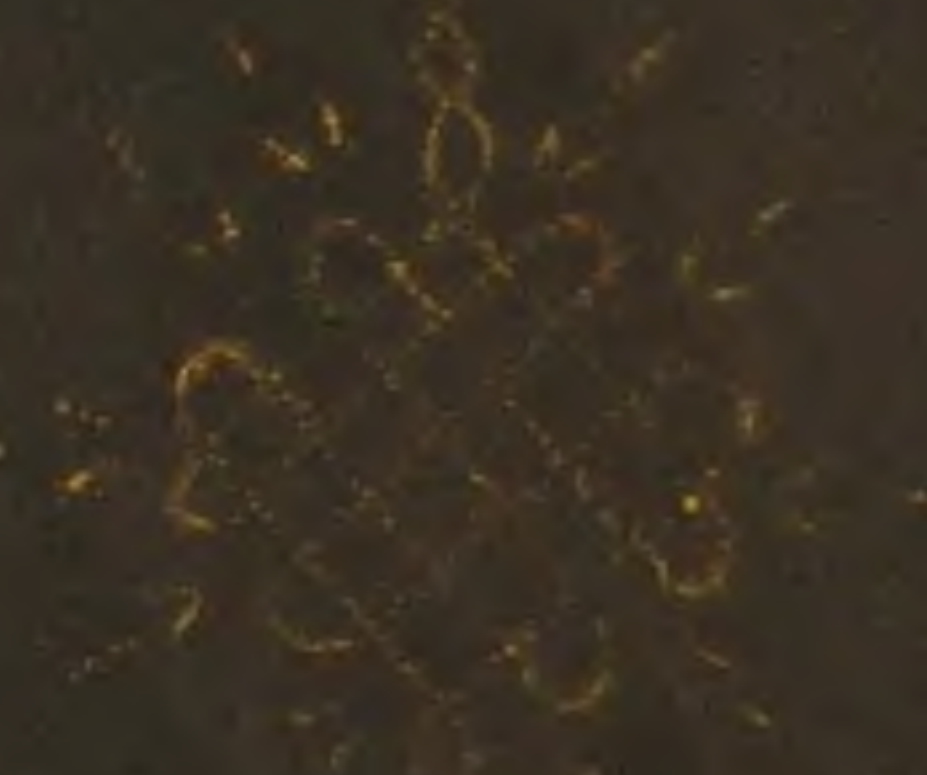

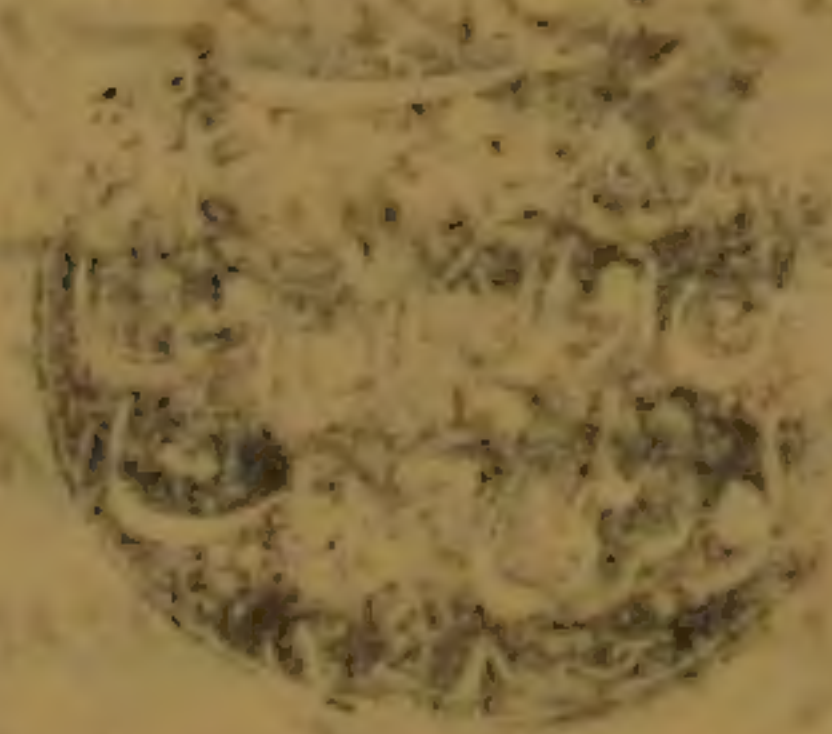
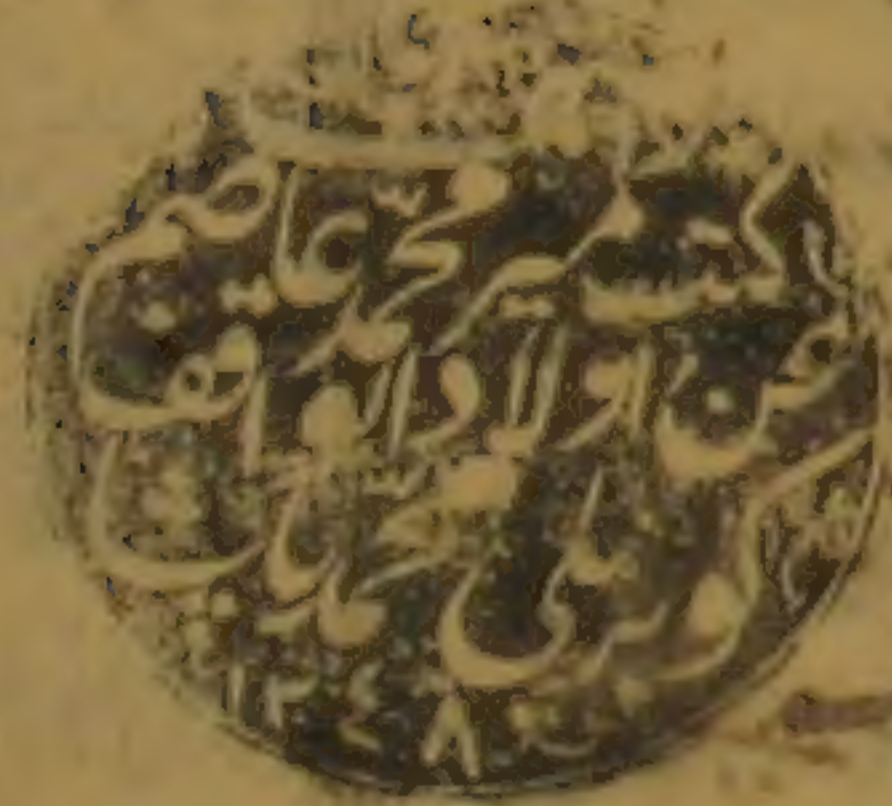

114

شرح الشهدى المولانا
 الشيخ عبد القادر الغدادي
 عفا عنه

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله الطاهرين
 اما بعد ساکن زاویه محفل و تارک غوغای رعد و قوت راجی توفیق
 رب مادی عبد القادر بن عمر البغدادی بوجهی تعبیر مرام
 و بوطر زایه توجیه کلام ایدر که ایام شایده که مقدمه هر فتح باب در
 تحصیل زبان فارسی به کوشش و درک لغات و معانی و در
 اولوزدی بر مدت متبع لغات و لغت هم مزایا و کلمات صرف اولوز
 است و تعلیم منظومه فایق اقران و مشهور دوران مولانا شاهر
 عصره معارف فارسی به ساء ایدی سلسله آب روان
 کبر و لغت طبعیه حسیان کلمه ایدی که است متبع الیه نموده حاذق
 وضبط و تصحیح فائق اولوز بر طرز عجیب و سلوب غریب الیه
 شرح ایتیم اعلی لسان فارسی مفرداتی شرح شده مدج
 و مرکبات و ضروب امثال مناسب الیه صمننده مدراج ایدر
 و تحفه ختام لغت ندن طرح و مزید ایدوکی الفاظی تبنیه و تقریب
 این نام بکنه هر کلمه تفسیر زده توجیه و جیه و ترجمه لری بیننده
 ترجیح و مقبول و مردود اولان تصریح ایدر و کرمی بل مقداری
 مسوده سی زاویه لسان و کوه بجزایه قالمشدر حالا که تاریخ
 سنه ثمانیه و سبعین بعد الالف در بعضی اعوان کرام اول ادواتی

فی منطق و واقف اولوز تبقینه اسارت و اقدام ایدی اسارت
 اطاعت و استعانت اجابت اولوز تبقینه اولوز **کلمه** قبل
 شروع ناظم تحفه خا میه دن طرح ایدوکی کلمات مرود ایدوب
 بعده هر کلمه شرحی آخونده ناظم مشویدن کوه و کی مزید منقود
 و سکوت عن اولان کلمات ایکی منظومه ده موجود اولوز و غی معلوم
 اولوز مناسب کورند **قوله فی الدیاجه** مذکوره و ارایه زده جواهر
 الی احوال بیت الذی بعده کلماتی نفاسته جواهره تشبیه ایدوب سبه
 بهر سبه او زینه اطلاتی استعاره مصرعه مطلقه قبلند یعنی تحفه
 حاده موجود اولان کلمات جمله سن بوکتابه ایراد ایدم انا و اولان
 اولان الفاظ ترک ایدم خفی اولیه که ایراد ایدوکی کلماته الفاظی معلومه
 حوقد زنه که سر دندن معلوم اولوز و ترک ایدوکی الفاظی مجبور کور
 راسی عیدیه مذکور و تامل معناسته پاهو با فارسی الیه و کنگ و عصا معناسته
 تم چه در سبب معناسته دوع ایران در محضر معناسته اراک عیدیه
 اغاجی معناسته لک کسر لام و سکون نون الیه مابدر یعنی ساقی معناسته
 حک قاضی حجتیه تقریب ایدوب حک حوز تم فتح مشاة الیه کوز پرده
 عیدیه سبل دیور خاشاک چو چوب خورشید کوشدر جز
 غیر معناسته در سبک کبر السین و فتح الباء و سکون الراء و الحمله
 صار و اعجز زمره صالحین در عیدیه از جوده کوز سکندر
 بر او یوندر و کرمی دائره چوب او را سنده او پانینک بر او یوندر

دایره دن طسره حقیقین کسند ولی اوزلرک قفسنی دیرسینی بیرینه
 کوزر مرغان معینه دیودی کلیسیای نفوساک کفار مذاهبدن بر
 مذهبیدر بر او نه قاپوسند لیدر کاواک اچی بوسن مجوف معنانه
 کرکجه بضم الکاف حجره معنانه در سول بفتحین دوه طبانیدر
 قانه فانون ایلد چویدر که انکه اودون یاردر بیاز ضم با فار سر ایلد
 مشد پیر استن دری د باعث ایتک داعاج بود امق و بزک استن
 معننا قاپول دیوار اوزرینه بنوردن صقلین ایلد یاردر دینیم
 سوکک استم معنانه نفرین بدعا پره کلید دیر خرکس صوفیان
 که ایاغ کیر لراتر قافیه سنه کلور بشه سور سکا دکت
 معروفدر فراموش معروفدر عزو قاسد که عربیه نصب دنور
 فته کمر کور کیدر فرسب کبر القاء و نهجا دو کرافجر که سقف اکت
 اونیته یا بلور ماکچو که عربیه لباد کوز بزغاله اوغلا قدر است
 سدک بول معنانه در بزک معنانه در بستر م قوروش
 مرضیدر بر یون دم کو که عربیه قوبا دنور کثر بفتحین و الا فصح
 بایس مکار ازاد الفارسته اوزم جکر دکی هسیر بفتحین بوزدر
 طبلد معنانه صاروج ساروج دن معرب الچو در که عربیه
 نوزده دنور حنجره چر بیر تو تو فیک قوقوسیدر که بوزر
 رایحه یا بلور کفجک ایر یو مشغلر چرب دست الی اوزلو
 دیکدر بر بفتح الباء و ازاد الفارسیین صرب عقبه در که

رخت ایلد کچلور کواژنه پروانه در که سمع ایلد اولور نوباوه تر فسنده
 بیش سفجه خام قوروز رخت معروف سننق مین تجره قباغر
 کجه سماروغ بومره کجه باسی بر مندر در سنبلید جوب حسنه
 بویدر که عربیه حلبه دنور کافلو کوکک چرند و بوسن ملک که کمر دکر
 عربیه عضروف دنور غیون بک بک دکر کوکک ملک باخ قلب
 کومش کما عربیه منتر معنانه مویاب قوری اوزم صوبیر دینه
 کوی و قریه در کوی محله و زقاق کچلیزه ایت بالغ کرم قورت که
 عربیه دود دنور تراش عربیه معروف دالسمند عالم معنانه
 قوج نا اهل و جاهل روح جیریل امین در علیه السلام شوزه خشتک خبو
 کمرک بیج آغز باری که سولرکن صاچلور باد رنگ شخار کاوم
 بر نوع بوریدر اربینه طر خوند ریز نفس آرزو کام معنانه
 چرخت عصا منکنه سی جاده شعر و نظم و عبا ایران آشی آسمانه
 شفق دکن لک بروه جاموس در دختر اندر اوکی قزدر سیدر
 قواق اغاجیدر خو خلق و عادتدر ادماج بونه نسانه معنانه
 فرنا سر اغمتش بی او یوسی کلمش اغمتش کسه بونکله غافل معنانه
 کما یه ایدر سر بایس چوما قدر داس و دولوس او فنی دیک کیکنج صورت
 که عربیه چر چر کوز کوزانه کندر تخنی بو عین چورک کوز هوج که عربیه
 جزر دنور سعد طویق اویدر رخیس قوزوت قنبریس بوغت
 طواری انبیش چاچ و نایان کوکجه مرید بر او بوند راد

چوم و دوشی دهر بلبند او راغی مویزه سولون و اول نسبه در که
عورت بوز ز سور ر کر نه تکله قفتان لک ر بولا ج اسی یاره بزرگ
دود که چلب او یونی سه دره طوق جن او یونی انکله دکه الکی اغلوزه
دو که در نور دجله لری اور زینه صاد دق لری عجدر پز مچین قر
لم معنا سه دیره مور رکندر چرب یا غلور رکوه عبد ساره
معنا سه کشف بضی بر دق وقبلوه سیر مادیان آت سود
ر که کر تکله بازن کباب چو ر چک شیش در کفلیه کفلیه معنا
کر باسو کر تکله کوز معنی تفسیر در بر نوع اول چک ران اول قد که
عربیده فقد دور سیر مهر در وزیدن یل اسک مردن موت
اول ملک معنا سه ناله اچله و یعنی این بنک عادت کو قنی این معنا
خایه یوم ده و طاش کر و رهن معنا سه موسر ده طاز باش دیکر
نسان کر لودر کشد مرف و بسم ار خر شاس مخج در
نخان بر دن ظن اینگ کا و کاف عربیه قر نق معنا سه هم مصدر
و فعل امر در اوز نک تحت باد شاه دیسیم تاج باد شاه بلیغ شیر
سوس آزاد دید کل مفتش سوسند که کوک ر خلو کلری و قره
نقطه لر اولور نبایش دعا و شنا لوی بویک قازن و تجره خایه
میعنه کواره بالا المهله سید که انکله میوه طاش لر تریان حیت
قلبه د سساس ال کر منی خراس آت در کر منی لوع سوت مغز
نامسید زهره میزی کیر الت تاسل در یعنی ذکر فر نحت

۴
ادبش واو کر نفس کر ک حشی اوسون کر ک توسون در منه پوشن
اوتید که عربیده شیخ دور کر ما به حام و ایلی صو جا وله بیلو کل و و
عجب معروف خبر و خطر ک لاله معروف و ید یا وی فلن شیر نوید
مستحق نهاله لوه که اچند صید اچون کر نور خبر و طو کر ن
بویک شیکر حام بویک چغاله قوس در کنی خاله عربید والد همیش
جم جمید دید کل باد شاهد ماله بنا ارک بر التر در شهد عربید کوچ
مالید مسکاله ایت بوقید فر تاج سول دو که که یا نور لر که کو کلور
نشن بچقو و بویک کسر و باله باشنه او که که عربیده عقب دور
ابا آش در طیج معنا سه یشم بر معروف یشل طاش در نگ عقار که
یاغ چقر حق لر که تک روغن دخی دور داسش کرج و کر د چو ملک
زونی بشک آزود دید کلری دس در پینو کش کینی جک و دیا کار زیر
عصف چکید رخشکار ز اچ ایله طو رق در قلعه بن دیب کون
کوت را سو کلینک دید کلری جانور در کوار اب الهم صلغ شان
او غل مالی میوه دکک چو عنی تاک معنا سه و هر دال که انده میو
بتر نیو طاقت نیرازه الکم صا غل بغیر قوس قرخ کنده توم ق
دله بر اوتر لوسه الکم صا غل بر ن اول که و شبا کلند دره چاپک و قو
و کر بز خرو به تلبه که قوشجیل انکله قوس او قور لر قاب سوقدر که عربیده
کعب جنور ژنگ کوز چای غیدر ز بکر فک دار خال دکچک اعلاج
دخ حصیر قاشی شش عربیده طو راق اوتیده فر شک خاک قاشی

کلور اوزم دانه سی کوخک اوزم صلحه اوله کوچک صلحه کج اوزم
 دنور یانر معناسنه کج ضم لام ایله حصیر ساز ز بار قاسق که عربیه
 عانه دنور کلوج کوت ایتمک که کول اوزرینه دوشر سکار و بوغاچه
 دیدک طر اتمک داد و سسد و ریه آله یعنی و برش الشر کستی کورسی
 طومق برنا تازه بکت همنام آدکس رهوار بورعنه طوار کسیر
 میدان راهزن بول کچی ستم ات رختی در بوی تو قودایم
 کرامی اولو و غیز باز نیچ تقدیم نون ایله صلحنی و او غلله اوینا بخت
 بشکله آصد قلی شنه خیم یاره و جرات خامی کند و قوم یعنی
 بوق عربیه بوری معناسنه کج کار سونمک سیه کردن فلک
 دقار سهری تمام و کاملر **وقوله فی الدیاجه** قوتک اکر یله بر تازه
 نهالی بویه طغلموری کله مثالی نومضونر حمه خطا میدنه المندر
 درختی کر جوانی کوثر بر خاست چو خشک و پیر کرد کی شود
است **وقوله بعده** یه ییکی بردغه کیم اوله اول خاک تو یاسن
 بولی بویق ایده می پاک نومضونر مشور شریف طار و مدنه المندر
 کوزه نوکو بخود بولی کشید آن جنب را آب نتواند
برید القطعه الاوله کز نیک ایدر رازید ویزدان خدای دخی بر
 اولو بول کوسه چی رهمای ناظم رهمه استکا خبر و برکت
 و استقام عاده و منفعت ایچون سهر اوله حدیث شریفک مصنونه
 عامل اولوب ترجمه سنک ابتداسنی خلاق عالم و افزنده هفت طایم

گنار

خرتک اسم سیرغی ایله موج و غزین ایله ی نه که دیباچه سنک ابتداسنی
 بویه با سندی و ایزد ایله یزدان با طمک شونیدن کتور و کی غرا بندنر
ایزد کسیر سهره و ز ایله ذات واجب الوجود و عبادنه سستی اولان
 معبوده علم در عریبه احد کبی مرحوم کمالی نازاده دقائن کما نقده ز
 مفتوح در جواب بوبیت ایله استشهاد ایتدی **بجا آمدن**
 و عده ایزدی یزدان پسر پاک و دور ایزدی مرحومک و جه هندک
 بود که حرف زاکره ایله اولور سه بیت مذکور عیوب قافیه سناده
 توجیه ایله که اختلاف حرکت ماقبل رویدن عبارتدر معیوب اولور کین
 علم قافیه ده چهارتی اوله یارانه خفی دکلدر که روی ایلی فندر بری مجرکه
 حرف وصل اکا لاحق اولیه کل و مل کبه و بونرک حرکت ماقبل انخادی
 واجیدر و اختلافی عسیدر و اول عیبه سناده توجیه دنور و بری روی
 مطلقه که اکا حرف وصل لاحق اوله نه حرف اولور سه اولسونر کلی
 و ردی کبی و بونرک حرکت ماقبل مختلف اولور سه جایز در نه که تمثیل
 اولندی و استشهاد ایتدی و کی بیت دخی بوبیت یلدندر و جریا
 قابل حصر دکلدر جمله دن انور نیک بوبیتنده واقدر
 بی مهر جمال تو کلی نیست بی مهر هوای تو دلی نیست **سیر اندی**
 فتح ز واجب دکلدر جایز در که مکسور اوله نه که ملای روم بویده
 خلق حق افعال را موجود است فعل آثار خلق ایزد است
 و جایز در که مفتوح اوله نه که نه ملای روم بوبیتنده همیشدر

تی

غرقه نوری که اولم یولد است **لم یلد لم یولد** ان یزدست **ایزدی** یاء
 نسبت ایله الله لوق ویکدر کرک فعل اولسون کرک صدقه و شکرانه اولون
 فردوسی سینه نه **بویرد** **دکر ایزدی** هر چه با بلیت بود
 یکی سرخ یا قوت بدنا بود **بنامیزد** اصل بنام ایزد ترکیب
 اصنافی حذف اولمشد تعجب و استحسان مقامنده
 استعمال اولون مقصود زخم چشم دفع اینکدر بنام خدا دید کوری
 نه که نوری دمیشد **مزین** کرده مجلسان بخاری بنامیزد
 زهر شیرین و زیبا شیخ سعدی دخی دمیشد
 زهی رویت بخوبی چشمه نوز **بنامیزد** ز رویت چشم بد دور
 عین چون ده کلمه در با حرف قسم اولور نه که شاعر دمیشد
 بنامیزد چه دلکش تر است این نه آب و گل همه جان و دست این
 حکیم نور دخی دمیشد **بسمی** در کفم یاری نیاید
 در آید جز جگر خواری نیاید سودی بنامیزد لفظ سبک در یعنی
 مفرد در مرکب و یکدر دمیشد یا دوز کوزدن صقلسون
 مقامنده مستعمل در تحکین مقامنده ده مستعمل باریک الله
 معنایه دید و کی صدر کلامی مردود در و نغمه الله بنامیزد
 آدلو ساندو و طوی که معنایه کلور دید و کی تر زیند اصل نمکد
 بنامیزد **یزدان** باری عز اسمک و صفید برادگی و خالق شمعانه
 نه که فرخنده سدید **سبک** داد سو کند آن پاک دین

یزدان بهشت آسمان و زمین **ولا یضا** ترا پاک یزدان چنان
 آفرید که مهر آورد هر که روی تو دید **مائی** نقاشی مذهبند
 یزدان خالق جزه مخصوص و اهر من خالق شیره مقصور اولد و غنی
 منصوبه در نه که رست عر دمیشد **کران** دو عارض
 مشکین ز فعل یزدانست ز فعل اهر منست آن دورف
 چو کان زن **دین** لبیل اهر من نور درست کند که خبر است
 یزدان سر ز اهر من **مائی** ثویه نک دین باطل و این عالمی نک
 بشر فتنه مسکن بر فتنه در دین مجوس ثویه نک غیر مدیر نه که آمدی
 ابحار الافکار ده دمیشد که اما الثویه ففرق جنس الفرقه الاولی
 الماثویه **الثانیة** المذکبة **الثالثة** المربصانية **الرابعة** المقتبونية
الخامسة الکیونیه و اما المجوس فقد اتفقوا ایضا على ان اصل
 العالم النور والظلمه کذب الثویه و اختلفوا و افرقوا افرقا ربعا
الفرقة الاولى **الکیومرثیه** **الثانیة** الزوانیه **الثالثة** المسیحیه **الرابعة**
الزرادشتیه انتی اهر من دن مراد بیس جنیس بر بیس در
 لفظنه اوج لغت دارد بری اهر من فتح مهنه و سکون و فتح
 رایله در و بری اهر من مد مهنه و فتح ها و سکون رایله و کیسه
 شعر متقدمه مذکور در ثالث اهر من کسر را و زیاده یا ایله در نه که
 النوری تمیذ **خدا** های شهاب اندران شب کون
 روان چون نور خرد در روان اهر من **خدا** یانک حذف و انبیا ایله

ایک قسم در برستی مرکب و برستی بسیط در قسم اول خود ایلایدین
 مرکب در برستی خود در بودنی ایک قسم در برستی اداه در روزمره
 لسان فارسیده و ترکیده مقام تقریر و تاکید ده استعمال او خور
 کاه وسط کلامده و لور نه که سعدی بویور یا وفا خود بود عالم
 باکر کس درین زمانه نبرد و کاه اولنده و لور نه که یه سعدی مجید
 که خود همه عیبا بدین بنده درت هریب که سلطان بسند دهرت
 قسم ثانی اسمر بودنی یکی معنایه کلور بری جنک و وقایع انجون با
 کید کلر تولفه در ترکیده استی و حتی کوز بو مفاده اکثر و اطفولیه ایلدر
 انکالیه قطع اخیره ده شرح او خور و بری ذات لغت معناسه در
 ترکیده کند و لفظندن عبارت در سعدی بویور زمین از تب ریزه
 د خود بهتری جبر و فرصت شمار که با چون خودی کم کمر و زکار
 خدا دن جز اولان خود بو معنایه در بر خونی دخی ای در کلک
 مجی معناسه اولان آیدندن یا آئندن خود اول و بو معنایه
 وار و اولق کثیر در نه که سعدی بویور آمد سئوه
 فرو کوفت بردامش میخ کوه خود ایلای
 مرکب اولیجی و اور سمیه خط دن حذف اولنه حسین کفوی
 شرح کلماته کثرت استعمال ایلد خفت لفظ مقصود
 اولوب و او حذف اولنند دید و کنده نظر وار در زیر
 بو مقوله و اوک تحفده اصلا وجود بو قدر اللهم مکر لفظدن

مراد خط کلمه اول و بونوع ترکیب و صفت ترکیب دوز جز اولی گو کدر که
 ذات محض انجون یا ذات موصوف انجون موضوع اسم جاید اول
 مثال اول خود و راه و ماه کبی و مثال ثانی مرکبی که مرکبی ایلد مقصود این
 ذات در عریده رجل که رجولیت ایلد مقصود اولن ذات در و اسم مستقیم
 فاعل و اسم مفعول که و وصف محضه دلالت اسم جاید شکلیه و زیب
 که جز اول واقع اولن و جز ثانی سی فعل امر صورتده اولن کر کدر و
 بونک تحقیقده اختلاف وار در جمهور ایننده اسم فاعل دن
 محفف در و مرحوم کمال یا زاده قواعد الفرس اولور ساکنده
 اصلده صیغه امر اولوب مرکب اولنمغه و صفت افاده ایلدر
 اولدی بو تحقیق ایتشد تو ای که خزه عا بد الترتیب بعد اکثر
 وصف ترکیب در نور غیرینه اطلاق غلط در انشت کلمه نیچر
 واقع اولدجه تمبیه اولور و جز ثانی به اطلاق مجاز مشهور در
 من قبیل اطلاق بحر عا الکل و جابر ذکر که جز اول ای کلمه اولیه یا زاده
 نه که وحشی دیشدر مینست خوش آمد بدر از خند حال
 به غر مینست خوش آمد کمال خوش آمد جز اول در لطیفه و مدح
 معنی و کمال کالیدین امر در کالیدین گفتن معناسه در
 و لا ایضا تو همه تن عیب و خوش آمد کمال نام نهادت بهنر مثال
شیخ سعدی و حتی بو ستانده بویور بنام خداوند
 جان افزین حکیم سخن در زبان افزین سخن در زبان جز اول

واقع اول شد رکعت نهم دخی دین دنیا فروست خند یوسف از خود
 تاج خند دید و کینه دین دنیا جز اول واقع اول شد و فرستاد
 و الف و نون جمع چون یعنی دینی دنیا به صایت جبار اسکل در سراج ملک
 بوزده حفظ است در کمی دین و دین دنیا تقدیر نده در دین
 و کمی دنیا فروستان و صف ترکی در دیدن صحره فروستان دنیا ایله
 ترکیب اول شد هر یک سه بر یک ترتیب احوال نه خبر دار و کل است
 و صف ترکیب سی ایله معناسی کند و کل می یابند و ایلی یعنی سیف لا بغیر
 وجود کل می و بذاته خارجه موجود ایلی و یکد ر عریه واجب الوجود
 معناسه در نه که فخر رازی مطالب عالیله اولوکت بنه بولفظی تحقیق
 اید و بسمید در و ترتیب من هذا اللفظ یعنی من لفظ واجب الوجود
 قولنا بالفارسیه خدای و اصل هذا اللفظ خود آی و هو مرکب من لفظین
 احدیها خود و معناه ذات الشی و نفسه و الثاني قولنا آی و معناه
 جائی ای سیف و ذاته لا بغیر جائی و المراد من هذا اللفظ الوجود و فصار
 قولنا خدای ای سیف و وجد و ذلك هو اللفظ المطابق لقولنا واجب
 الوجود لذاته انتهى و علیه استعمال ایله ذات باری به علم اول شد از نه
 غیر به اطلاق مستفاد فصول عمادیه به مستطوره در که لوقال وجه المراح
 من خدایم بریده خود ایم کفر بسط هر او که بود که آمد بر من که
 من رسولم کفتم تو بر و که من خدایم بوبیت قائم اولو بیت ایله
 کافر اولور زیرا رسول قرینه سید علم شریعه ایام قصد تمیز حلیه

و نعمه الله و غیرها بری برینه تعلید اید و ب صورت اطلاق معنی
 ترکیب ملاحظه سید جابر کور و ب بیت مذکور ایله استهاده
 محل تأمل در قسمتی که بسیط در مالک و متصرف معناسه در
 خداوند کبر و بعید و کله در که بوندن مرتحم اوله بومعنا ایله اولدقه
 البته مملوک و متصرف اولنا نه لسته ایله ذکر اولور مثلاً بسم خدا
 و نور گوشت صاحب و یکد ر نه که نظام سید
 هم بسم خدا و هم قوی است خلقی سورا و کشیده انگشت
 و ده خدا کو صاحب و یکد ر نه که سعدی بویید
 سر که از دست رنج خویش و ده بهتر از نان ده خدا و بره
 و کسور خدا اقلیم صاحب در نه که نیه سعدی بویید
 اگر کسور خدا را کمال است و کرد در کسور حاجتمندانست
 در آن ساعت که خواهد این دان خواهند از جهان بیست از تفرج
 و خانه خدا او صاحب در نه که نیه سعدی بویید خانه خدای کو
 در برج کبوتران بکشا را بکس که بمر دیم در قفسر که خدا بودنی
 او صاحب معناسه در نه که نیه سعدی بویید چون در او از آمدن
 بر بطن ساری که خدا را کفتم از بهر خدا زیتقم در کوس کن
 تانشوم با درم بکشا را بیرون روم که خدا و اولان
 که دالی تابه قلب اتیک جابر در نه که شایع و مستعمل در ان شایع
 که در ده شمع او خفا کنایه طریقی ایله متاهل و متزوج اولانه دخی

کلاس

گفتند اولوزنه که امید همیشگی **پیرانه** سر که قد امیدی و توانمندی
 از چارهای یکی دوسه جا کشیده شده **چارخایه** طور و حد و زنده حرکت
 این کسبه و خردین کفوی کلستانک بویستند **اگر** کنج کنج بر عیان
 بخش رسد هر کس که ایر برنجی کشادان مراد اعاذنا سر و دید و کی
 محل تا قدر زیر اندک و اولان یکی معنائک بر سینه حل استک ایست و در قائل
 و اموره مدبر و مقصوف اولان و حتی مجازا کشاد اولوزنه که عکاسی از
 شرح قانون ابن سینا ده تنیه ایتیمند عوام بومعنا ده اولانی
 تحریف ایدوب کاهیه دیر بار خدا دستور صاحب و اذن و اجازت
 مالک معنائنه در هر اولویه اطلاق اولوز سدر بویستد باری غراسمه به
 اطلاق ایلدی **ای** بار خدا کیتی آرای بر بنده پیر خویشی
 و غیر سینه اطلاق ننه که انور **همیشه** **بار** خدا یا بفضل بنده خود را
 کرتوانی فرست پاره باده اینست الله بار مجتهد که مستوفی شرح
 اولوز سودی کویان حافظ سر حظه خدا ایلد بار خدا فرق ایتیموب بویستد
 عجب فطرت ایتیمند **زرقیب** دیوسیرت بخدا خود
 سن هم مکران سها شایست مددی عبارتی بود که نقل
 اولوز خدا افندی معنائنه چنانان در عبارت در قدما سرمنه خدا
 افندی معنائنه جو قدر انور **همیشه** **خواجه** کل جهان انکه خدایش
 کردست جابودان بر همه احوالها **بار** خدا **د** عالم مجد که برابر
 خدایان ملکست مجد دین آن بسزایر ملکان **بار** خدا **بار** اولوز معنائنه

کند خدا را به

انور

بار خدای اولوز افندی دیگر در هند کلامه خفی اولویه که خدا بر کلامه اخر ایلد
 مرکب اولویحق غیر الله اطلاق ممنوعه در ننه که بیان اولوز و خدا
 بیت مذکور و الله ن غیر به احتمالی یوقدر و بود مذکورات
 اضافه مقلوبه قیاسی در اصله سر خدای سیم و خدا رده و خدا
 کسور و خدای خانه و خدای کد و خدا ر بار در مضاف ایلد تقدیم
 اولوب خدا ایلد مرکب قلندی تا اسم باری یستس اولویه **خدا** **ای**
 اولو و صاحب دولت معنائنه در منتخب بحر الغرایب و میدد
 کان لغت فارسیده اداة نسبت در خدا یکان جهان اولوز جهانک
 ماکتبه لایق و منسوب معنائنه در انتی المقصود منه **خدا** **ای**
 است که خدا و در سر حظه ذکر اولوز **خدا** **ای** بویستد
 و کله قسم اولوز و وصف ترکیب در سها دیت بر منی مستحبه
 معنائنه در **خدا** **ای** فتح خا ایلد داد و لذت و طعم معنائنه
 کذا فی الوسیله المقاصد و علیه العیده نغمه الله و غیره بحر الغرایب
 صاحب حلیم به تقلید ایدوب خدا اصله مالک و غیر معنائنه
 استدق لیدن غیر به اطلاق بالذات و کله در بلکه بعضی اکتینک با منید
 انجق بومقدار ایلد فرق اثبات ایدوب بر مرکب و بر سبب اولوز
 ایراد ایتیمند معلوم اولو که ناظم رحمة الله ایزد و یزدان و خدای
 کلمه بر الفاظ مترادفه قیلیدن طوبت مکرر ایلد ترجمه ایتیمند مسامحه
 فادکدر زیر انز کیده مکرر ایزد که علم ذات سر بقدر عویده الله کبی

خط چنانچه مکرری رسمند صغر کافدن مقدم نون الیه تکرر رسم
اولنم سی معز در بعض شعراء و فرس صورت خطیه سه کوه کاف
عجز الیه تلفظ ایدرنه که حکیم سنایر عبید **کر زنه سوی**
سجده کته پوبند **تکرر تکرر** حکیم الوز دخی نمید
انکه بر لوح زبانها خط اول نام دست **این سیکو**
آله آن ایزد و آن بتگری ذات باریک بر اسم دخی فارسیده
شیدر کلمه سیدر کسرتین معجه و ذال معجه و آخر را که همگی الیه حکیم
عنصر بر **تکرر** تویر آن داور فاکم که از دادش بر آدم
بیارامند در عالم حرمون در حق شیدر کذا فی مجمع الفریس
و بر فی صفت ذات شریفیه و ارد در بری کرد و فتح کاف عبر
و ضم را دهمله و واو و کاف ثانی فارسیده فاعل مطلق
و صانع حق معناسنه در نه که اسد سوریه
کراین کام بد کرد و کتر زشاهر مرانام دیگر ترا و زدوسی دهن
سوریه **ندانم چه آید برین بوم و بر** ز حکم کرد و نباید
گذر وادی حذف ایدوب کر کر غل و زن حیدر نه که دقیق سور
چو بیاره گشتند فریاد حبستد **برایشان** بجهتود
دادار کر کر کتر اصلده توان و فوت معناسنه در نه که سوزن
و میگرد **و را از دولت سلطان سلطانان زیادت**
شکوه و حسرت و دولت نغم و ناز و کام و کر و کرمانیه ادا

نشد

نشد رعبت نمانده شرح اولوز کاه کر کر لوز اصل الفند و کاه و
زبان ایدوب کر و کر لوز مجمع الفریس حاج کر کر یایک لام الیه تحریف
ایدوب عنقرینک بومیتی ایراد ایتدی **بفرزانی سایه**
افسر شر **سوزش** سمخواست از لرین **رور و کار و کرد کارنی**
ایک صفتد انشا الله هر بری ذکر اولوز دخی برده شرح اولوز
نمیتین الیه رتبه اولوز و دلیل و عظیم معناسنه در نه که
سعد عبید **بزرگش** خوانند اهل خود که نام بزرگان
برشتی برد و جسته لوک و کیر معناسنه که کور نه که بنفدر
بیود **عاقبت** کرک زاده کرک بود **کرجه** با آدم
بزرگ شود حکیم سنایر دخی عبید **دست** بیلی بزرگ
باهیبت **ازین** جا و حسرت و صولت **قاموس** حاج و فرقیسم
ایدوب شیدر که بزرگ کلمه اعجمیه معناسنه الکبیر او العظیم لقب
بها الوزیر نظام الملک و تقسیم بخوندر تشکیک بخوندر و کله اگر چه
جیم الیه تعریب اولمشد اما علم واقعدر نه که نه قاموس حاج شیدر
بزرگ علم معرب بزرگ معناسنه اولک مقایله خود در نه که حکیم الوز
بیود **بر بزرگان** زمانه شده خردان لار **بر کریمان**
حبز کشته لیمان شتر معناسنه مقایله زمان الیه اولوز
ینه خرد در نه که میر حسرو عبید **کرجه** خردی کنون و بتمیز
روزی آخر بزرگ کردی نیز **چرم** وجهه الیه اولوز سه ینه خرد

نه که طای روم سعید است بیرون قطره خرد و بزرگ
 در صدف در مار خردست و بزرگ محتشک بوی معانی ثانی
 محترم در **شانه** کم شده مزخوز و بزرگ سرخ یوسف
 مزکن پرنده و آزاد معانی لای کوچک ایله واقع اولورنه که مختتم
 سعید **واندزان** دانه در هر سوراخ هر دو چاه خرج
 بسیار بزرگست و بغایت کوچک حقارت صغره غلبه زم
 اولمقله حقیره ده کوچک خورنه که سعد سعید
 عدد و را کوچک نیاید شد که کوه کلادیم از شک خرد **کلان**
 فتح کاف غریب ایله قایم و بویک و یومری معناسنه در گذار الاقنوم
 و نغمه آمد بعضی شعر همیشه **ملا جلیبی** که طبل روپولوله
 یک خرکله سستی تو صد خرکله **مینی و شکم کلان** و کردن کوتاه
 کیدی مکرانتا به مزله بزرگ بزرگ مهران معر بر جلیبی
 معناسنه بر حکیم حکمت آرای و فلیسوف و نامک اسمیدر که
 نوشیه و انگ و زری مکر می و دستور اعظم ایدی **بزرگوار**
 ینه بزرگ معناسنه در بزرگ که هر نشنه به وصف اولورنه
 اولولوق و کند و دن اولولوق ایدی معناسنه در دید و کی ترز بقدر
 و حلیم اولوالعده مخصوص در دید و که موجود در نه که ظهیر فارابی سعید
 در ملک زاد اول و در ملک شد بزرگ **وانکاد ملک**
 بازید و شد بزرگوار عمیق بخاری و غیر سعید

شاه که تافه ای جهان را سیاه فرید چون او ندی چشم سپهر بزرگوار
 نظامی دخی سوریه **نقشای** بزرگوار بشرداد بر کی در غور
 هزار شرباد **ولایقا** از روز که روز بایه باشد نوز و بزرگوار
 باشد **ولایقا** از کویم بخلق خوار شوم با تو کویم بزرگوار شوم
 بزرگ ایله واردون مکرید و ارک اصل دارد و او با دین مشقید نه که
 خوار و کوشاورده اولان وار بویله در و بار بزرگ معناسنه در ان شاله
 باشد حنده ذکر اولورنه که حکیم الوزنیک سفره اصل الدینه کلمه
 بزرگ **بازایا** که کربا کلمه کند همه جهان بزرگتر نیست
 غنیمت **ولایقا** بزرگ با خدایا کز و بجزش و را شراب
 عناب و مرا کمر اشوب بزرگوار اسمین مترادفین قسبلندن مکرید
 و جاس الجاس صاحب محمد بن بدر الدین الشهباز المصنف ترکیبی در دید و
 غلطه زنی اولیه که لغت فارسیده بر معنایه دلالت ایدن اسمین
 مترادفین ترکیب ادیب کلمه واحد نمکند استعمال ایند کلمه موجود در
 جمله دن خورسید در که کشت معناسنه در ایجا جزئی خورایه شید هر مرینه
 کشت معناسنه در و برده زال زرد که پیر معناسنه در و ایجا جزئی که زال
 ایله زرد هر بری پیر معناسنه در ان شاه زال ذکر اولند و عزیز
 شرح اولور **کمال** شاه زاده و قایقه بود قیقنه غافل اولمقله طریق نقفه
 سلوک ادیب و میشد که بزرگوارده اولان وار لیاقت معناسنه
 افاد ایدر شاهوار واسب راهوار کبر که معناسنه شاه لایق انگو

و بوله بر آت دیگر بزرگوارک معنای تیر کبریا اولویه بقدر اما اولویه
 لایق معناسنده استعمال ایدر اول تقدیر به اصحاب بزرگی وارد اذن اختصار
 او شمر اولور هذا کلام سترک و زفت دخی بزرگ معناسنه این کلام
 بری ذکر اولسند دخی شرح اولور بزرگ بر معناسند دخی وارد علم
 موسیقی و اون ایکی مقامک بر سید جمله سی بود عشاق نوا
 بوسلیک راست عراق صفایان زیر افکنند دالی حذف
 ایدوب زیر افکنند دخی دیور بوبکا کوچک دخی خور بزرگ زنگوله بوبکاها
 دخی خور رهاوی بوبکارا هوی دخی خور حسینی مجازی کذا فی رساله
 الانعام مجموعی بود با عیده مذکور در **رباعی** عشاق مراد حسینی است
 حور است و در پرده بوسلیک رهاوی و نواست و خیک شسته بزرگ
 در صفایان و عراق زنگوله جاز و کوچک اندر بر مات و مجمع الغفر
 صاحب نه و نذی شعبه معناسنه تصحیح ایدو کی غیر صحیح بود بایانده اغلب
 موجود در سعدی **بویژه** و در پرده عشاق و صفایان و عراق
 از خیر مطرب مکروه زبید نظامی دخی بویژه **بویژه** با دوازده
 چون عذر خواهان روان گردان غزل را در سیاه طار و دم
بویژه آه کر پرده رهاوی و عراق رفت از یاد دم تلخ
 فراق آه کر تری زیر افکنند خرد خشک نیکست دامن دل
 بیز انوری دخی بویژه **بویژه** نخلکمار خود سبب خواندم
 و نهادند و رهاوی و عراق اما سعدیک بومیتده اینک مجاز مقام

مذکور

مذکور و کلام **بویژه** نمیدانند که اینک مجازی فردا نذر بانک طبر غازی
 بلکه اینک مجازین امر او موسسم حج و حجاج دخی الیهما جک بیک اللهم
 بیک خدا میدر که اینک مجازی اذن عبادتد و فی الواقع بانک
 طبر و کوس و غیر بایانده او خدا ایشد لمر حسین کفوی شرح
 کلماته و میدر که عربیده غازی اسل غزا و فارسیده جابنا و معنا
 بوبتد الیه طبر بازون احراز در جمله مقامات میانشدن بوحالقی
 مجازة تحفیک و دخی ظاهر اولیوب بوب عقد و مک حلتده متخیر ایم
 صکره الهالی عجا مک بر سینند مسموم اولد بکه اینک مجازی حجاج
 خدا میدر بزرگ کاف تصغیر الیه اجعفر وزن اولور و اولور
 کتان تحمید و مطلقا تمک و غیره کذا فی مجمع الغفر و غیره **بویژه**
 بوبکده ناهنگ مشور لغین فرید ایدو کی غرابند در سنمای
 بول نوستیر بکر معناسنه در که عربیده با در خور ننه که میر حسن و معید
 کم شده کانیم درین تنگمای **بویژه** ده نونمای که تو بر سنمای
 رسم نمون دخی بومغایه در ننه که شاپور بویژه **بویژه**
 و بنال نظر مرو که دیده کمره کنت رسمون بیت **بویژه** در
 اصل راه در ان شانه قطعه اجیزه اولنده شرح اولور و نمای
 نمودن امر در نمودن مشدی و لازمدر متعذر ادب حق کوستر مک
 معناسنه در که عربیده اراده دیور ننه که سعد و **بویژه**
 از صحبت دوستان بر نجم کاف خلق بدیم حسن نماید

لازم الیچنی کوزنک مفاسنه در که عبیده ارنه دوزنه که صدر جویر **مورد**
 ای شحضرت حقیر نمود تا درستی به سر نه پنداری و له ایضا
 چشم بازیش که بر کنده باد عیب نماید سترش در نظر عبید فعل
 مستعدی و لازم عاوجه اکثر اک جوقه در و محضه زوم بجز افتعال و تفعیل
 و تفعیل صیغه لرزیده تعبیر و لغز تر کنده بوزنک صیغه لرزیده همان صیغه مجهول
 الیه بیان و لغز مطاوع الیه مجهول صیغه لرزیده بر صیغه ده مشترک زبونی
 اثنا فارسیه جوقه گشتن کیه که متعدی چک مفاسنه در
 و لازمی چک مفاسنه در که عبیده بخار خورنه که صدر جویر **مورد**
 مینا سهر وزن فتنه آچنان افتاد که سر شجعه و فاضل کشید و گفت
 مولانا هلاک و فرج عبید **مورد** جاکه درون پاک صغیر که نشت زین صغیر
 کار قطره بدر دایک کشد اکثر نامر بو حقیقت بنیجه اولوب بو مقوله برده
 فعل لازم فعل مجهول در دیر و بعضی نموده و شوب فعل مناسب
 اولوب بخول و انقلاب مفاسنه در دیر و هلاک مذکور بر اکثر استناد
 ایدر گشادن و خج بویه در مستعد را بچق اچق مفاسنه در و لازم الیچنی
 آچق مفاسنه در نه که صدر جویر **مورد** و بر بند و چنانکه نکاید
 کرد از غسر بر کنده ایدر و کت چنانکه توان است گوشتواختا
 دنیا دست بریدن و خج بو تبیدند مستعد بر کک و لازم الیچنی
 مفاسنه در نه که صدر جویر **مورد** بقول دشمن جان دوست بشکرت
 بین که از که بر دیر و پاک پوستی گشتن و فر بومند از انده در

مورد

مستعدی اوزنک و لازم اوزنک مفاسنه در نه که صدر جویر **مورد**
 چو دست از نیمه حیلته در گشت حالات بردن بشمشیر دست
 آوختن و خج بویابدند مستعدی اصحق و لازم اصحق مفاسنه در که
 عبیده تعلق دوزنه که صدر جویر **مورد** غلامی بکشت کرد و بکشت
 دل خوار زم شه دکنش آوخت و کشت دیا بجه سنده و خج دامن
 کل بر کشت و در دامنم آوخت دید و که بو معنایه در شرح کلمات
 بو مقوله بر کرده عجب خبط فاحشتری واردر و رستمون ده اولان
 نمودن نمودیدن فعل امر در اسم مصدر ده کلورنه که لازم
 جویر **مورد** بر پنج سه چار موهر نمون بهتر از سه خشت گردا
 گردگون نمونش و خج اسم مصدر در کوسن مفاسنه در نه که
 نظامی جویر **مورد** گفت تا باشد از نمونش رای گفتن از ما و خج
 رخت نمونه و خج بوزن خود در با اختصاصیه الیه اوزنک مفاسنه در
 عبیده اسم عین در و عوام فتنده اسم عینه کوز مقوله نمودن و خج
 نون و ذال محیه الیه قاسوس صایحه نمودن سولین خطه ایتشد و غیره
 جایز کور شد نمونه ک بر معنای و خج واردر نشت و قبیح معنایه
 شمشیر ختی ایا مفاسن بوبیده نظم ایتشد **مورد** ای خسروی
 که بر نشت شد خطه نمونه با حسن نواز است خورشید شد نمونه
 نمودار و خج اوزنک مفاسنه در نظامی جویر **مورد**
 بچندین سال پیش از ما بدین کار رصه بستند و کردن این نمودار

میر خروذخ بویار — نمودار کجینهای کهن کهن روشنی از کیمیا
 سخن نو تک اصلند اختلاف وارد غده بعضی اصل گونه دارد و غده
 بعضی آخر نمودار آردن مرکب در نه که رفتار و رفتار و دیدار بویار
بهدی پیغمبر اولکم و بیره جند خبر
بای تو انک در ریو حمله دیر لر کدای
 خبر اصل پیغامبر ای کلمه دن مرکب در ری پیغام و بری بر کلمه سید
 بردن ام در بردن اینک معنای که چه ضم با اید در کن اسم فاعل
 و امری مفتوح اولد و غز بریدن لفظدن مشتق اولان اسم فاعل و امریه
 مشبه و تشبیر اولما چون در اولد اسم مفعول اصل او ز رینه
 کلدی و پیغام واسطه اید اولا خبر در نه که سنار بویار —
 داد پیغام حق پیغمبر که بدینی و مال او منکر غیر حذف
 ایدوب پیغام ده دیر لر نه که قاطع میسر — ای ادا اگر کلبش
 احباب بگذری زنها عرضده بر جانان پیغام ما و غنای افراد
 ایکندن لغز حذف ایدوب پیغم و پیغم دیک مسموع دکلر اما وسیله
 المقاصد صایحه کیس بلیه جابر کور مشدر و نغمه الله همان
 پیغم مسطور در اما عند الت ترکیب مسموع در نه که شاعر میسر —
 بدانت کان روح پیغمبر است که هر پیغمبر بدان اندر است
 جامع صایحه ای که لغت و غز از ایدوب پیغمبر و پیغمبر و ایت الیدر
 اولد و بمر لونه و ثمانیده یا یا میمه ابدال اید پیغمبر ک معاصر تر کبر خبر

ایمیر و یکدر انبیایه علیهم السلام پیغامبر دیند و کی امتدیه الله تعالی
 خبر اندکری اعتبار اید در یا بالذات یا واسطه اید ناظم علیم کبی
 انبیایه تخصیص ایدوب دیشدر که پیغامبر اول که حق تعالی دن قولیه
 خبر جی کوند لشر اولد و الصبیح مخصوص دکلر نه که عربده رسول لام
 اید معرفت و یحیی مخصوص دکلر الله دن خبر تبلیغ اید بکر مخصوصه
 و خورشید لفظدر نه که کلور و لشد اقنوم ده پیغمبر بهمان خبر و بکر
 و لچی معنای مذکور در و نغمه الله ده یحیی خبر جی معنای در دیشدر
 کذلک دقایق الحقایقه غیر انبیایه اطلاق اولد و غنی باری
 ظاهر در و بونره مؤید هشتم ده لچی و خبر جی معنای کلد و کی
 قی چوقدر جمله دن بوا بسیار تده مذکور در — چنین گفت
 که مذکابل پیام پیغمبر زنی بود سین دخت نام و لایضا پیغمبر
 توی هم نویسل دیر بر کینه که بر سر آزارشیر و لایضا
 که پیغمبر شاه توران سیاه کور بر پیشر باد رشتی سیاه
 هم رشتیده گوید که هشتم پیام کسی ما بیدم تا کذا رم پیام
 و حق الله تعالی اسامیندن در قاتل الاعب الحق یقال
 لموجد الشی بحسب ما تقتضیه الحکمة و لذلک قبل الله هو الحق و لوجود
 بحسب مقتضی الحکمة و لذلک یقال فعل الله کله حق و لا اعتقادنی
 الشی المطابق لما علیه ذلک الشیخ لفظه نحو اعتقاد زبونی
 البعث حق و لفعل و القول الواقع بحسب ما یجب فی الوقت الذی

بحسب خوف فلک حق و قولک حق **پیغمبر** نبی و رسول اولو
 العزم اطلاق او نور و سبیل نده نماید قول اشهره بود که بنی اول
 انسان کامل که کندینه بر سر نعیت وحی اولو بتلیغنه مامور
 اولیه انبیاء بنی اسرائیل که در سوره تبلیغ مشروطه و انبیاء عددی
 چو قدر و در سلک مجبوعی او چو زاون دورتر و اولو العزم اولی که
 تبلیغ دین که کفار کفالت و جهاد نه مامور اولو در عدد دین است
 و در قول اشهره سوره اخرا یک بواتی نده ذکر اولی مشهور
 و از اخذ نامن البینین میثاقم و منک و من نوح و ابراهیم و موسی
 و عیسی بن مریم و بر قولده سکر در نوح و ابراهیم و یعقوب و یوسف
 و ایوب و موسی و داود و عیسی در علیهم السلام بوقول صاحب اولو العزم
 اولو الثبات و الصبر معنای سه حمل ایدر غمت البعض اوان سکر در
 سوره انفاده اوج آیده جمله سه مذکور در خصوص الیه نبی معنای سه
 و خشور در علی وزن کجور و او و خاوشین معجبتن و آخری را جمله
 الیه نه که دقیق بویید **پیغمبر** یکی حال از گذشته دی که از نامه مرزا
 هم کویند بزاری که خشور ندیا کندا کلمه آخره فتح کاف عربی و سکون
 نون الیه فلیسوف و زانا معنای سه در ضم کاف الیه در مرید بر سر
 خضر نبیه **پیغمبر** حال از دین نسبت نور در تبت بود
 بسان تداست و خشور گذان جمیع کتب اللغه کن نغمه طابع
 صاحب که اجر معنای سه در حق کلور بمیل و مرسل الیه که امت در

اسمی بر بر و پشاند علی وزن نوح و س **پیغمبر** با اول عو و با و نا نه فارسی
 و یکی را جمله و شین معجبتن که دقیق بویید **پیغمبر** سنجید با شری
 مرابین ذلت **پیغمبر** چو مصطفی بر دادار بر بر و شانرا **پیغمبر** خضر در **پیغمبر**
 اگر بگویند رایش نبوت **پیغمبر** سو خورشید و ماه بر بر یون
 بگویند ده دورت لغت دخی وارد بری بر و سنان فتح با فارسی
 و سکون را و و او فتح و سبب جمله و تسدید نون الیه که انی
 لغت الوفا نر طیم دخی بولغر وایت ایدوب و فیونک میت
 مذکور الیه استشهاد ایلدی و بانه فلان اوج لغت مجمع الغر صاحب
 و او بایده ایراد ایلدی بری و رستان فتح و او و سکون را و کسرین
 و تا در رست الیه و بری و رستان اول حروف الیه علی وزن نکران
 و بری و رستان نه نکران و زنی اوند شین معجبتن و نون الیه
 نغمه سه بواج فتح با و موحده الیه و او برینه وایت الیه رشتنا
 و رستان مطلقا اتباع و جماعت معنای سه مذکور در نه که بویید
پیغمبر بر شش سبب شیان خویش **پیغمبر** بر خواهران و
 و رستان خویش و مرسل به اولان که کتب الکتابه در جمله سر علی وجه
 الاتفاق یوزاون دورت کتابدر و اون کتابه خلاف وارد
 الی صحیفه حضرت شبیه و او نور صحیفه حضرت ادریه و یکرم
 صحیفه حضرت ابراهیم و تورا حضرت موسی به و زبور حضرت
 داود و انجیل حضرت عیسی و فرقان حضرت محمد علیه و علیهم

الصلاة والسلام نازل اولمدر مختلف فيه اولان صحف عشره بعض
علمائنده حضرت آدم نازل اولان صحفده که اسمرا تخلصون در
و بعضا آخر باند حضرت ابراهیم نسبت اید و با کانا نازل اولان
او تیز صحیفه در سولر و بعض حضرت موسایه توراندن اول نازل
اولمدر دیر کذا فی جواهر التفسیر للمولای حسین الواعظ بزعم بعضی مفسرین
صلی الله علیه وسلم نازل اولان فرقا که اسمرا نبی در ضم نون و کسر
با و عبر الیه بای و او ه قلب اید و ب نوزده دیور نه که ملای روم
سوریه **در نبی بشنویانش از خدا** **ایت استفقن ان کلینا**
ادیب صابر دخر سوریه **سوره سوره نوره و عرف و عرف زبور**
بایه آیه انجیل و عرف و عرف **فرقا که بر اسم دخر تفرک فتح**
تار قشت و ضم میم و سکون را ممل و فتح قاف و زامجه و افر کانه
عبر الیه کذا فی مجمع الفهرست عن مویذ الفضل عن فیهنک قواس و انجلیک
اسمرا تخلصون در ان **شاه ذکر اولمدر و غنی برده شرح الکون و حضرت**
ابراهیم نازل اولان صحف عشر اولک اسمرا زنده و صحف عشر اخر که اسمرا
پازند و تفسیر مجموع صحفک اسمی ایا رده و ایتنا و تفسیر ابراهیم
اسم خورده در ان **شاه لولمدر قطعه اخیره ده زردست ذکر اولمدر**
برده شرح الکون بوننه غیر صحفک اسمرا فارسیده بوقدر **تمه**
پادشاهان پادشاه و دارن رسولک برقی اسمرا دارد بری لجر در که
مشهور در لکن لغت چغتای بیدر فارسی محض و کلد و بر بر بنیسته در

کذا

کسر تن الیه و بری فرستاده در کذا فی مجمع و بحر الغرائب و زودوسی **بیدر**
دل بر زکین شد برخ پر چین **فرسته فرستاد زنی شاه چین**
وله ایضا **فرستاده شادان بجای رسید** **وزد شاه کابل**
سخنهایشید **وله ایضا** **فرستاده زرد سیاه و سر رسید** **چونان**
شاه ایران بیدر **وپادشاهان کدر ملکتر ملک اطرافنه و ان رسولک**
دخی برقی اسمرا دارد بری چهر در فتح جیم و باد فارسیین الیه و اخوی
را ممل الیه که هر منزله مرتب طوارن اولور و بری ده اسکدار
ضم همسنه بیه نه که عنقری بیدر **تو کویر زاسرا ایشان ماهر**
فرستاده و افتاب اسکدار **سمت مختصر دخر سوریه**
از برای اشتها رصیت تو **حضر و جوام باشد اسکدار** **فردوسی**
دخر سوریه **فرستاده شد اسکدار بری** **بسریت خود**
ساحت که راناه **کذا فی مجمع کتب اللغة اما میدانه ساید میشد که**
اسکدار پیک ده اولافان پادشاهیدر **و برده سبک کدار در نه که**
لطیف سوریه **نما کمانه سبک کدار رسید** **که از ابراهیم**
کت بیدر **و غن البیضا اسکدار بوندن محققدر و بری دوزدر**
نه که فردوسی سوریه **نوذی فرستاده نزدیک زالی** **دردو**
گفت رسولک بادیال و بری ده الاغ در که ترکیده تحریف
اولمدر و لاق خور نه که ملای روم سوریه **دست کاری**
در هم رفتند او هم **حبت الاغی باشد او مستم حقیقت**

نون و ایه لاغ قاصد کند و کی اندران است لغا است شرفه
 بیان و بری ده دوا سبه در بودی ان است لغا سب سرج الی نور
 و بری ده بیک در که ساعی و قاصد کوز حافظ پور
 صد نامه فرستادم آن شاه سواران بیکه خوانند و بیانی فرستاد
 بیکه تعریب اولوب فیج اولدی فاجیم ایه نه که شاعری میسر
 الفیج علقه السبکی خستبرنا ان الزیج ابامردان قد خست
 ای کلمه دن مر کسدر بری توان در توانیدن فعل امر و اسم
 مصدر در توانیدن قدرت معناسنه در ترکیده کوچ تیک ایه تعبیر
 اولونور نه که سعدی پور ~~توانم~~ که نیازم اندرون کسی
 حو در اچه کنم کوز خود برنج دست توانستن دخی بومعنایه در و اوکی
 حذف ایدوب نامستن دیک لغت باور الهنر در طای روم منسوبه
 نوبعت چوق واقعده نه که بوبیتده پور ~~هیچ حرفت را~~
 بین کاین عقل ما ماند او موخن بی اوستا ~~ولا ایضا~~
 آه وزاری پیش تو بر قدر داشت من نیانم حقوق آن که است
 توان بکلمه سندن به حذف استیمده نه که بوبیتده پور ~~میست~~
 همین بر و علبدی مکن سودا میسر که نشان پیود کیوارا بکن توان
 اول کوجدر که خلق اوله زور اول کوجدر که کسی اوله است لکن ذکر اولدی
 برده شیخ اولوز توان معده در و مکنه معناسنه چوق استعمال اولمده
 نه که سعدی پور ~~اگر~~ زان شیخ با خود توان بد توان از رفم

مار و غار جان برد کمال مجذبه پور ~~اینچنین صورت~~
 مطبوع ز جان توان ساخت ~~در توان ساخت ز قد نور و ان~~
 نتوان ساخت حکیم بومقوله بر کرده توان فعل مضارع یعنی تواند
 معناسنه در دید و کی تر ز لیدر توانا کوجلو در توانا کوجی تیر دیکد رفته
 که میر حسد و بید ~~توانا~~ چو پیشر تو شد ناتوان مرز کرم
 دشمن نبود ناتوان کرم کن چو دستت توانم ترست که
 بخشایش از خشم زیبا ترست بویستیک قافیه سی ابطاء جلی ایه معبود
 مالدار و غنی به توانم دلد و کی کما به طریقی ایه در زیر قدرت
 غنایه لازم در نه که سعدی پور ~~توانم~~ که توانم ترست میگرداند
 او مصلحت توار به تر داند ~~ولا ایضا~~ توانم ترست از اوقف است و
 نذر و مهمان زکاة و فطره و عناق و هدی و قربانی توکی لیت
 ایشان رسر که نتوانی جز این دو کت و آن هم بصدر پشانی
 ناظم تحفه حسام صاحب کربای ایه ترجمه است و کی بولطری ایه در بای
 لغت ترکیب غنی و مالدار معناسنه در حکیم همان معنی اصلیه
 شرح المید و بر جزئی دفر کرد کاف عجم ایه اداه استبد
 نه کلمه به لاجز اولور ~~اگر~~ صنعت معناسنه افاده ایدیه است
 وزر که و کفش و کما کز و ستم که عربیه فاعل و فعل مضارع
 که صایغ و حداد که و نسب غیر صایغ چون کلمه بر قلیل در عربیه
 ذو معناسن افاده ایدیه توانم که که صاحب توان دیکد

عربی مشرید که دوز و معناسنه در و یار گیر کی معین و یکد که
عربیده ذواته معناسنه در نه که نظامی بود
و یکن ترا بخت یار یکست رفیت ره ی و آسمان چاکرست
و کار کر که که مؤثر و یکد که عربیده ذواته معناسنه در نه که نظامی
معبده **چو دستور این گونه بنمود راه** سخن کار کرد
بذرفت شاه کار رخ ادا نسیب در معناسنه مانتبی
اکثر اسم مصدر در آفرید کار و پرورد کار و امر ز کار و کرد کار که
خالق و رب و غافر و فعال معناسنه در و آموز کار هم معلم و معلم
معناسنه در نه که عزیز قصصی و **میشد** چار و دنیا کموز و
آموز کار همه دانش از کرد شر و زکار که تاریخ ماندست
از و یاد کار بود دیگر از او آموز کار فرد و در معنی
زکینی بمنزله خامش نوی که پرورد کار بسیار نوی
خطاب رستم در زیر اسب و تنگ مری به ایدی و پرهنر کار متقی و یاد کار
بر مذکر است و یک در و غیر اسم مصدر اولد و غنی قبل در روز کار
که که دهنر معناسنه در کار کاف عربی الیه اولور **کلکار** و جفا
کار و سپه کار و کنکار که بیسر معناسنه اولور خداوند کار و اولان
کار و جی کاف عربی الیه در بیسر صاحب و یکد که از غنمه آن شاه
کار کا هدیه شیخ اولور یقه الله حلیم به تقلید ایوب و میشد که
کار ادا و مبالغه در مافق تک آفرینه لاحق اولور مبالغه فاعل چون پرورد

و آفرید کار که که رب و خلاق معناسنه در و کاه اولور که صیغه امر
آموز کار و آموز کار که که غفور و کثیر العلم و کثیر التعلیم معناسنه در
لاحق اولور سودی شرح حافظ ده تو انکر شرح حظه غیر به تقلید
ایوب و میشد که توان قدرت و کرا ادا فاعل در ترکیده جی معناسنه
کار دن محقق در ستمکار و ستمکار و جفا کار و جفا کار که معناسی
قدرت صاحبی اما بونده غنی و مالدار مقصود در هد کلام حسین کفوی
شیخ کلکار غیر لایزال لسان اید که نه مکمل بود و میشد که حق
بود که کار ادا نسبت اولوب جی معناسنه مراد اولور کاه حذف
الف الیه و جی استعمال اولور بعض الفاعله مخصوص اولوب العزایات
ایتمر لر آهسکه و زر کر که و اثبات الف و جی بعض الفاعله مخصوص اولور
حذف الف الیه استعمال اولور کلکار که و بعض الفاعله حذف و اثبات
ایمیه بلیه جاز در ستمکار و ستمکار که و بعض الفاعله کامکار و کنکار و کنکار
و جفا کار که کاف عربی الیه و کاف عجم الیه جاز و ستمکار و بعض الفاعله
کاف عربی الیه مخصوص در سپه کار که و بعض الفاعله کاف عجمیه مخصوص در
روز کار و پرورد کار که انهر کلامه سودی که جمله کلامی محتررا اولد و غنی
ماعد کلکار خور کلکار دینر دید و کی مردود در زیر اصابع کرا الیه نسبت
اولور نه که بیان اولد زبونک مثالیه جلم سنایه حدیقه و تعبیر
بایبند معبد **مرد سقا و کلکار و حال** هر نه از ادبیل
دان بر مال **کای** بوکله مفر ناظمک مریدانند ز کدای کاف

بحر و بایک حذف و اثباتی ایله دلخی معناسنه در که قابوقایو کزوب
 دلیونور و حر که ابرسنه باشه قافه استین جرارد و بزرگد کسانیه
 ایله استین و زرگدایوز قررد و استین کیه در و کدیه فیج کاش
 ایله اسم مصدر دلته معناسنه که کمال اسمعیل بویژه
 کدیه و صفیت که خود دلی شعرت چنانکه هر کاشا کفر تو بکفر
 که کدات طار و دم دخی بویژه از شمالی کدیه زر میکنم
 مر شمارا کیمیا از میکنم سکا دخی بویژه ساحل عمان و انکه
 از نقای آب کفر سلطان و انکه کدیه از نان کاش اقنوم صاحبی کد
 حذف یا ایله یوخسول و دلخی و اثبات یا ایله دلخی و خانه زیرین و چاردا
 معناسنه در حیوب نکه آله اکامتا بعت ایتمشد بو تفرقه اثباته محاجد
 و ناظم کدای یوخسول معناسنه در دید و کی جمیع ارباب لغته مخالفدر
 یوخسول معناسنه وضع اولنا در ویش در که عریده فقیر و مسکین و یوزنه که
 سعدی بویژه کس نباید بخانه در ویش که خراج زمین و باغ بدو
 تو انکه غن معناسنه در مقابل اولنا بود نه که ینه سعدی بویژه
 که کس خاک و مرده باز کند نشاند تو انکه از در ویش بایستی و او اویزه
 تقدیم ایدوب در لوش دخی یوزنه که شادم حسرو بویژه
 بستر که در ملکوت این کدیه کفناه چهار از جهمت میوش
 زین خانه بقیع و زین معدن کوش بر گیر ملاز و مر و لاغ و در ویش
 نم مجاز کدای یوخسول معناسنه کدیه که حافظ بویژه

کدیه از نولاف سلطنت امروز که جنبه سایه ابرست و بزرگد کد
 بو طر تو ایله تو انکه مقابل اولور نه که میر حسرو بویژه
 ناسدیم از چنان متاع امید ما کدایان تو انکه جاوید ملاک
 دخی بویژه کدایان آن ده تو انکه شدند همه دزه و مهر انور
 شدند کدای دلیجر کچون وضع اولند و غدن البته فقیر اولمق لازم
 دکلدر جایز در که نفس الامرده مال ایله غنی ایکن خرابیه و در ویش فقیر
 ایکن وضع اولند و غدن البته جرارد اولمق لازم دکلدر جایز در که غنی
 نفس اولوب فقر ایله قناعت ایده لکن مجاز طریقی ایله بری بر ملک
 یرینه استعمال ایتک جایز در کدای بر قاج اسم دخی و ارد بر بر سید
 ایکسیر محمد ایله حکیم سنایا بویژه خاک پاشان بوزد
 باد پاد که کی توان مر ساسیاز ازال سادگستن و له ایضا
 چه خیزد ز اول ملک که در شیر دم آخر بود ساء و بی ساما چه سامانی
 چه مانه کدای جمع الفرس حقیقتده سامان لفظنه علی خلاف
 القیاس منسوب به بعض الیاسان سلطنتدن جداد و شوب
 حفظ نفس کچون جرارد صورتنه کیر و ب سلا بعد از حرفت
 ایدینوب شهرت بولیدیر نه که تو انچه ده مسطور در ویش
 نلنک غنم مشاة فوقیه و لام و سکونه نون و کس کاف فارسی ایله
 شمر قخر بویژه از نلنک مجبور صدق و صواب که بخوبی
 که ز اشراب آفریند کی نیست کچوندر نلنک و نلنک در حکیم

او جهان شد که جهان هیچ خبر نبود **خدا** اولیه که کد او صف ترکیم در اصل
 کاف عربی الیه که الیه آی دن مرکب کد فتح کاف عربی الیه لغت **بها**
 خانه معناسنه در علامه شیرازی شرح قانون کد خدا تر کسیده
 بون تحقیق ایدوب همیشه که کد بالسان الفلوس معناه البیت و خدا معناه
 الرب و کد خدا معناه رب البیت و قد یملونه بمعنی المدبر فالامور
 و تشدید الیه عربی جالشیق و امک حکم معناسنه در مشوید بر قاج
 برده و اقدیر که **بوی** **شیر** پنهان از برای کد کنند
 بوسیله رالقب احمد کنند **والله** ایضا که ز زندانم برانی تو برد
 خود بمرم من تقصیری و کد کده دخی با در سمرایه بومعنایه در نه که
 میر حسن و سعید **چو** اید کنون ناتوانی بدید **بد** که کد حش
 باید کشید طاروم دخی **بوی** **سمت** پیغمبر روشن کده
 بشیر خاطر آمدن آن کم شده **تقرید** با در سمرایه تبدیل اولی شد
 نه که قاموسه و میشد **الکذ** محرم که المادی معرب کده با الیه اولی
 کده بر کله الیه مرکب اولور **جز** از خبره واقع اولور نه که طایر و مستقیم
والله ایضا اندرین دشمن کده کی اندمی **سوی** هر همتا مراند می
 حکیم سنایر دخی **بوی** **مثلت** این کج در غذا کده **حذر** ده
 به از آن که بیم رده **ونظ** بویستنه بخور تمید
 ان در زبده **ایام** وادی کده شده **نخام** **بوی** **خانه** **لطف**
 به و اقدیر نه که رود خانه **نور** و **نور** اولی کد مرکب اولور **خبر** اول

واقع ظاهر

واقع اولور کد خدا و کد بانوی کد بانو اوی کور و ب کوز و ب
 متصرفه اولان خاتون که تر کیده تحریف ایدوب قادی **بوی**
 ایکینک مثال حکیم سنایر **بوی** **مرد** و زن را که حاصل
 گان و کلوت **اما** نشان کد خدا و کد بانوست **والله**
 مادران پیش خویش از آن مجاز **دختر** از آنست لعبت باز
 تاش چینه شوی خواستگار آید **ان** کد بانو پیش کار آید
 تا چو بگذشت لعبت بی جان **لعبت** زنده پرور و پسران
 بانو یک کلمه دن مرکب بر بی آن در کوز و ب کج معناسنه باغبان
 و کشتی بان کج و صحرایه فرارعی کور و ب کوز و نه دشتبان
 دیور و صفر تاجه کله بان دیور و **مست** طایر و بری و آو در
 بومقوله و اولیست لازمه جلیبه به دلالت ایدر **نسبت** کسبه
 اولور **و** اولیه اولور و زمره استعماله اکثر بانو دیور نه که
 باقی **بوی** **زایان** و توران و وی شد جدا **شد**
 آن دو بانو یک کد خدا **تو** یک اسم بسیطه **خدا** در فتح خا
 معجه الیه رود کی **بوی** **نکو** گفت فردور با آن **خدا** **بیش**
 مکن بد اگر بدخواه **بیش** **سمت** **بوی**
فلک ز حکم خود سر غنچه از آنک **که** سر ناید از حکم کد خدا **بیش**
 کد آن جمیع کتب اللغة مکن **فجمع** الفرس صاحب فم خا الیه ضبط ایدوب
 خداوند معناسنه **کلور** **میشد** **و** **نمونه** کسر خا الیه ضبط ایدوب **کد**

بوقت بیدار اولوب یا فرید در صاحب خانه معناسنه در اوی المایه
 کد بور دینمزنه که عنصر سوز ~~جهاز اگر چه کده بی کران باشد~~
 هم از ایند گشت هر کده را کد بور کذا فی سانه الطور معالج
 و مجمع الغوس اما اقنوم صاحب کد بور خالقنم معناسنه در حوب لغمه اگا
 تعلید اید و که عنذیات قسبلند کد بور یک ایک معناسنه در
 بری بر زیکو یعنی البخر و حارث معناسنه در نه که رود کی بود
 در ده اورا صد کد بور سیر بود ان کجا بد کار شان کست و رود
 میر خرد و دخی بود ~~کد بور زایع از نذر در پنج~~ ز بر نیشتر
 باید بکنج کد بور ی کجلیک در نه که خاقان بود
 مانده ساز داز بره بر صفت تو اکران بر ز کر کنج و از قبل کد بور
 و بری روز کار و دهر معناسنه در سحر معناسنه اولی بو معناسنه
 اید بر سینه نظم الیدی ~~اگر گوشت ابر عدلت بودی~~
 و کد بور کد بور بودی کد بور کد واده اساسیت معناسنه در
 نه که سحر مجدی بود ~~ز فرع سیر طلب اصل کر برای بنا~~
 درست باید کردن تخت کد واده کذا فی مجمع الغوس واده در قلم لغمه
 معناسنه در کذا فی جناس ~~کد آباد جاردان~~ اید اولان
 او معناسنه در کذا فی الاقنوم و لغمه اگا که ضم کاف اید اولور
 ایک معناسنه وار در بری کام معناسنه در که ز کیده طاق و عرسید
 شک نور و بری قابو اودنه کسید لغمه بر خسته م باره سید

کلید اوزره دوشد کده قابو اچلم عرسیده سقا دیور سحر معناسنه
 اچا لیده بو طیه حوب بو ایکی مینی نظم الیدی
 اگا طغین اطراد اید کام و مراد ~~خرا بشتد و شکر شکر نیشتر~~ کده
 کشته این ساخت طکت زور دان ~~خانها اینم شده از رحمت در با کده~~
 و مجمع الغوس صاحب معناسنه اولی تقریر اید کده کام اوزرینه ملاذ عطف الیدی
 ملاذ و لک معناسنه در وادی همان ملاذ اید سبب و معناسنه
 تقریر نه نوعا تعایر وار در عبارتی بود کده بضم کاف چو کجا باشد که
 بکلید ان است تا بکلید در و ان شود حبت که طیان گفته
 در کلید ان بود سخت کده باز گردم در ون شدم کده
 ایکنجی کده فتح کاف اید خانه معناسنه در و اقنوم صاحب اگر چه فتح کاف
 اید ضبط اید معناسنه عبارات معناسنه نقل اید و بدمشدر کده
 کام باشد و دیگر چوبی باشد که بکلید ان در اند چون خواهی که
 در سبند نه لغمه اگا دخی بو کد تعلید اید و بفتح کاف اید ضبط اید
 کن کام لغظی اوزرینه مشته اولوب مراد معناسنه حمل اید و ب
 برای معنی دخی اتر و بدمشدر کده اسم مکاند مسیکده
 کجه و خانه زیرین و دلیک که یونغازده اولور بشتر مکه کبر صرقر کاه اولور
 هلاک اید و کام معناسنه که مراد در و لک اوجه دخی در بر و مفتاح
 و ندانه سینه و کلید کد ندانه لرینه دخی در بر و اکلانه فاعل
 و قایق الحقایق صاحب کد لغت هیلویده خانه معناسنه کد و کسینه

روح زیاده و اولیه کلمه رفته که سنبل بر روی در بر اندازد لغت
 از روح جان افزای او رحمت بر دارد ز کیهان رحمت بیل و نهار
 مجاز هر طریقی ایله یوزه ده رخ کوز و معانی ترانه دیز کن عینان
 معناسنه در کذا نا مجمع الغرر نه که مبت عسفری ده کلور و جناس الجناس
 صاحب فتح را ایله ضبط است و کی نبود در **ق** ثانی بر معانی دوا
 شطرنج بنه اولان معروف رخ در عسفر بر روی
 شطرنج کمال اتوشا هر بار رخ **م**اسب جمال را کالی بار رخ
 رخ ثانی عنان و دیز کن معناسنه در و معانی ثانی مشهور اولایه عظیمه
 هستند و ایله اولور کر کذا کو توره نه که قاموس صاحب دیشدر
 عبارتی بود در **ر** رخ بالضم من ادوات الشطرنج و طایر کبیر بحمل الکمل
 مرحوم کمال اتوشا زاده و قایمده ایله برده رخ **س**ان فارسیده که کذا
 رخ **ر** با اول توشدر که کر کذا فی قاپر الورد و آلات شطرنج که برینه
 دخی اسمر وید و کی ایله وجه ایله سنود بر روی که رخ یو ایله معناده وضع
 فرس و کله رملکه وضع غیر ایله در و اصلده تشدید غایله در **ب** بر روی
 بود که رخ کر کذا و کله رملکه کر کذا کو توره نه که **ر** حصار
 یگانگ یو قار و سید و عیدیه سمر و جنبه در رخ ایله ساردن
 مرکب **ر** ان شاه سار سر ایله شیخ الکوز بود دخی رخ کیه
 یوزه اطلاق الکوز و قنوم صاحب بزم معناسنه ده کلور وید و
 اثباته محتاج در **ر** حصاره **م**اخصیض ایله یوز و وجه معناسنه در

افزار

شرف اعیان الساقده لغت خراسان در حویب رود کی تک بو تیز
 ایراد ایله **ر** حصاره تو پرده عشاق دید **ب**ا انکه لغت
 دارد اندر برده **ر** رخ کیره اول لیز کدر که دورت قات بولش اوله
 کذا فی مجمع الغرر **ر** رخ زیاده و اولیه لغت بملویده بغرض معناد
 رخ چکا و اصلده که دایه سیندنه جبهه نه و ارنجه با شنده قل
 بتیم کسند در چکا و تارک سر در انشالکده پیش ایله شرح اولور
 حکاک **و** میسر **ا** بساده کسند بر روی این بزمین سپاه
 رخ چکا و سمی مخزنیه **ب** بر روی عجب مدار که فرق سپهر سمیوت
 که شد ز نسلی آدیب شاه رخ چکا و **چ** ششم کوز در فارسیده
 کوزک اوج اسمر وار در برنی دیده در انشالکده ذکر اولد و عی بر
 شیخ الکوز ثانی کابنه در کاف عربی و کسر با موحده و لون
 ایله و اکثر ارباب لغت با حطی ایله روایت استمیشدر **س**م شش
ب بر روی **س** شش هر که مهر جیغ را **ب** هست رکش از
 وجودت کابنه کذا فی بحر العرایب و مجمع الغرر صاحباننده ایله
 کلمه بری کابنه در سکون موحده کوز معناسنه در و بر کارینه در
 کسر با حطی ایله فعل امر معناسنه در بکا کوزک آج بنده یوز جوهره و کله
 جو ضبط ایله **و** ثالثه مذکور اولان جهم در که حدقه و قباغ و کربکیز
 عبارت در وید بخت حدقه معناسنه در که سواد و بیا ضنه عبارت در
 رفیع الدین لبانز **ب** بر روی **ش** فن ماله خورشید را غوانر و خست

جوزهره سبت بازی غریب چشم بازی فتح همره و با حطر و راهله
 و بجه الیه ده مرد و در نقاب که بر سیاه نشسته در کوز او نند بخلور کند و جمع
 الفرس ظاهر احوال کوز لرینه قود قلد ر بجه در چشم ده میر شمشیر
 تقدیم اید و بچشم حنی در بر نشسته که شهید و میسر
 یک تازیانه خوزوی بر جان از آن دو چشم کز در او ماندی
 مانند زرد سیب کردل بجای در در چشم جز او کو چشم را
 بغیره بگرداند از زنب **چشم موثران** ضمیم و زافارسی که در
 اولان کوز در که غنچه و لطافت اوله که در آن رس که الفوسر و معیار بجای
 و مجمع الفرس و تحفه الکسایه موچان جیم فارسی که در کوز مسطور
 فروز معبد **خون گرفت** لاله شیه اش از لقب میند
 خیره کشته زک موثران از خواب خمار عماره و فر چشم
 در چشم زک بود و بچشم خوب خواب نماز خواب و شنگ زک که موثران بود
 شمشیر خرنه معبد **خدا یکا** اشعوم که هست بحر طلال
 حرامزاده بود هر که خواند اشعوم زک کز شو بود و در جا کز کز نسبت
 جنازه بود که بزرگ تبه موثران مجمع الفوسر صاحب امیر زک معنانه
 طو نمیدر اما بجز الفریب صبر موثران زک که کوفه اطلاق اوله و در
 استعاره طو بقولیه در نمیدر جامع صبر اکا تعلید ادوب نغمه اشعوم
 اصل و فرغی است در جمله اصلین بلدس چنج کبر جیم فارسی و آخر خا
 میر الیه جلو کوز لود که کر یک دو طوب جیابر آفر که از مجمع الفرس

نمکه که میر حسن و بوی **چنج** که شد غمره زنی ساز او کور بود
 انکه خرد ساز او تم فتح تاد فرشت اید کوز پرده سید که سبل دیوز او
 عرسیده غشاده در نمکه که این بین بوی **زک** نشان سرور
 اندر جبین تو بنید و کچه در بصر شرافت مست بحر الغرایبه
 تم اطبا باند معروف اولان قناری دید کله اوت معناسنه
 مسطور در چشم رجا و امید معناسنه ده کلور مجاز انکه که سلمان بود
یا شفیع المذنبین در خشک سال ز جیم زار احسان تو
 مار چشم ماران عطاست انکه داشتن مشتقانی الیه استعمال
 الکوز نمکه که سعد بوی **وقادار** سردار از بلبلان چشم
 که هر دم بر کلی دیگر سر آیند و لایقا هر انکه تخم بزرگ چشم
 انیک داشت دماغ بیده بخت و خیال باطل است چشمخانه
 کوز چنان عیدر که عده که مقامید رشخ سعد نیک اوایل کلستانند
 سلطان محمود سبکسکین حکایه سنده مکر چشمان او که در
 چشمخانه همیگردید و نظر میکرد عبارتنده اولان چشمخانه بوی
 ملا و حشر دخی بوی **چشم** در چشمخانه خاک شده
 مانده یک مشت نشتر و مسمار خانه چشم اضافت الیه ده دیوز
 نمکه که کمال اسمعیل بوی **باران** اشک خانه چشم خاگره
 از بر انکه از سرش بود فتح باب چشم لان بود حنی چشمخانه
 معناسنه در کذا فر نمکه لال بود در آن سانه مکنده مع

اولوز چشم کوز اصابت مفاسنه ده کلور بونی چشم رسیده و نور
 اکا کوز دکر دیکدر ننه که نظر مور چشم رسیده در حالت
 نفوس که داد کوشالت چشم زخم کوز دگلک ضرر دیکدر
 اصدده زخم چشم در اضافت ایله زخم ضرب و اور مقبضه
 ننه که شهاب الدین ورکالی بویور همیشه تا ابد الیه
 دارد خدای عز و جلت چشم زخم نگاه غایله حیر دفع ایدن
 دورت اسرار در بری چشم بنام در فتح با فارسی و نون ای چشم
 زخم دفع ایدن حرز و تعویذ در ننه که شهید بویور بانکارا چشم
 بدترس سر چراخواهر بخوشتن تو چشم بنام سم شربت
هر که با جرم مدح اوزاید بود جانشین چشم بنام
 مجمع الغر صاحب معیار الجالیند چشم و نام نقل ایدن وکی نخی زخم
 اولد و غنه بنادر و آلا بزه اولان دورت نخی چشم بنام در بایله
 و و او ایله دکلدر ثانی چشم در زمان عجم و سندن زهر حیر دفع
 اینک اچونه پید اید کلر سید در که بر سیویه کلکونه و آب
 ز را به رخسار غوسه نظیر بصورت و پذیر بصورت ایدوب
 البسه فاخره کید بر و انواع حواهر ایله مزین قوت غر و سر کور مک
 استنده اول انان کوستر را ایدر بعده اول سیکر بالای ایدن
 پر تاب ایدوب بونجه شکست اولور چشم بد دخی تو شکست
 اوسوز در ایدر اگر دو کون صاحب اغیار ایه بنما کران اچونه در لای

سبویه

سبویه سیم وزر فقا دن ایسه چشم و چر زور لردی بو و جبر شیخ عطا
 منطق الطیر ده بویه بیان ایدر شیخ سعد بویور
 چو شمار انکه خورند از تو سیر که از بام پیچ کرانتر بویور
 کذا و مستور العمل چشم اور دخی بو معنایه در ننه که کما الکمل بویور
 بحر دست تو بهر چشم آور شاید اربک شد هزار خوشیل
 مجمع الغر صاحب بو کلک تک ضبطنده خطا ایدوب رایا و او اوزره تقدیم
 ایدوب چشم و دلوب بیت مذکور ایله استشهد ایدر و
 مفاسن بویه بیان ایدوب دیشدر که چشم و چیز را کویند که بران
 دفع زخم چشم بر بام خانه راست کنند و بیت مذکور همان
 کمالک ایله نسخ سینه مراحت اولند قده هماغه اول مسطور اونس
 و استفاقه مناسب اولان اها بودر زیرا آوردن مشتقاتن
 ایک لونت دارد و اوک حذف و اثباتر بیار و بیار مبار
 و مبار آرزده و آورنده کبر ان کسه مکلند شرح افکوز
 ثالث چشم زد در ننه که نظر مور کرام چانه بد که
 اچشم بد نه تو خیره باش نه من چشم زد تو تک بر مفاسی
 دخی وارد غنره مفاسنه دخی کلور ننه که خاقان بویور
 ای صید یک عشقت خور جا صیدت از یک بعد چشم تو دیکر
 چشم زد صد خفته تنهار بخته رابع خرمک در فتح خا و بجه و سکون
 راه مملک و فتح سیم و کاف عبا ایله بر بو کفدر که سیاه و بیاض و لوک

صرحدون اولور کوز و لک ایچنه لوبونه تعلیق ادر کشته که منجک بید
 چشم چشم رسد که سخت خطیر **چونکه** نبندد حرکت بکلور
 کدانه رساله الطوس و مجمع الفرس صاحب ضم خایده رویت ایدوب
 خورک دخی دیور میشد اما طبعی توابع ایلد حرکت خورده در که کوز
 بوجور دیر ایشکه وقایه طفره دیشدر چشم او یز ای مفار
 وارد بر بحر دفعه اولانسته در تقوید کبر و لوبون کبر نه که بوجور
 بحر خشان تو باطل کنده چشم **مست** هر چند پوشند کدو
 ثانی قلن اولان برقع در دفع ملک ایچنه لک یوزینه افر لک در مجمع
 الفرس چشمک ای مفاسه وارد بر کوز ادر ویه سند اولان
 دارور کدانه بحر الغایب و حال چشمه زن دیک ایلد مشهور در مجمع
 الفرس صاحب بر او تدر دیشدر که اکا عبیده اضر اس الکلب دیور
 ثانی کوز لک در نه که شاعر **چونکه** بر دیده چشمه منیم مودیم
 در رور و تو بکر که چشمه یار شد بو که چشمه فرنگ دیور فرنگ
 ولایتند کلک ایلد فرنگه نسبت اولمشد رنه که شاعر **دیشدر**
 زهر دیند دور تور و زو حام **هزار** چشم فرنگی نهاده بر در و دم
 چشمه بود خن ای مفاسه وار بر بکار در که عبیده عین و منوع دیور
 نه که سعد سوریه **هر** کجا چشمه بود شیرین مردم مرغ
 و مور کدایند ثانی آله و حواله زو لوبو کما نذا اولان لسته لک
 مالبته و کسر و لوکید ظاهر فار یا بوی **شتر** چشمه سوزن

بر نخواهد شد حسود خام طمع کورین هوس کدار بو مفاده هاسر
 چشم دخی کوز نه که میخسر بوی **در** تماشای روزنت هوس است
 روزن چشم سوزن تو نسبت چشم اغیل عفت یوز زن کوز اوجک
 با مقدر نه که مکاک دیشدر **بزرگ** اور اسلام کردم دوشدر
 کوز من نظر بختنا غیل **شتر** خیزد خیمش **کر** کند شتر با چشم
 شکار **سور** کورون نظر بختنا غیل **یایه** حذف ایدوب خشتا غل
 ده دیور چشم اوس ضم لام و افر سیر مملکه ایلد لود کوز اوجک
 کدانه مجمع الفرس چشم دریده یوز و کوز ایلد سیر بیا مفاسه در نه
 حافظ بوی **شون** ز کسر بین که پیشتر تو شکفت چشم دریا
 ادب نگاه دارد چشم کاهیش بر حیک اسید نظام بوی
 غنچه با چشم کاهیش نیاز مرغ با کوش بکلوش بر از چشم
 جبیند و چشم بر بدن کوز لک اختلاج عین مفاسه در انشائه
 نهار بر بکر کلند شرح الکوز چشم را آب دادن کوز نورنه
 بود خن انشائه آب ده شمع اولوز دارند غیز بهر چشمه چشم
 بر غیز کب با نجه نجه لود دخی مغز و مکرم اولور دیک برده ضرب
 الکوز عسبیه و لاجل عین الف عین کرم مثلاً کرم ترجمه سید
 نه که کمال اسمعیل **عبیده** **عبیده** نه نه بهر چشمه کسر
 دارند غیز بهر چشمه **چشم** **روی** بایک حذف و انشائه ایلد
 یوز در که مقایع پشت در عبیده وجه کوز اما فرسده و جبر مقدر

و خلق معناسه استعمال اولمشد رنه که سعدی بوی
 شب بر آکند چشید الهی بدید بود وجه بامداد انشر و طیفه
 راتبه معناسه ده استعمال اولمشد رنه که سلمان بوی
 خوشید طلعا و زرای تو وجه که انور سه ماه رفت که خیر میکند
 وجه عبیده جهت معناسه کلد و کی کبر فارسیه روی جانب
 معناسه کلور روی و مید دید کلر که انک جانین طویر معناسه
 نه که شاعر دیشتر ریشدار کر کش با سیرای اندکشت
 هر که آید میان روی پسر مرید روی دهد توجه و اقبال ایدر یکدیگر
 نه که کمال اسمعیل بوی هر که از خط شریعت نهید بوی
 هر دوشتر فتح دگر روی ده چرخ بر کار روی بند یا شتی و یکدیگر در
 روی بوشتر برقع و طواق معناسه در مغار لا میر اخفا و تقیه
 معناسه دو کلور رنه که جار بوی رنه است حد چو من بر دل
 نام چو تویر بهر و پویش نام دگر است خوانم روی کار بوز کور و کلر
 خاقان بوی جان شکست سازم اگر پیش من آیی دل
 روز نایت دهم از روی نمای روی مال یوز یکجک منیل در شتاب
 وجه و معروت و معتبر کسه معناسه در طار و دم بوی
 روی هر یک که میگردیدار پاس بود که روی تو خدمت شتاب
 کمال اسمعیل ده بوی ز سایه تو شدست انقاب روی
 که شتاب هر کس بهشیر داند روی در دیوار کرد بر گوشه

اولی و ب منروی اولی در طهر فاربا بوی
 فلک بجایه تو افراشت پشت بر ستم بعد تو آورد روی در دیوار
 و لغیره ز شرم روی جمال تو افتاب مسوز بهر طرف که رود
 روی در دیوار در برینه با ایدر ده استعمال اولمشد رنه که اصف و بیشتر
 اصف روی بر آورد و بحراب دنا دور ز ایدر زبان روی بود کرد
 روی زرد کردن یوز قزاق معناسه در رنه که اصف بوی
 بیمار عشق را چو دوانست از هر دو پیش طیب این همه روز بود
 اگر روی سارد آتوزه دیکد رنه که طهر فاربا بوی
 نشین ماه را در عقوبت نیاز اگر روی سازد چه شد گویا ساز
 اصل دگر کوان سازد در بر روی روز افادان آشکارا اولمشد
 کتایه در رنه که ساه بوی غم حکم بوزت منع چشم کران
 کنم را من بر روز افاد نهان چو غم ز روز نه دخی استملا
 نه که ریاضر تعجب تکفتم قصه خنجر خوردن خود با کسر هرگز
 برو افتاد پیش مرگما از اشک غمازم بر روی دودن
 یوز به یا شتی معناسه در رنه که ریاضر دیشتر
 دید اشک من که چشمم خوابگاه فرشت میدود بر روی دیکد دگر بیام
 دودن برینه چو من ده استعمال اولمشد رنه که سلمان دیشتر
 سالها از اشک طایدم ترا در چشم خوش رفت کارداد که بر دلم
 جبر کذا فی دستور العمل ماع روی در دکان در قیمت اولین غدا

دکان یوزنه وضع الکوز و ذی قیمت اولاً متاع تجر الیه دکان بکنه
 باصنذ قده وضع الکوز نه که عرفی بود **ارزان متاع** روی دکان
 که مکنت انجا که نظرت نکشاید دکان عالم روی اماله الیه او کور
 نوج معیاسه در ان **الله مکنته** شرح الکوز **دیم کسر** الیه
 لغت هلویده یوز معیاسه در راهمه حذف ایدوب دیم و حق
 دیور کذا فی جمع العشر **کمان** کلمه اولی ناظمک مزید اندر غره کسریم الیه
 که کبر که عریبه هدب جویز بحر الغریب ده زاده بر الیه ده کلور دیوب
 طیفیک بویتیز ابراد الیه **تست** نام نیادی بر زده چه زمر
 عشره کول را بخره مادر کمرینه کاف الیه **فرک** اخه دیور و عیالات
 القیاس الف و نون الیه جمع ایدوب **فرکان** ثلثه نه که الیور **بویز**
 دلم از بار شد ما که و بحر و شیدیم حایه بر دیم و اشک از فرکان گردنا
 زانک تسکیر زده جابز در و سهور در طابا **بویز** **کلمه** نیست
 خرم دیده ام از عکس رخسارش زفرکان خاها بگرفت بر اطراف دیور
 بحر غریب صاحب دخی فرکان صیفه جمعه کاه اولور و حدت مقانه
 استعمال اولور دیوب طیفیک بویتیز ابراد الیه **بویز**
 بخرکان دلم مجروح کردی لب لب بکن در مانسته غره نک
 اصل میزه در یا الیه شامه ده اصل امنیه حوق کلمه نه که بوابیاته
 اصل اولورینه کلمه **بویز** سیه میزه کورنده هر دو پراتب زبان
 رکت اندر پراتب **ولا یقنا** سیه میزه بر بزرگان دارم

فرو خوانید و نزد هیچ دم **ولا یقنا** کنکار کرد بود مهراب بود پر
 از خون دل و میزه براب بود **ولا یقنا** در اوید نو در زور کینت اب
 از ان میزه سیه نادیده خواب **ولا یقنا** بشد و سیه تا پیش از سیه
 زور و بستر میزه و رخ **پراتب** **دست** رسید بر قاج معیاسه وارور
 بر کف صومعه قدر حقیقت او موزون بر مقل او جنبه دکت مجاز مرسل
 طریق الیه قدرته **اطلاق** اولور نه که الیور می **دیم**
 حشر و اور سیه انواع سخن دست است خاصه در شیوه نظم خوش و شاعر
 الت قدرت و محل مکنت اولفله قدرته و امکانه دستگاه خور
 نه که میر خرو بویزه **بویز** بویز کی کسر را و ده دستگاه که
 دارد بنا هنده را در بناه حافظه دخی **بویز** دیده را دستگاه زده
 که که چه نامند بجز دخی و ذییر نشا رکنه او زینه قدرت عظمت
 تعبیر واقع اولور نه که سعد **بویزه** و انکه را دستگاه قدرت
 نیست ششم بخته مرغ ریاست و محل شغل و نفره ده دستگاه
 دیور عوام خریف ایدوب دزگاه دیر الیور **بویز**
 باصطناع بیاراست دستگاه وجود یا مستیاد یغزو و با یکاه صد و
 نظام ده **بویزه** کیت درین دستگاه دیر یار کول ملک
 زده خندان **دست** **دست** دفع قدرت معیاسه در وصف کسر
 منقله الی **بویزه** معیاسه عریبه دخی بومعاصر نقلیده
 الی کذا و دیگر که تعبیر اولور نه که سعد **بویز** و از آنکه برادر

حبس دست بر در زاد بوم خویش غریب و ناراحت
 دست یافت قدرت بولد و ظرف اولی بدست بستر قدرت
 و احیای اول غفلت ایتمه دیگر دیگر هر کس در اصله با دست و با خود
 ایستاد منافع بعد بوی جور و کایت دل دست یافت شکر عشق
 بدست بستر که هر مباداد بنمایست حافظه جوید کرت ز دست
 بر آید مراد خاطر ما بدست باس که خیر بکار خوشین است مجمع العرش
 صاحب بوی که بنده آگاه باس و تقصیر مکن و بدو کی لازم معنایه تعبیر
دستور قدرت و قوت صاحب دیگر که بخور و خرد و کبر و کسب
 وزیرایه اجراء قوانین و تمسیت امور قدرت قاهره که سرایه اولی
 اطلاق و اطلاق نه سپهر بوی است اعضا و جوشهر سپهر و
عقل دستور و دل در و سلطان خشم شعله است و آرد و عامل
 آن که ظالم این در که باطل میر خرد و در سپهر شاه با یک و جان
 حضور حاضر بزم کشت با دستور مجازا قانونه و رسم در اطلاق
 او خور نه که با تو بوی چنین است دستور این زال بر
 که زهرت دهد و جوش خیا بیکسیر و موجب الیه عمل اولی نسخ قانونه
 و دفتر و اطلاق و کور نه که قاسوس صاحب و بنید الدستور
 بالضم النسخه المعموله للجماعات التریق منھا تحریر و اصله فارسی
 حریر بر مقادیر اثنین و عشرین ده منشور محاسب آور زینه تفصیل
 اینه و فکر محله بوی و اساطیر البلاغات تشخ لدر

و دستایر الحسانات تشخ و ندر اما در سینه بومعنا به مستعمل
 اولی و غنه مطلع اولی و ماحتمال در که تعریب اولی و نقد بومعنا به وضع
 اولی و نشر اولی زیر تعریب و نقل معنای اصیل شرط و کلام جابر در که قبل
 التعریب بر معنای اولی و بعد معنای اخره وضع اولی نه که مکنه
 مبین در وضع دال الیه اولی و غنک و جبر بود که فعلی فتح دال الیه لغت
 عربیه موجود و کلام در تعریب ایند کلام از اغلب اوزان و مرثیه موافق
 ایدر و سبب شریف جریب جاشیه لعلی لعلی دید یکمک عکسه دای
 اولی و عبارت بود الدستور بضم الدال فارتع معرب الوزیر الکبیر
 الذین ترجع فی جمیع احوال الناس الی امیر و اصله الذین الذین جمع
 فیه قوانین الملک و ضوابطه المنقر دستور اذن و اجازت
 معناسنه ده کلور نه که میر خرد و سپهر بصد لوفیدی
 از خود و ویرم داد بر آهنگ سفر دستوریم داد و اورنگ
 و نمونه معناسنه ده کلور و دستور العمل دیگر بر بومعنا به در
 کمال اسمعیل سپهر ار خداوند کز فکر تو دستور کنند
 نقش بند از طراز از فلک صورت یافت دستبر و غلبه و قهر
 معناسنه در الوزی بوی یکره این دست برد بنمایست
 تا باذاکر نه کور و کست کمال اسمعیل دخ بوی
تا جهان رسم دستبر دهناد دستبر در چنین نداد دباد
دست دادن تیسیر و امکان معناسنه در نه که ملا در و بوی

وظلم و بیکد بود خنی وصف ترک کردن منقول در کما بود
 خنای ز ملک بر انداختن دست که بازگشت توانست برگزیند
 محشم دخی بود ترک فرست و دست انداختن بر دیگر
 وه که شد ملک لم ویران زد دست انداز او دستانه و دستا هنگ
 ایکی طوق مفاسنه در که حقیقت استند در کذاغ بحر العرایه
دست آور طاقاده الی بوشرا و لما متوا کجونه ما حضر اولان هدیه
 قلیله در طار و دم سعید این چه آور دید دست آور ز
 ارمغان روز رستاخیز دست بر ترکش زدن بر عجب
 ایستاد که کایتد تا مار طایفه حید قلند الدریز ترکش زدن
 اوران الفار ایدر کا اشارت مراد در و پیشتر آهوه سعید
 زان کان ابروز پاک الکسیم تیر آه و صف عشاق دستی باز بر ترکش زدن
 شایر جوان ترکش ساز و صف سعید سر مقدم آراسته از نور
خشر دست عجب القصة ترکش زده است کذاغ دستور العمل
دست بردل نهادن جانه جبرائیل مفاسنه در نه که دخی بود
 کن آن طایفه که آید هر شوم از خویست دست بردل نهادن و بایر کشم از گوشت
دست ستون زنج بودن بخر دهن کنا تدر که فکر اولان کسره حیره
 طلوب آلز زخمه شایق ایدر نه که عرف سعید
دست مجردات ستون زنج بود انجا که فطرت نورند سایه علم
دست بسته بخانه مفر و معرفت اولان کسره دهن کنا تدر که

الدریز ق و س در وب طور رنه که بیه عرفی بود
 با که دست بسته میدان داشتم کرمانه دکنی بخت من عیان علم
 چنین و انهار کو هر مدحت بسک نظم سرهای جنیل از کشم بر سنا علم
دست برون کردن الی بریدن قطع و قطع اینک مفاسنه در نه
 انوری بود با چنین دست مرادست برون کن پیشین
کر قناعت بکند دست کشد پیشین دست بید الی الی و بود
رقص ای بیکد ترکیده خوران دید کل را و بود دست بر بود
 بهر بر زن آوای رامشگران بهر گوشه دست بند سران
 و مجوسیدک حروس و یک دید کل را و بود مفاسنه در نه
 کلور نه که نظای بود ساعتی دست بند مسکوت
بر شمع ریشخند مسکوت بود خنی وصف ترک کردن منقول
دست پیشین را بدل نیست اول صون یکدرد یکدرد در نه
مشل در جام بود زبان دهر را این به مثل نیست
 که گوید دست پیشین را بدل وله ایضا قتل من خواهد ز کسبو
 غم زد بیکر سواجل پیش دست کن که نبود دست پیشین را بدل
کذاغ دستور العمل دست پیمان کامیندن معجل مهر مقدم مفاسنه
سنا بود چون ازین کنده پیر کشتی دور دست
پیمان باد رازی حور و مجمع العرس صاچه اولنک مهمانی و
اسباه مفاسنه در دلوب اسد نیک بو عمر ابراد ایدر

مراد از بر زبان بجا است همه دست بها او کرد است
 و جامع صاحب ال از معانی معنای در که از نشانه الحقه التکون عبارت
 و اصطلاح فها ده قرظ فته ویرین قفا لغه در بر و میسر دست
 عورته او غله سوکوب لاجه مسندره کجاک کذا و دستور العمل
 سعد سوریه دست خزانم میسر اما مرگیم که در
 کجاست هنوز ملا و حشرده سوریه کفتم که بخش میسر نام
 اندیشه کون و دست خرن دست خوش غنیه ولادون کبر الی
 اوینا دقلر ملایم نشانه در سکون آیه کسر الیه هر اولور ملایم دوم سوریه
 چونه نه کامل دکان تنها کیر دست خوش میباش
 تا گردی خیر مجاز المعبه اولان کسبه ده دیوزنه که نظایر سوریه
 بی سپر جره میخور کان دست خوش بار زیبار کان
 کمال اسمعیل ده سوریه طبع رست و خلق خوش تر ازین قبل
 دست خوش زمانه جوکوی معنم آسانی حذف ایدوب و سخوش
 و چونه نه که عصمت و میسر عقلت بر سر آمده از کانیار و
 هم پایال موت و هم و خوش هوا و اداة الفضلاده و تمام معنای
 مذکور در دست رنج صنعت که اندر کیمین حاصل اولور
 نه که سعد سوریه بیاموز فرزند را دست رنج اگر دست
 دار بر حوقارون کینج لذلک مجمع الفرس و قازنج و کیمین معنای
 کلوزنه که صبه سوریه بقسطار زرخش کردن ز کینج

نباشد چو قیر املی از دست رنج و له ایضا چو مردان بر رنج و راحت
 دست محنت حوزد دست رنج کسان و لغه ای که در
 معنای در و میسر و علیه العده بودنی و صف ترکیب دن منقول در
 دست زن مفتی وال قرصی معنای در نظایر سوریه
 فرشته کیوشکن برشکن یک با کوب و یکی دست زن
 و مجمع الفرسه فاده و پشیمان معنای مذکور در نه که تاسف ایدون
 ال الی عابر بودنی و صف ترکیب دن منقول در دست شش
 مایوس و نا امید اخلق معنای در بومونز عریده و ترکیب
 دخی مستعمل کستانده هر که دست از جان بشود هر چه در دل
 دارد بگوید دست سوی ال بویا کب صو که طعاندن کند اولور
 کذا فی الاشنوم و لغه ایست صلیب کردن ال قادی و روب
 نه مسته طور من کذا فی مجمع الفرس دستکار ال ابشی معنای در
 کمال اسمعیل سوریه چونه آسین زد دست گذشت کار من
 و او در نمیکند چنین دستکار دست اضافه مقلوبه در اصلی
 کار و دست در ال الیه اشین کسبه معنای ده کلور و شک زن
 دست زدن معنای در یغی ال الی او یچی و صف ترکیب در ملایم
 دوم سوریه از غریب و لغه و دستک زدن برش
 حمام قد زال اخرن دستک بر شمع و ارد در بر اعمانی و
 کورین کسبه در که عریبه قاید الی امر دیوزنه که شاعر میسر

فرقت میان آنکه از رویین بادیه بسیار و داند زره دین
 با آنکه دو چشم بسته بدست کشی هر سحر همه و دین و تخیل
 نماز سائر و که معناسنه در که صدقه الفه ال از در بواج معناسنه
 وصف ترک برد نالت سیر معناسنه در که انزاله رفقا رابع
 قریح معناسنه در عسیده که الید دیورنه که نظام سوبید
 دستخوش کس نیم از بهر کنج دستکش مجرم از دست رنج
وله ایضا پاکه عشق نه ماکر ده ایم دستکش عشق نه ماکر ده ایم
 خامس کبابه او که بایر در نه که سویده سویده سویده سویده
 فوسر فلک شد دستکش زیر بایست مال حبه شد بایال
 ذکر موصوف الیه کمان دستکشده چمن نه که نیمه سوبید
 طفل بخت است بر تابا که چرخ کور نه چرخ چرخ چرخ چرخ
 بواج معناسنه وصف ترک بردن منقول در مجازا که کبر طایع و دام و بواجر
 معناسنه ده کلورنه که فردوس سویده سویده سویده
 از خواب خوش بر آفت بر بازه دستکش و مغلوب و زبون
 معناسنه ده کلورنه که شاعری سویده سویده سویده
 فیض او بی مدد شکر با در عدل نمیکند دستکش کردن سیر
 ایک معناسنه در دست مردی سکونه تا اید شفاعت و اعانت
 معناسنه در که انزاله مجمع الفرس دست موزه الدون معناسنه
 عسیده قعاز دیور اضافه مقلوبه تبیلند در مجازا ال معناسنه

استمال

استعمال او که از جای سوبید اول از شرع دست موزه کند
 بر سوال غار و زره کند که انزاله دستور العمل استعمال با خلق و کرم
 وصف ترک بردن منقول در بونک اسم سبیلی درک در فتح دال
 وزاد عیبه الیه و کاف عیبه الیه را و مملکه الیه ده مرودیر نه که رودکی
سویده سویده سویده سویده ای طرفه خوابان من ارشده ری لب را بر درک
 بکنه پاک مر سمش خرنه سویده سویده سویده سویده تویی حقیقت مقصود
 بعد خلق رسل نه آن شهان که ندانند خود کله زدک و نغمه آید
 درک پاره و ورقه معناسنه مسطور در دستور اصله ال از زور
 و کلو عصا معناسنه در حکمه مطلق عصا معناسنه استعمال اوله
 نه که کمال اسمیل سوبید وقت قیام هست عصا دستکش من
 چهاره که او که از دستور بای وله ایضا در جنت سیر که موی سیر
 بر بخته بود از آن پس که دو تا گشت و دستوار گرفت دستوار
 ال از و غنی اولان سنه در که او حد مر جام حبه سویده سویده سویده سویده
 چرخ خوری نان دستواره او نظر کرم بدست پاره او دستوار
 حاکم نا طوری و جامه داری معناسنه در که انزاله نغمه آید و اقنوم ده
 طوغان الکی معناسنه ده مذکور در بو تقدیرجه و او بادن بدل اولو
دستواره طوغان الکی در که عسیده قعاز دیور و جنک ده قول و بایه
 اولان قولچاق معناسنه ده کلور طوغان الکی نک ای اسم دخی دارد
 بری بهله در فتح با و علی الیه نه که شاعری سویده سویده سویده سویده

مقدار ص

پاکستان بردست تا دست لطیفشان گیرد از آن
و بر کتاب در کمر نون و اخضر با ایل و مجمع العرشد اخضر
فایله مضبوط در حید الدین خوارزمی پور این کتاب
 از بهرستانان بر کف دست منست اما بازار دلبور زبانه
 چنگ باز دست و بازدن جالبه و معدن کنایه در نه که
سبایر سببها دست و بایی همین اند جبر و جبر
 در بار سر ز جبر مگوی بایک دست دست و پا دخی استعمال او کوز
 نه که نه سببها همیشه اگر در خود بدست و بار رسد
 که تواند که در خدای رسد دسته دورت معنای و ارد بر
درد در که عربیه حرفه کوز نه که سعد سببها دیدم کل
 نازه چند دسته برکت بد از کباب بسته نامر بهر شک
 بایشه حق بریدر طو لومک بجای و حوالک قولبر و کوشه سر
 که هر بر سینه خصوص الی مضاف او نور دسته مشک و دونه
 چوال کی و صاب معنایه دفن دسته تبر و دسته کار و کبر
الوزر سوری کر نشوینج امن شود جز باغ تو از شانه ها
 در تبر فتنه دسته بال ثالث گستاخ معنایه در نه که رود کبر
سببها نیست از غنای عجب که گستاخ که تو کرد در اولم
 دسته مسلمان سببها بفشه دسته از آن میشود بکسب باغ
 که در بهار بخود میرود و فروغ لیلی فقطه سوری

و ربطه

در باغ ز اشیا قیامت کل ساخته دسته خوشین
 دستور العمل صاحب دسته شد مضطرب اولد و دسته ساخت
 مضطرب بایز و یوب و یک بیت سابق الیه استنها و الیه یاب
 یاب و معاوت معنایه در شاه نام حشر و جود
 بسته هوامی باش اگر خواهی تا دیوم ترانگو بسته چون
 از فاد باز کشی دست اگر کند صلاح ترا دسته کذا مجمع
 الفخر دسته صنم دال ایل اولور سه طایر و شک معنایه در
 کدافیه ایضا دستیار اصلده ال یار و میدر صکار مطلق اعانت
 و یار دم معنایه اولد سور سوری نیست مردمان
 فاقه را جز آبادی و عطایست دستیار و کور بخیرک یا شر
 بهلواندن بر مرتبه آشفه اولان بهلواندر کذاغ الکشموم و نه آله
دستیاره ال یزیدر یاره بزرگ معنایه در آن شاه طوطی اخضر
 شرح الیغدا دستیاره فخر در کذاغ نه آله دسته یکا مفکر
 دارد بر بر توفیق در که باد شایک و قاضیک ساز در منجک
 که کند کار بتوفیق تو ای مردک خرد در کسرت نه دکان خط و آن
و بر بزرگ در نه که زنی مر سببها تا چو هم آغوش عینوران
 شدم محرم دستینه حوران شدم جگر دمنی سوری
 از دستینه دو ساعد داده رونق ز زر کرده دو ماهر را مطوف
 تو سیده با حبه تبدیل الیوب دستینه دینشدر حکیم و شیره

که داند که دیدار باشد خیر این معنای رابع بر قات ثیاب و بوس
 معناسنه در که عبیده خله و بذله دیور نه که فردوس موی **دست**
 ی دست جامه پوشیده است بدان از که کفچه که جانب بخت
 و له ایضا ز کسره و نهان است و است ز در لغت کوهیست
 هم نه است معنای خامس جهت و جانب معناسنه در نه که فردوس
 بگوید **دست** ز یک دست رسم بر آمد ز دست ز کرد و سواران
 هوایزه گشت ز دست و گزگوبو کور و طوس پیش
 سیاه اندر و نیز سیاه و کوسر و له ایضا داده بر آمد ز قلب سیاه
 ز یک دست و شمشیر ز یک دست شاه **مفسر** سادس صدر و مجلس و شکار
 معناسنه در نه که فردوس **دست** شست بر دست
 و ستان سام کمر بسته بر در کسره خام و **دست** عربده
 تغریب الیه الترم معناسر دارد در بر صدر مجلس در نه که ابوالسحاق غفر
 دیشد **دست** من الیه دست ما عند الوزير معمر **دست** تحریک الحیثه
 في حال الامور **دست** هو الوزير ولا از ریشد به **دست** مثل العوض له بحر طبا
 برست و در میسر **دست** يقولون ساد الازولون بار ضنا
 و صار لهم مال و خيل سوابق **دست** فقلت ايم شاخ الزمان و انما
 تغرزان في احز الالسوت البياض **دست** فانز صر او دست در نه
 ثیاب و لباس در رابع کاغذ و در قدر قاتوس و بحق بود در
 معناسنه در **دست** حیدر و مکدر سادس او بنامق و لعب

حیرت مقامه ثالث و غیرین ده دورت معناسر جمع بدوب
 دیشد که ثم قال نشد تک الدالت الذی غاره الدست فقلت
 لا والذی احلبک في هذا الدست ما انا بصاحب لك الدست
 بل انت الذی تم علیه الدست **دست** اول ثیاب در و ثانی
 صدر مجلس در و ثالث حیدر در و رابع لعب در غالب اولان
 تم له الدست و مغلوب اولان تم علیه الدست دیور و عوام
 عرب یافته دست تجربه معناسنه در نو معناسه مولد در معرب
 و کدر نه که سبک بن عبد الحق قط ایله طفت اولان بر اصل دیور
 بهجود و دیشد **دست** ما نال قط الدست من فعله **دست** غیر نمی
 الوجه السخط **دست** ولی عز الدست عار غده **دست** و لقلب الدست **دست**
دست ثانی صدر دیوان معناسنه در و دست اول و ثالث توریه
 طریقی الیه تجربه و صدر مجلس معناسنه در نغمه الله اقنوم صاحبیه تابع
 اولوب دست ال و صدر مجلس و فوت و غلبه معناسنه در
 دیشد تفصیر دن عدا خلط ایشد **دست** بایک حذف و ثانی
 الیه ایگه شمر جابد و شتی اول مانع معناسنه در که عبیده اسمر جل
 حقیقه اولین دیند ز قدمه در مجاز قدمه و حق اطلاق و کفر
 الغر خذف ایدوب بر دخی دیور نه که سعدس موی **دست**
 همانم کان در حث از بایشیت **دست** یا سود و از انجا بر زمین حث
 جویر نهاده خود را بر زمین دید **دست** در دل و جان غریب دید

اکنون سیاه طلب در بایمزد سکون با و فتح میم الم معین و بارم ایچر
 کرک شفاعت ایل کرک غیر وجه الیه انوری بولید
 فاضل روزی بعضی هم برد هر کرا آن دست باشد بایمزد کمال
 اسمعیل سوریه تراعات سلطان جوایمزد بود نکات
 زحیم حکم نوسر نه بچاید سعیده بویید حقا که با عقوبت
 دوزخ برابرست رفتن بایمزدی همایه در هبت نده اند
 جمله به مخالف اولوب دمی که بایمزد نصیب و برکته کون
 جراتیک و اول جراره دخی و بوز دمی که بایمزد بولن نه کنایه نکل
 ایلد بایمزد سکون با و ضم میم و عجم زایده بر مصلحت بوز ملک
 مقابله سنده و برین اجرت و ایاق تریدر کمال اسمعیل بویید
 به بایمزد ترا جائز هم ایلد نکونیت که بیام بر ایگان بر بن
 رایگان مفت و طلاق معناسند بایکوب وصف زکیر در نکات
 معناسند و اسد سوریه ترا شایدار طرح سیتن که هم بکوبست
 هم نایزن بایکوفتن مصدر یور بونک اسم سبط کجور در ضم کاف
 غیر و جیم ایلد رقت ایلد و حالت رفقه کون استحق معناسند
 سطر کون بویید کاه از بهر حشده مردم بایمال شخر
 و کجول بایمزد ایکی معناسد و ارد بر ایاق قابر بعین بایمزد
 امیر خسرو سوریه سر بایکلاه از نوبد بر بخت بایمزد
 بنود مجمع العنصر صاحب بایمزد و بایمزد از نوبد بایمزد

دیونقل استیذر نالی جوانه لر طوق قد الیه با صد فلر انجلدر نغمه اند
 طلاق که بغیر لیرده باغه طولر و پاناده د بوز معناسند و کلور دمی
 انزال الت و لوازم معناسند در کرک اهل صنایعک اوله کرک
 غیر ملک اوله فیه و اووه مبتدا ایوب اوزار دخی و بوز طعام
 لوازمه ده انزال د بوز انشا الله خشک شجره ذکر اوزر جامع
 فار صاجه سهواید و ب هملک میچ اوزینه تقدیم ایدوب عکس الیه
 استیذر بایکجه اثبات و حذف بایله اوج معناسد و ارد بری
 دیز طونیک ایکی کجا اولوغه کچند امیر خسرو سوریه
 ساخته طاوسر طایک کار بایکجه بالازده طاوسر وار
 نماز معروف طعامد رسیف الدین اسفرین سوریه
 نکات کله یزمن که دل سراج است تمام لذت عالم میانه باجه است
 ثالث تصغیر بایمزد استنوم صاحب بر تاج معناسند و کلور دمی
 و مجمع الفرده بازه زاده فارسی الیه باجه معناسند فنقول بایانه
 طولا قدر که باغه صار بلور عریده سمر لفافه در بایر و اووه قلب
 ایدوب پاناده دخی و بوز طایر روم بویید واسطه دخی
 بود یا تابه انجور ادر روشر یا تابه غرض دخی سوریه
 بهر یا تاده خدام تو میرفت کجرج کر بوز طلک چنین مستعمل
 باخته بود دخی طلاق معناسند بایمزد بوز ملک و قود و ستر
 معناسند در بویک کله نغمه اند دندر بایکیت غل و زن بایمزد

کذا فی مجمع الفهرست حار قدر که نام گویند و کجوب یا غله که اگر کذا فی رسالة
 الطوسی و بحر الغرائب و غیره جمله سر و دگرنگ بود نیز ابر و اتیدیل
 از خرو یا یک آن جای رسیدی که عمر موزه چغیر بخوار
 و اسب تازی و کتفه الاحبابه یا یک بابا و ده معناسنه مطور در
 رودکی مبتده موزیه مقابل اولفله بومعنا اقتضا ایدر نغمه
 خریف ایدوب مشاة تحنیه برینه نون ایدر شد در یا چاه چوله رک
 چو قوریدر که طوف و قدده ایفلر کجده اولور یا چال دزگاه معناسنه
 اهل حرفت انده ایفلر مثل چوله چور که کذا فی بحر الغرائب لکن
 مجمع الفهرست ده چوله چورینه مخصوص در باب الف اقل حذف
 الیغوب باب دخی و یوز که کذا فی نغمه ای که معناسی و ارد بر روی
 دبی و اسفل ما در اصله یابی آب در اضافت الیه کمال اسمعیل **بویور**
 همت عالی تو در یاسیت که ندیدست سپهرش باب
 و له ایضا و علی چنین که یابی اگر برین بنم تا فایه یا جم از یابی
 میرود اسدی و حکیم و مجمع الفهرست صاحب حوض معناسنه که کلور دیوب
 خفاک بویور الیه استشهدا یدیلر کل کبود که بر تافت آفتاب
 بران ز بیم چشم نهان گشت درین بابا نغمه استنوم صابر
 ایدر بفیل شطرنج که از ایدوب و میله که یابی بخلین خوند که
 عمیق اولیه و یوفته حق صویر اوله و چشمه ای غنی و هر سنه آخری
 و نهایت معناسنه که کلور و میله ثانی طاقت و قدرت معناسنه

بکذا فی

بونک اصله بابا یابدن مکرر و فرقه معبد کاین باره رایت
 پایب او در کنی شود خرج از تاب او سمع فخریه بویور
 جمال دولت اسلام شیخ ابوالحاق که خرج را بود زیران او باب
 یابی و بر طاقت و قدر تندی کنایه زیرا انسانک قدر یابی و فو
 بر الیه یعنی قنات الیه در فردوسی **بویور** سنودان سمر سازدش
 نزال در **بویور** خوار و هر حیلک یابی و بر عکس الیه بر و یابی خورنده
 فردوسی **بویور** جوان چار کوهر کجایر آورد دلاور شود
 پرو پای آورد با یکار حذف و ثبات الیه ایاق بولونی سوپور
 خدمتکار در کذا فی الشرفنامه فردوسی **بویور** بدو گفت بهرام
 شو با یکار بیاور که سر کین کشد بر کنار اصله مطلق خدمتکار در
 اسدی **بویور** گرفته خورشها همه کوه دشت کسان با یکار
 و طشت و حال محله کشد از یک الی السده اول خدمتکار معناسنه
 مشهور در که جریمه کسر و اغزا ایدر حکیم شفا بر بویور **بویور** مومن ظلم
 بازی چیلان کجارت با کاری صد در صد کرمان کجارت
 بکلم بر او بوند و چیلان بر دروازه در اصفهان و صد در صد
 بر ترکیه در کرمانه با دیر **بویور** دید کلر در یکدر که قلمش
 اغامی با خراب اولفله با قن اولان دیوار را نکا طایر لرزه
 رودکی **بویور** نه با دیر باید ترانه نسقنه نه دیوار
 خشت و نه ز آهن در اس سمع فخریه **بویور**

نیست دیوار حصن دولت را به رتایید او و گریادیر بایدیم
 اول فوت شد که صیقل آنی طوز اغه با غلغری فوت شد آنز کور و ب
 طوز اغه دو شکاک بچینه خاقانی بویور ~~کفتم~~ بارگاه ملائک
 توان رسید کفتم توان اگر نشود حصن بایدیم گویا ق طوز اغی
 معناسنه ده کلور اضافه مقلوبه تبیلند در معناسر اول کسم
بیطر خروجه در ضم خا امجه اید عیدیه سمر ملو احد با بخت
و با بخت و اور سمر اید باغ اید اور سمنش و یوشمنش و با مال
 اولان نشنه در هر نه اولور سه بره مخفوض دکدر نه که حلیم دن
 منم اولور لطیفه بویور ~~ای ز آمد شد مجانت همه بویور~~
 با بخت شده اسدی دخی بویور ~~فراوان کسر از بیل شد با بخت~~
 بکر نکونخ مازل با و دست سمنش بویور ~~سمنش بویور~~
 ابو سحاق آن است عاقل کم شد بیای غلغری ز حل با بخت
 نکه الله قره جاو یعنی بنا را اسکله معناسنه ده کلور و بخت
 بویور حشتم دن با جوف و مجروح اینک معناسنه در افش لک تقاطع
 اجنه در شمع اولور گاه اولور بود صد رک مستقر اید با کس قمار
 اولور نه که غنیر بویور ~~شادی و بقا بادت زین پیش گویم~~
 کاین قافیه تک مرا نیک بخت خسرو ز رف و میسر
 دلت به دهر دم و بخت و کرا کریان بسپیده دم و نالایک
 نه نامر خسر و دفر بویور ~~برستیم اگر چه درین کسب~~

درمان

در مانده ایم بسته و بخت عفریه بویور ~~ز بس کس~~
 بخاک اندرون کج بود از خاک بخت رنج بود ~~بار بکر~~
 کسر سبن و فتح با بکر اید با بخت و بخت معناسنه در افش
 بویور ~~قدراور اسپر بای سپر~~ عزم اور از مانده دست
 کرا کمال اسمعیل و بویور ~~ار که مردم ز پای املت تو~~
 تارک جرخ بر سپر کرد و له ایضا بر زمین جینه سایه کشتم بر سپر
 فم که مشهورم جو خور رسید منیر فقرک بویور نه دخی بویور ~~در کس~~
 تشخیص جبر و شر اولور اولور ~~کم کس کس بر بر سپر اید~~
 سپر سپر دزدان خود در انت الله سپر لفظه شرح اولور
 بای بند فید معناسنه در که ایاغه اور یور کرک کور شک اولور کرک
 غیر نه اید اولور اضافه مقلوبه تبیلند اصل بند بای در سعد
 بویور ~~ای گرفتار یا رسد عیال~~ در کس سود کی میند خیال
 بغیر ای عیال قدنه گرفتار اولان ~~با و اوه اید اولور با و~~
 دفر دیور الفی حذف اید و ب بویور دخی دیور مجازا اقرایه و لفظه
 دخی بویور دیور نه که سعد بویور ~~و ده که مرده باز کردی~~
 بمیک قبیله و بویور ~~سکا دفر بویور~~ زحمت دست بر سر بای در بند
 زخان و مان جدا و خویش و بویور ~~و مطلق انفصال و ارتباط مفاسنه~~
 کلور نه که حافظ بویور ~~سویور تو نهانه دل حافظ را~~
 کسب انکسر سویور تو در خاطر ~~ملا جابر دخی بویور~~

با کسی نشین که باشد با تو در کوهر یک رشته پیوند صحبت انجا دگوست
 کثرت استعلا ایل بودن بمصدایدوب پیوند بدین دلمشدر پیوند
 صیفه ام و پیوند صیفه این اشتقاق اولمشدر نه که سعد مروری
 طلب کردم ز دانا یان کبر پند مرگفتند با نادان سپیوند
 و پیوند کردن اغجدی بر برینه اسلاقی و صنف اولانسه لکر کرنگ
 و ربطه اینک که فیده مست به اولمشدر پیوند دلمشدر پیوند کسخت
 ضرب امثال مذکر کسیده ترجمه سی کوسکت اوز در پیوند پیوسته
 نه که سعد مروری جوان اگر چه قوی ال پلین باشد بیک در
 از هملر بکشد پیوند نعمه الله باشد و یعنی بغلو مناسنه در دفتر پیوند
 خدا یکانا پسر شهر بکینه فرزند این توانم نشست پیوند
 و اکثر ارباب لغت یافته پسر غلابی ایل باغی بغلو اولاندر نه قالند
 خنود و نه سفر اینک قدره موجود اوله دید کلر انجوت ذکر اولان بیت
 مناسبه پسر مخزن و فتح فیم ایل در حجب بومیر نظم ایند
 همچنین بر لکست خود و بر اولدر افاده و برابر بانه شده باسر
 کس مجمع العنصر صاحب با اعر ایل در دید و کی و جهر وار در سر فتح فیم ایل
 فید و بند مناسنه در کت که بند کسخت ذکر اولاندر لکن با ایل مرکب
 اولد فیه فتح فیم ایل اولد و غنر و جهر بلدم با بر سا قدح ترکب بر نوعیه
 با لکشتن اولور خاقان پیوند خود ده برسم مصطبه از سفالین مشیر
 فوت میج کیش در با بر ز سار کینه میج یکیش بر مراد اول بود بر

کتب و کتب
 کتب و کتب
 کتب و کتب

حضرت عیسی در دیو بر کچه آن حبس ایدوب بارنده مع بردارید
 اول کچه عیسی در دیو ارنیت ایچونر کا کتلف ایله شراب بخورد
 اول خود بودی ایدی با توقف ایچدی کذا شمع دیوان انجانا
 بای شیب بر مر ب عقبه در خاقان پیوند دست امانت
 مردان که کرده زیر بای بای شیب کان عقوبت جاسطه کرد
 کذا مجمع العنصر با پشته او کی در که غریبه اسم عقوبت در میر حیدر
 کاش پیوند زیقوب اگر بکفر باشد بنده به کایس
 ولی باشش بومیتنر یوسف مستخرج الکفور یعنی یعقوب
 اگر عقوبت حذف ایدرس که ردیف باشد در برینه سفر جل
 تو که مرادف به در یو سطر ایل که سفر طیدن رجل حذف ایدرس
 ردیف باور نعمه الله قابو قلابی مناسنه ده کلور کیش و پاشینه
 زیاد دیا ایل بومعنا به در دیمدر بارما جان جیم فار سر ایل در و شیر
 کهنکارک ایما قولان الی ایل طو توب طور و غنی جار تا دید بر طایفه در
 معروفه خاقان پیوند هو ایچواست تا بر صف بالا بر جود
 کرفتم دست افکنم بصفت با خایر مار روم و فر پیوند
 بهر کویه ادم اید بر زمین تا بود کرایان و مالان و حنین آدم
 از فر و سر و از مالار هفت بارما جان از بر ایدر رنت
 کذا مجمع العنصر و سایر کتب لغتده بیکامه بوقدر لکن نعمه الله باب
 میم ده ما جان مذکور در دیار عجمه اطفال مکتب بر بر سر بقا بش

بمسکه آلهه کله بر زن بر باغ کور دو کی جریه یک سمیدر و اول باشد کله باغ
 دیور و اگر باجه کور دی ایسه اکا باغی باجه دیور دیبند و کجرا فزاید
 اگر چه با جان مذکور در کجرا فزاید است و کو یک مفاسنه مشرط
 از لیس یک سر حننه ذکر افروز باغی کم آوردن بر یک حننه کور
 بوز و لده ضربه مثلدر پایچه بالازد چرخدر و خدمه مهتیا
 اولدی میهر خرد و وصف بر افده بودید ساخته طایوس
 طایک نکار پایچه بالازده طایوس و باغی زان کرد و باغی زان
 بوضویه کردی دید کده ضرب مثلدر در و بشیر دگر بودید
 طایوس و از حننه تو جویان در آمدی در باغی بر بر صفته باغی زان
 باغی زان ثابت قدم اولمقد کمال اسمعیل بودید
 باغی زان در و عشق تو بنمایم است شمع دار بودم شمع سوزان بر
 انورده بودید هر جا که سپاه تو بر فرشته در سنگ و تاج
 قدم گرفته و لا ایضا هر کی صولت فرشته قدم زور بازور
 آسمان شده زور فرزند صفیق مفاسنه در ان ماله مکنده شمع
 افروز باو باغی گرفتن انکله مقابله اینک دیکدر سنگ بودید
 محیط با تور و زینهای کیر و باغی باو باغی زان مثل باغی زان
 و بر باغی زان اقامت و اقامت و کجرا فزاید مفاسنه در
 حافظ بودید باغی زان طریق قیام بیل جو شمع که نور طلعت
 شمع از گرامت سحر است باغی زان بهین سلسله سودا داشت

هر که دیوانه شد این سلسله را بر باد است باغی زان ثابت قدم اولمقد
 کمال اسمعیل بودید سلسله باغی زان در مقام وصل جو شمع
 دست برد و سحر بیس زان باغی زان باغی زان در مقام وصل جو شمع
 و ثابت مفاسنه در سحر بودید باغی زان باغی زان در مقام وصل جو شمع
 و سحر را نشاید این غدار باغی زان در مقام وصل جو شمع
 امثالند در دگر بودید طایوس و از حننه تو جویان در آمدی
 در باغی زان بر بر صفته باغی زان کرد باغی زان در مقام وصل جو شمع
 الغرض نقل غنم مؤید الفضل نظامی بودید م در کوی ای
 شمع نیکویی فلک باغی زان در مقام وصل جو شمع
 باید ندان فعل امر در باید ندان معنی و در بر باغی زان در مقام وصل جو شمع
 لطیف بودید باغی زان باغی زان در مقام وصل جو شمع
 نهان ثانی باغی زان در مقام وصل جو شمع
 آید شمع بر سحر و ندان زان هر که در سحر و می باید و ندان کند
 و بجهت یک ای اسم و در بر باغی زان در مقام وصل جو شمع
 و بر باغی زان در مقام وصل جو شمع
 که کینه کند را می وی زان و فداک بر بهم سکن طایوس فداک یک باغی
 و قیام الغرض صاحب کسر لام الیه تصحیح آید و کی سماع معنی لغز مالک
 قیام و استقلال مفاسنه در نه که به لطیف بودید
 جوهرم که بخونیت باغی زان غنم که بر کیر باغی زان باغی زان مفاسنه که

حالت اولی اوزینه ثباتن عبارتند که مسعود سعد بویژه
 بلکه غویس نیاز و زغدل خود بر خود کجاست و دولت بابر و غیر حمت بابر
 کمال اسمعیل ده بویژه **جان بایرون که بویستر** **همچنان تا بقیات**
 می بابر **خاستر کو یک** و کلنگ در غریبه انتظار و زینب و یوزنه که
 اسد بویژه **مرا ایزد از بهر خبک آفرید** **چه پیام که جنگ**
 آید اکنون بدید **میر خسرو در نویر** **صنم گفت ار چه جانم تا صورت**
 بای امشب که فردا هم نه دوست **باب من دخی بو معنایه در کمر**
 یا حطریله **سادس طومق و صقلیق در نه که اسد بویژه**
 زباز بیا بر از بدیش و دوست که نزدیکتر دشمن سیرت اوست
پایات و پاپوش و پا او بکن این **هر بر بزرگ او را و خورشید**
شعبه اولی کوشش قوالی دوش و دوش و دوش
دود قوتی ان بودی و دوش و دوش و دوش
 کوشش کاف فارسی ایله یک معنایه دارد برسی فرس آید یک از دوش و دوش
 گویند از اینش بوقطعه ماه خربند ذکر الی نور و بر قون در نه که سعد
 بویژه **کوشش تواند که غم و بر** **نشود آواز و فوج و جیک**
 نه مولدین غیب کاف غریبه ایله استعمال آید شد جمله دن
 ابن الرومی دیشد **یا اصل الکوشش تلک ضامنیه**
 جمع انوف و صلح کوشش **نعم الله و کوشش بقی معنایه**
 کاور مسطور در و غلبه العهد کوشش کزاری فسدیدر که قولا

نور

یاب یاب سولینور حافظ بویژه **کوشش بر اودم ز نذر نقب**
 کوشش را و صبا کوشش کزار یکند **والله و سوری** **بر فلک ناله من**
 دوشش کزاری میگرد **چرخ را از غم من کوشش کزار میگرد دستور**
 العمل صاحب اکا دیک معنایه دیشد **کوشش کردن حفظ الی نور قون**
 اور و ب دکلک و اصفا معنایه در طای روم بویژه
 قابل این گفتا شو کوشش دار **ناله از ز سارمت من کوشش تجوز**
 ایدوب مطلقا حفظ اینک معنایه دخی کوشش نه که نظام بویژه
 کلاغی تلک کپک را کوشش کرد **تلک خویشتن را و اموشش کرد**
 دشتن ایله دخی استعمال الی کوشش نه که سعد بویژه **دوان**
 کوشش و کوشش دارند **گویند امید به که خورده حافظ دخی بویژه**
 ای ملک العرش مرا دشر بد **در نظر چشم بدش کوشش دار**
 سکه دخی بویژه **آسمان در حقه خود کوهری میداشت کوشش**
 ساخت امر دوشش را آفرینش کوشش کوشش **کوشش دار اذن وصف**
 ترکیب اولور و هم امر اولور مثال اولی سلح بویژه **چشم دار**
 آخر دمی بابا که بادا کوشش دار **ایزد از چشم بدست اول از چشم**
 رقیب و مثال ثانیه فرزدوسی بویژه **در اندم که اسب افکن**
 هوشش دار **سیح و هماورد در کوشش دار** **طایر روم دخی**
 بویژه **نقد با ما را بطلعت کوشش دار** **نار و دخی**
 کمد در مسار کوشش بین کردن **قوالی قبر منق معنایه**

نه که حافظ بویید — دوشم بیلر چو شکر که مهر سرود کل کو شکر
 پس کرده ز شاخ درخت خوشتر کو شکر ما هر صد فدر نه که میر خرد و بخت
 بهار سبب است بخت تاج شاه که لولو نورست از کو شکر ما هر
 دل ایضا چو لولو باشد از کو شکر ما هر سر شرا با بگرنه که دیده خواهر
 خاقانیده بویید — یک کو شکر ما هر از نه که پیش ده ما تا بحر سینه
 حیفة سودا بر افکنند و بحر الفوا سید بهانه باشد در یکبار مایه است
 بویخنر معنای مذکور در که بالانه و قوسقون و آیت بویلقنه ذکر
 و آیتقم ده مرجم قولش معنای مسطور در که ذکر و تیر و تیره بویکی
 کلامی تفسیق الی کو شمال قولی بویده مر معنای در ال اسم معصود
 سعد سید — چو آهنگ بر بوط بود مستقیم کی از دست
 مطرب جوزد کو شمال مجازا تادیب معنای مشهور در کو شکر
 رختوبه و کلوب فهم این کسه در وصف ترکیب در شکر خرد
 دشمن در است که شناسد — لحن او در از بانک درای
 رنگ غیر شود اگر کرد بدست را بعدق کو شکر
 کو شکر خیه فتح خا بجه و یا و خطر الیه قولا غه کیرن قرق یا قدره
 کو شکر خه بود فن او معنای در وصف ترکیب در منقول
 غزیه خا و زامعین الیه امکام آهسته آهسته کیم و قار
 افند سورنگ و این بوده که رنگ معنای نه میر خرد و بخت
 بگو شها خا و کسبایی رفت بر لولا — بکنه کو شکر خا و خود نه از در

کو شکر صیغه تصغیر الیه طوبی و کعب معنای در که از مجمع الکوا
 بن کو شکر افاضت الیه اطاعت و انقیاد معنای در نه که سید
 اندر طلبت بجان بگو شکر — و انگاه ضرورت از بن کو شکر مجوس
 اصله میچ کو شکر در نه که قاموس صاخر و میسر مجوس کفبدر بر جل صغیر
 الاذین وضع دینا و دعا الیه معرب میچ کو شکر انتهر کو شکر و بنا کو شکر
 و کو شوار انتهر که تها هر ریز و کرا و لغز و عن بر به شخ و لکن — دوش
 ایقدر جابد مشتق ششم اول ای معنای سر وارد بری دون کجه
 معنای در انک لکاذرا و لکاذر و عن بر به شخ و لکن — دوش
 عربیه مکتب دیور سعد سید — هر که زردید سر فرو آورد
 و رازوی آهینم دوش است — دوشاد و شکر او موز او موز و لک
 نه که نظای بویید — تا رسیدند هر دو دوش در
 بیابان از بخار کجوش او موزک بر اسم رخ دارد — دوش
 ختم سین و سکونه فایله اسد سید — کی تا جدار آفرین
 کرد و گفت که زور اینچنین باید و یا و گفت عبدالرزاق
 سید — نه صبح بند بر سر عمامها نصب نه شام کبر
 بر سفت قلعه اسکونه و سفتن دن دجی ما صیدر نظام
 ایکینه بومیده جمع الی — تیری از جعبه سفته یکا خست
 در زه آورد و در کشید دست — سفته بر سفت کور و شیر نشست
 سفت و از نه و سفت بیرفته — سفته ختم سین الیه اوجی سوز

زرد که

قد

دخی سویر بودن یکی شهاب و یکور جسم کو موستانه سر نه بود
 فقیر راسه خلقت مشاهد و ایدم کور و مکمل ای صحن با بیند فرق انحراف
 و انداز کسیده کو صحن دخی دیور موشک دوانی ترکیده صحن التذخ
 صویر تک دیدگر معنایه در نه که وحش سویر باراج برک
 درختان زهر سو کند موزر باد موشک دوانی کذا در دستور العمل
ش اوج معاصر دارد بر اوگ در که عقل خلقیدر عصبه
 اندر تمیز الیه تعبیر اولوز تمیز عقل صحیح که اثر دیر که انکه خیر و شر در
 و نفع و ضرر در فرق اولوز مقابل بهیوسیدر که اوک کنگه فسانه
 عصبه اغما و دیور سلما سویر ز مجلس یک نوسا نوشر رجات
 مراند سرشت و هوش بر فاج هوش غیر عقل اولوز دخی میر خرد
 بویتده ظاهر در ب عقل ارجز مردم هوشمند است نداند
 مور شیر خود که خداست مجاز مسل ای عقل معنایه ده کلونه که
 سعد سویر ترادیده در سر نهادند و کوشش دهن جابر
 گفتار و دل جابر هوش میر خرد دخی سویر هوش بمیانه
 و در و در خدار و برین طاعت آوده و در ناظم تحفه حسام
 صاحب کج هوش او صریحه ترجمه اید و ک بطریق المجاز در نه که سمس
 محزن و علیم و جامع صاحب و سرور و نغمه الله او صریحه تعبیر تمیز
 عقل سمر فارسیده خرد در ان محل کلکه مشع اولوز و
 ترکیده سمر او صر در نه که کو اهر بنده نامه سنه و میبد

دیده عاشق اولانه و دوشوار او صر که ایتمز عاصفه هیچ او که دانی
 و عقل سمر خرد و هوش اوک و هوش اوکی کیمش معنایه اولوز
 ناظم بو قطع نه بویه ایتمش در نه که دمیبد خرد عقله دمی اوکی کیمش هوش
 و در حذف ایدوب هوش دخی دیور نه که خرد سویر
 عنی شتاب این نفیشت نه محرا هشدار که دم بر سر تعینت قدم
 هشدار بونده هوش طوط و یکدر هشدار وصف ترکیده کلور
 هوشمند هوش را به متصف اولان که در هوشمند هوش را به
 انصاف و یکدر و متداد اده فسید ان محل کلکه مشع اولوز
 سعد سویر بالا سرشز هوشمند مرآت متا به بند
 هوشمند هوشمند مقلوبید که صاحب عقل و یکدر نه که فرد و کیمش
 و کمر که کشر درین روزگار تراداد از نا هوشمند بار هوشیار
 هوش مقارنه و مصاحب و یکدر اکثر مست مقابل اولان انو معنی
 کلور هوشیار دخی هوشیار مقلوبید نه که نه فرد و کیمش
 هوشیار و از کج و کیوکان که از در و دوشختر کزد و زکات
 مقارنه لغت هوشیار موت و هلاک معنایه در نه که فرد و کیمش
 و در هوش در زاول سنه بود بدست تهم پور پستان
 بود مقارنه لغت روح و جانه معنایه در نه که فرد و کیمش
 که بر آب هر کو بر آورد هوش بمیونیدر و انش سر و شش
 و ایضا مبارز از بر آید هوش نواز خنجر سر دست خنجر

ايسر ايه قوتش نشند در دود کده شله خنجر خامجه و نون و هم
 و راهمه ايه ايجير و زني او نه بر نشنه آتسه و شوب ياند قده نشنه
 رايجه سیدر نه که شمش خنجر بويده **خنجر بويده** زتاب غنا چنيت
 که بربايد از وکسولش خنجر **دود خور** بر قوتش اسمد که از مجمع الخوف
 بود بود زن فعل ماضی بودن عربيه کوفه معناسه در ترکیب
 مقابل بود قدر بحق ضيسته ایدی ايه تعبیر اولوز باقی مشتاقاته اولوز
 ماهه مبتدئ تعبیر اولوز و اوی حذف ایدوب بدن و حرف میوز
 نه که انوری بويده **ازین چه** نقص تواند بدن کمال را جو
 سال و ماه بتوفیق ایزد ذوالمن بود عربيه کان که فعل ماضی بقدر
 ترکیب ایدی معناسه نه که حافظ بويده **یاد باد** که
 سرکوی توام منزل بود **دیده** را روشنی از خاک درت حاصل بود
 و حدی جابر دکلدر الاظهور معناسه ایه نه که سایر شعریه و **تقدیر**
 سنگت هست در سرای غور **همچون آن** پنج فزوشن بنا بود
 در تموزان یک نهاده به پیش **کس** خریدار نروان در ویش
 یعنی در ویش بود سودی شرح دیوان حافظ ده بود مشترک
 فعله حرف مبتدئ حرف اولی حکایه حال ماضی افاده ایدر عربيه
 کان کبر اما فعل اولی حقیقه کان کرد اولدر معناسه افاده ایدر ویش
 بریج و جمله خط در جمله اونیج اولدر معناسه افاده ایدر ویش
 افاده تیز بود سایر افعال ماضیه کبر اسم مصدر ده کلور کول وجود

مور

معناسه بود و ما بود دید کلر کین که وجود و عدم معناسه در نه که سنیر
 بويده **بود تو چون ترا حجاب آمد** عقل تو با تو در حجاب آمد
 اسم مصدر علامت اولان شین آفرینه الحاق ایدوب بود شد
 دیر لسته که شاه نامه خنجر و بويده **بیردنت** بر نذا در مرکب
 حوز از در بودش اندر آبر تحقیقا و الا حذف ایدوب پیشک با قبل
 کمسور اولوز اقتضای و اور کمسور ایدوب بوش و غیر دیر لسته که
 فردوس بويده **هر آن چیز** کو ساخت اندر بوش **براست**
 جرخ ر و ازار و شتر نغمه بود قرارگاه معناسه ده کلور کشیدر بود
 فتح و اویه مضارع غایب بر یکون معناسه که ترکیب اولوز ایه تعبیر اولوز
 مقام نما در جاده اول که معناسه ده سنبله رنه که حافظ بويده
 بود ایا که در میکه ها بکشا یند **کره** از کار فر و بسته اما بکشا یند
 اکثر دالی حذف و اوی تکین ایدوب بو که ایه استعمال ایدر رنه که
 حافظ بويده **ما صبا همرا** بغیرت از خنت کلدنه **بوکه** بویر
 بنویم از خاک بستر شما کثره استعمال ایه کافر تکین ایدوب
 انکله کله واحد مکینه ایدوب فعل معناسه اولدر نه که انوری بويده
 بیاد بوک و مکر چند بذر انم **عسر** مراد از دست زدن کار نوح
 سیخ اندر ر و نه بويده **کینج** خانه تاریک معکف گشته نهاده
 دینه امید بر دیکه بوک **سکاروم** نفوس بویده **چو** که بر بوکست
 جمله کارما کار دین اولی کرین یا بر ما بود مضارع ایه آفرین

از غایب مبتدئ که نه که حقیق
 مضارع غایب بويده

رودبار اولو ارمق دارمق کت در و بر سر در فرقی می بیند
 بنویس بر آمد بر شهر بار چو آمد بنزد یکی رودبار رود
 فتح وضع راه مهمله الیه بودنی ارمق کنارید که سبزه زار الله بونک
 ایکه معناس معنی دارد بر بر بونق صو و بر بر بونق بر او که بود
 انشور بونقش اول که از مجمع الفرس فرکن فاو راه مهمله و کاف بر الیه
 عا وزن حیدر کن فارتس ارمق در کناف معیار الجالی و مجمع الفرس شمس
 فخر بنیست کسر که روشن حلیم اونه از رخ است مهملیه
 باد و شمس بان دو فرکن مجازا یکینه جابر اول و صوبه ده فرکن
 دیور نه که حسروان بنویس دو فرکن است روان اردو دیده بود
 رخ ز رفتن فرکن بکل فرکن فرکن صوبه بود که کسیر دکن کرک غیرین
 اوله ایکس دخی فرکن لفظ نه ما خود در که ارمق قازمق معناسه در
 وز حمت و شقنه بر قوق معناسه ده کلور و نه آیه ده خندق قازمق
 دیولق و قور بر قوق معناسه ده مذکور در نسخه و فایده فرغن کاف
 رینه عین الیه ده مروید و موی الفضله فلاکی مصلو در مجمع الفرس
 فرکن فایرینه قاف الیه ده مذکور در ظاهر ابولخریف کتاب بنیست
 زیرا استقاف دلالت ایدر فرغ بودنی حیدر و وزن افند فاو این
 مهملین و غین معجم الیه آرق معناسه در که ارمق در اربوب
 جعفر فرغ بنویس از اب دریا کفر هم کوشش که
 شهر بار دریا تویر و من فرغ عبدالزاق محمد فرغ بنویس

از دفتر

فرزند قدر تواناهاست پیش دست تو بکار ما و غر
 و تحفه الاحبابه ممر سبیل معناسه در که یکینه از اجن صوفاش
 اوله و مجمع الفرس صاحب صو معناسه در و ذکر غریب کلام
 مضحک ده بر قج اسم هنر متداول اولفله بونق ذکر مناسب کورند
 امور هر مجوز حقیقه همچون بر شهر در انفس قطعه اخیره
 محکمه شرح انور قرب فتح فاو راه مهمله و حزن با اعراب الیه بر غنم
 که از تحفه الاحباب ایکینک مثل لست نام خسر و بنویس
 اینی و بیم دنیا همبر کید گیرند رود آموست بیم و بیم رود در
 ارسر فحش الیه از من و لا یقنه بر عظیم هنر در عوام محققا دیوب غرض
 در انظار بنیست ای صبا که بکن بر ساطر و دوار سر بونه
 زن بر خاک انداد و شکیب کن نفس زنگانه بر هنر دایوان قلعه سر بنیست
 ارقظا بنیست چو زنی بر باد بنگانه رود بر باد شهرود
 بانک سرود شهرود بودنی بر بویک هنر در نه نظام بنیست
 همان شهرود آب خوشگوارش بنای حسرو و جای شکارش
 شهرود بر نوع نای و دودک معناسه ده کلور منو جهر بنیست
 بکرده راست با فرما شهرود بکرده راست با بر بطر بابا
 عجب رود بودنی او معنایه در بر هنر بنیست یکی کوش کرده بود
 رباب یکا در عجب رود نوشه شراب کد ان لغات هنر را ابراهیم
 سپهرود و کاسه رود توان زین دایم جاریم فرغ بنیست

ما خود در نه که نظامی بویز **بهر** مقراضه کو چون صبح رانده
 عد و چینه میخ در مقراضه مانده کذا **مجمع الفهرست** بلیه بصر و مذر
 کذا **معیار الجمالی** و **مجمع الفهرست** و **بحر الغرایب** **سمس مخزن بویز**
 دفع شیطان کفر را دارند در کمان مجاهدت بلیه بیل الیه
 با تخصیصیه دن مرکب **بیل باغی** و **جیل و کجیل** التز در ترکیب
 و فن **بیل** و **بوز** و **عبدیه** **سمس منجاة** در سعد **بویز** **سمس**
 شاید گرفتن به **بیل** **حور** باشد شاید گذشتن به **بیل** و **ما**
 تخصیصیه نسبت تشبیهی چون در **بیل** شکسته و **ملفله** بلیه الیه تشبیه
 اولی و لهذا با یرینه کاف تصغیر الیه بلیک و **فر** و **بوز** نه که
سمس مخزن سمید **ایا** شهر که بدو زرب و زکین و مصاف
 بر اسم نه و **خورشید** را **بیک** بلیک **معیار الجمالی** و **مجمع الفهرست**
جیل و **فر** و **لواوق** معناسنه ذکر ایتد **طرس** بلیه **سمس** نه ذکر ایتد **طرس**
 مرد و در کمال با **شیا** زاده و **جی** **جیل** و **فر** و **لواوق** معناسنه در **جیب**
استرها و **ایتد** و **کر** **بتیقه** مدعاسنه **دیل** و **قید** و **ایراد** ایتد و **کر**
جیت بود **هلال** **عید** را **است** **جوخ** بلیک **اندازان**
 که **بشاید** از **روز** و **زده** و **خوش** از **کشته** و **شمس** یا **یر** فایه **قلب** ایتد
فیلک و **بوز** و **بکله** و **فتح** یا **ایله** و **لغت** نه که **اسد** **سمید**
فیلک از **جوخ** برگرفته **ماه** **برخ** **کبوتر** **رشد** **گام** **راه** **فرق** و
سمید **کوه** **برشد** و **اند** **نهاله** که **بشست** **فیلک**

بیش و **بزه** کرد و نیم **جوخ** **کمان** **تم** **فتم** **ما** **دشت** **ایله** **دکر** **بویز** و **فر**
 کذا **الاستنوم** و **لغز** **بیش** **سکو** و **بوز** **زکیده** و **فر** و **فر** **ان**
 و **حربه** در **نه** که **الهرید** **نامه** **سند** و **بیش** **سوز** **کده** **طغزو**
 اول **باشلا** **آله** که **طویل** **سکو** **صنم** **حواله** **توکاز** **کیده** **کوند** **دنی**
 و **بوز** **بزه** **کد** **معبر** **نیزک** و **جمعه** **نیزک** در **قال** **الجوالیق** **النیزک** **العجم**
معرب و **قد** **تکلمت** به **العرب** **الفضحا** **قد** **ما** **قال** **الشاعر**
فیما **من** **لقب** **مستام** **کانه** **من** **الوجه** **شکته** **صدور** **النیزک**
حشت **کسر** **فار** **بجه** **ایله** **بزه** **معناسنه** در **نظامی** **بویز**
یکی **حشت** **یولاد** **الماس** **رنک** **بر** **آورد** و **زرد** و **دلاور** **هنک**
حقیقت **حشت** **بزه** **کف** **یاما** **اند** **ان** **شک** **ذکر** **ان** **لغز** **غز** **برده** **شعر**
الکفر **بغیا** **کسر** **بای** **عینی** **مجموعه** **ایله** **لود** **جی** **بزه** **معناسنه**
 کذا **مجمع الفهرست** **نقل** **نسخه** **الوفایر** **شل** **کسر** **شین** **مجموعه** **ایله**
 بر **نوع** **بزه** و **لغت** **هندیه** در **الفرج** **رونی** **بویز**
کنند **کار** **تیر** **ایازی** **شل** **هند** و **بزه** **تازی** **الوزیر** **بویز**
بر **فلک** **هر** **مکافات** **عدو** **شر** **زخمه** **زهره** **شل** **کیواست** **کمال**
اسمعیله **بویز** **سوسن** **زبان** **کشاده** **کلین** **سیر** **فکنند**
در **شم** **عنه** **یکان** **تا** **بید** **خته** **شل** **کساره** **فتح** **کاف** **عبر** **وتا** **دشت**
ایله **لود** **جی** **لومعنا** **دور** و **لغت** **هندیه** در **میر** **حز** و **بویز**
سر **ان** و **شم** **کژدم** **که** **چو** **هند** **وان** **همه** **راز** **نوک** **فر** **کان** **زده** **بر** **ککانه**

با تیره سویر کتابه در آورده و بکار کتابه گذارند
 روزگار کتابه زاده مملکه برینه نام الیه و لغت زنده است و نام خرد
تاکل در کلمه خون عروس نهانند ابر مشاطه شدست و باد
 ولاله ترک جاش خون با زنده کرد بید بر اینست سوز لاله کتابه
جناس الجناس صاحب کتابه جنس و معلق معناسه در دید و کسر زنده
روبین ضم زاده عروس با فارس الیه چل دم مملو حرم در فردوس سویر
 کوفته خوردت نوک ز روبین بود فتت را کفن جنگ شاهین بود
 بحر الغرایب و صغایره معناسه منظور در کوفته دم و
 بشر بر مقلوب برینه در بالعجله التیدر ناجی فتح جیم الیه بود جز روبین
 چل دم مملو حرم در کذاق معیار الجبال خسرت خیز سید
 برای بر سر نامید راست جنگ بکین جشمش بهرام را بخت ناجی
 و فتنه و صغایره معناسه در بحر الغرایب و یسر و مملو حرم
 اما مجمع الفرسد جیم فارس الیه مضبوطه و ترکیبده ناجی و دیگر است
 سراج معناسه و کله و ناجی کنت غلطید بر خیز و بید
 ز بولا و جین ناخجده منی بکر و بر از بهر کردن مک فتح جیم الیه
 قضا نیره معناسه در که صیدک ار دینه آذر لر عسیده بود که مظهر بود
 که از بحر الغرایب و غیزه و مکید ندان فغلام و حق کله و است ذکر
 او و حق بریده شد او و زنده کسر ز الیه بود که مظهر ناظم فرید
 خدمت معناسه و در بر بر کرد که یایه و غیر سینه الکله عسیده

کتابه

اصغر و در در روم سویر در هوار کلمه گویندت زهی
 افکند در کردن جانب زهر شاید بجز زهر و لاله ایضا یک عشق
 عاشقان تن زده کند عشق معشوقان خوشتر و بونه کند
 یعنی کریش که لاغراید ولایضا جویند جوان بود و سخت و فتنه و زه
 تو بفرست سو صفت بر زده یعنی کریش که مین و حکم ایک زه
 کریش با یک جور مک در سعد سویر مگذار که زه کند کما زه
 دشمن که به تیر میتوان دوست ز بهکیر با تیر بر مقده اولان معرود
 یوزک در وصف ترک کردن مغولدر کریش طو کج و کدر با تفر سویر
 بر زه بلوان دهندت نیکین که ز بهکیر ابلاست ز انکسین
 معناسه نام کلمه تحسین در زهر دن محققدر سکنه سویر توریه طر توریه
جواز نشست بکشد حسرت و کوه زهر کوشه بر خاست
 اواز زه شاپور و حق سویر و قد و ایلمز بین که در و
 کشته تیر و کمان بر بکار زه تحسین اگر کسر گوید آو
 آب در دمان سوزار زه زه تحسین بعد تحسین دیگر کمال ایل
 سویر خودست تو یازد تیغ و قلم ز زاده براید ز بهرام
 و تیر معناسه الکست سنجقد که قضا نه در کر سنا سویر
 بر زه و حق سوزنیت مرا بیش ازین نیست چیز از دنیا
 حالا فارسیده بو معناسه مستعارت و زبان زده اولان عطف در
 عسینه با خود زنده که عز سویر نه طلس کلمه نشود عطف و است

بر قد کبریا می تو دو زند اگر بگر مغار رنج یاقه حاشیه سر و کنار دیر
 زین ایله تعریب اولمشدر و زین القیصر ما احاط بالحق النور **سید**
 ار خداوند که هرگز دست بر نداشت از زده حبش فلک در گردش فلک
 و له ایضا و اعدا تر از ده کریک طوفیت لبان مار را رنج
 کمال اسمعیل و سید **سید** پیر اهر که باشد بالار هست را ماه نور
 بود زده مهرش قواره شد و هر شنه نیک حاشیه سر نه و کنارینه دگر خور
 و شریه دخی دیور کا بکر نه و رایسه شکنجه دار قهر جگر دقیر
 قایت نصر دیور نه که زد و سر بورد **سید** زینت سپید زهر
 بر کشید چنگل کاستخوان و سر آمد بید زلجاده کسر لام ایله و غار
 معجه ایله اول شنه در که بشما تجیل واد کجید و سر اجل و زلزله یورینه دگر
 دگر ارمانه دگر آفریننده و الحذف اندوب زلجاده مفر دیور
 زده سب زینت نجر بر نوع قلاده در گذار جمع الفرس و صف تر کین
 منقول **سید** مغار اولد ز معرب در ایگر مغار وار در بر مشهور
 اولد علم زنج در قال الحوازمی فی مفاتیح العلوم الزنج کتاب بحب فیه
 سیر الکواکب و استخراج منه التقییم اعنی حساب الکواکب **سید**
 و هو بالفارسیه زده و زو و ثم غرت فقیل زنج اننه النور **سید**
 حکم دعور زنج و کواکب تقویم شب چهارم و زنج در سنه ثانی
 نامر بنابر معناسنه در که عربیه مطهر کوز اصغر بومعاده عرب یا معرب
 اولد و سنه متر و در قال یحیی القزحی المعربات الزنج حقیق البناء و هو

المطهر فارسی و قال الاصغر است در را عین هوام معرب زینک
 بعد التعریب فارسیه بیکر معنایه استعمال اولد **سید** بر را بقدر
 و بر سر حال و لطیفه در گذار جمع الفرس نامر مثالز سوزنی بورد
سید بیز دوسه شاعر تو خواهم تنظیم کرد و انکه فزورم به
 زیج و مسجوده **سید** اون مغار وار در بر او قدر و یکی
 و در من اولمیان نه تیر دیور و قلعه کج که انکه بوفقه آجر و دگر
 اولد و قه قدح دیور کسر قایت ایله نه که بر شاعر و سید
 و ذالفضل لایسم من قدح و ان غذا اقوم من قدح
 و در من اولمیان اولد نکر دیور ضم ناه و شت و سکون کاف
 عبا و فتح میم و راد مملکه ایله بو که تکار دخی دیور خا معجه ایله کذا
 و جمع الفرس **سید** بر تابه او زاعه آتیلن او قدر که قیاس بورد
 بال و بر و زده که نیر بزانی هو کرفت زمانی و لنگال شت
 بر تابه بر نه او زاعه المقدر نه که معرب بورد
 که کن جو سو فار دار می شت نه انکه که بر تابه کرد زودت
 نیر و زکشر قو بوردن خارج اولد و قه که ابوسید
 شاپور بورد **سید** سبف حق تیر روی ترکش شاه بخوش
 نیر احمد محار نیر هو بیز منزل او قید نیر خاکی نشان او قید
 نه که کمال جنبه در سوزی **سید** نیر خاکی بود رسم که دور انداز
 خاکیم من رخودم و دیند اچیلن **سید** ترک رودن بر نه اوق

اگر فستقوب بود و حیثی که که صواب و سوز که که قائل فستقوب که حشر
بود **همه روز بهوار ایزه خونین** و زد کرد ز بس کز تیغ
شیر از اند خون تر که از شیرای معلوم اوله که تیر از ان صطلاح
تیر از ان که نوع در بر منزل و قید بر کز در که هوایه آیلور مگر بود
تا تیر از ان باشد یکی وار در ثالث سر کرد اندر یکان برینه بر یکان
اولور رابع پیشتر و در مگر غایت او قدر یکان برینه بوم ایه اکل
مکی اولور ویدر سر محکفد بر کز در که یای چکک ایچیز اولور و بر
تیر صند و قدر مکی اولور و بری سگزد که تعلیم خانه او قید و بر
تیر ضرب در مگر اولور و یکان بری محفد غایت یکان ایچیز
محو ف اولور و بری تیر تر کشر در مگر وار در و بری تیر تر کشر
و بر تیر قبا قدر نشان و قندن قبادر معنائی ان سمانیه ده
اولان عطار دلید زیدر نه که انور سور **ای از برادر پدر**
افزون دوبار صد و وزیر آسمان ستازی چهارم بفرست
خورد و زاده نخله و دوسیر با چنبر مصحف و بجز بر دهم
با دنا عشر تو چند ان بکام تو کاید برون ز صورت بر دود
دم **مصراع اوله منادی عمر در** و ثانی در مراد عطار در و زرا
تیر آسمان غریبه اسم عطار در و دورت ناقص و ایچیز عطار قالور
و خورد و زاده نخله مقصود عمل در زرا نخله هم تولد اولور و هم
انک کویید و سیر دبار عهد او زاندر مقدار هر یک مختلف در

بغیر از

بغیر از او تیر در سیر و سیر مصحف خنبر در سیر و سیر
آفرینه طبعی او ایچیز خنبر اولور که قاولوز در و صورت بر دود
صور در زرافه تا که دور تیر در ساقط ایچیز صور قالور تیر
صور در دم حقیقه با ز اول ثالث حصه و نصیب معناسنه در نه که
سوزنر موبید **رشت زلف کمان ابروان تیر قدان**
نماند بهره و خط و نصیب و تیر رشت بوزده هم معناسنه در
بواوچ معنی تحفه احسانه مذکور در رابع قول او ز و دلیل معناسنه
نه که شاه سور **عالم بیدل شد از تیر فر کانت چنان**
در همه شهر این زمان بیدل فریاد به تیر کمر تور عمل صابر به تیر
فریاد چو غله ارر بولمزد یک برده ضرب ایدر که دید و کز زیدر
خامس تیر معناسنه در که بولان قدر مظلوم معناسنه ایچیز کز در
سادس کز در کی معناسنه در سابع فر سر قدید اولان ایچیز
برینک سمیدر و تاریخ جلایده قول نهو صیفدر که تاریخ زویه
خیزران در انک و شرق قدیم تاریخ ایله تاریخ جلایر ماه شریف
مفضل ذکر اولور تا من خزان و خریف فصلید ز ناظم بومعنا
قطعه اخیر ده ذکر ایتیدر بومعنا ز اربعه مثالز سمش خیر سور
در ان زمان که عنان غصن یکسان شود ایت
رو ز غدوت چنبر شب تیر ز نوج معر که کسر عمر آن کجید
که باشد سر ز عا و ثنات لنگر و تیر اگر ز معدلت در غموز

یک سقف آمد و خوب پوش سادس تاج مخصوص و مرزا وار برادر
 کذا فی مجمع الفرس سابع یک اندازد بر آنگاه نشاند و آن وقت که
 اسمعیل بویید **بایک انداز کلکت تیر خورج اردم زند** **اسمعیل**
 سوار شتر زبان برین کند که دونه ز کام کذا فی دستور العمل ثامن راج
 صم ز او جیم عربین الیه بر نوع قصا تعلیم او قید نه که میر خضر و بویید
 حیثیت راج بار بر کوب باز یک او بشیر **بر یک و کو تاه کم وزن و شتر و راج**
کشت و دیگر قراوت و معاسنه که کور نه که میر و شتر و بویید
 مصفر با شتر و شیرین خورج و شیر **نه چون راج شتر خورج و بویید**
 کذا فی مجمع الفرس تاسع خدنگ در بود و آن معاسنه در نه که ظهیر
 ناریا بویید **و در شست تو ز دعد و خدنگ جهان راج**
 حسته در آن ناله حکا هر اصله قاین **انما ج معاسنه در نه که صدر**
بویید **همه سینه کوه بید و خدنگ همه بشیر که دشت زریو**
زدنگ و له ایضا دشت طر خورج و بشیر خدنگ **کیا سبل و شب**
سنباده سنگ اذن دوزین اوقه تیر خدنگ دیور نه که دزد و بویید
بر آورده آن تیر مار خدنگ **گرفته کمان نردی بیک**
کثرت استعمال الیه بخور ایدوب هر اوقه خدنگ اشفاق الخور و اذل
و دوزین ایزه زین خدنگ دیور نه که دزد و می بویید
ز سببان از زین خدنگ **ز بکستوان مار و خفا خدنگ**
باله خدنگ خور دیور نه که میر خضر و بویید **خوب شد بر باد صبح نافه**

نار

کثایر **بشتر خضر و بویید** **بر کل خود نقاب بر**
سایه بر آفتاب بر بستر **لاله را در قبا کشید رنگ** **سرور**
 خانه ساختن خدنگ **کلک و ناو کت و فرا و ق معاسنه در نه**
هر بر زگر اولد و شتر خورج و بویید **فتح کاف عمر الیه بایید**
عربیه قوس دیور و سباده اولان بروج اشتر و شتر و بویید
نه که دزد و می بویید **خو خور مشید از آن پوشش کاه سب**
ز برج کمان بر سر کاه شد **دشت رنگ مخمور و جراسمید نه که**
الوزر بویید **نه بغر تو در کمان جیسر** **نه بطبع خود**
و بیکر تیر کمان یا شلیج در کمان و وصف بیکر در بای
چیکر معاسنه در که حکم ده استاد اوله کماندار بود و وصف بیکر در
مطلق بای طوخر و بیکر که کسه حکم ده استاد اولد و کسه و مسونه
سعدر بویید **که تیر از کمان هم کند و از کماندار میثال**
خرد کمان طلقه قولامش اوله طلقه بایدرش پور بویید
نعل او چون کمان طلقه ولی **کمان جستن بوضه بیکار در دل او دید**
عد و کرد شتر **کروه جیتر تیر مار خاک کار** **کمانچه مصغر در بایک**
دیگر حافظ بویید **زدنگ زلف کند کس نیافت کجات**
نه از کمانچه ابر و دیر چشم نمناج **و اقلق در بایه اطلاق اولد و غرا و نه**
طابست الیه در کمانه بود و جی رباب معاسنه در یک معاسر و فر و ارد
بر مشتق معاسنه در **و بر تر بر قاز بکر یعنی معطر و قویور و کاب**

قازمچی معناسه در که عید به مغز دیوز نه که دینور بود
 چنانکه چشم بدید آورد کمانه نیک دل نواز گفت نوکان زردیدارد
 ستم خیزد بود بر برون آرد هزاران بگر کلکس بران بود
 که منبع را کمانه و مجمع العرش صاحب مرزا ابراهیم نقل ادب و شید
 کمانه اول نوید که مقنیل صنعتگر مده غایت مهارتین کوسه تک
 ایچنه صوبینی نابدید ایله و این بیک بویتن ایراد ایله
 اسیر که دلم در طلب چینه نوشت در بادیه فکر نوز و کمانه
 کمان دستکش عایم اولان ایله نه که سکه بود
 طفل بخت است بر تاب که خرج کور است چون کمانه دستکش در قبضه
 فغان اوست یا لک دستکش دیوز نه که دست سر خند در افغان
 بونک سیم سیم کباده در ترکیه دخی مستقیم نه که او بود
 خاک خاک کباده مردان زور نیک و خیر گردا خرج نر ناید
 قدر لکنه حلقه کبر اولد و خنجه فلک شبها خرج دلمد و زود بود
 ستون کرد چوب و جم آورد است نفعه از دل خرج جابر نجاست
 حاج ترک سازه بر سر در ایوایلر که مشهور به جم نام عید نه که زود
 عید چنانهم همه شهر با کجای نو کفر عوایت بالوت
 و تاج چرخ بر پنج معنایه دفر وار است اسکنه سر حنده ذکر افغان
 کمانان صد و قدر که یای فو یاجی ظفر بونک ایما اسم سیم سیم
 بر سر قیاده نه که مانعی و میسر کمان کیانی زو زبان کشید

غودماده کجوان رسید و بر سر نیم نیک در فتح لام ایله نه که فخر بود
 بوقت کارزار خشم و زور نام و نیک تو فلک در کور
 اویرد شفا دین نیک تو شفا ترکش معناسه در کذا رساله الطور
 و بحر الغریب لغات شهنشاه صاحب دخی کمانان معناسه در چوب
 شهنشاه دخی بویک میر ایراد ایله کمان زبانه کرد و آمد بیک
 بیکند از خویش تن نیک و ایضا سر برده و خیمه و ساز
 جنگ همان جوشن و ترکش و نیک شمشیر نر بیک ده
 احباب ایچوب بایر معناسه در ویدو کور و بوب بویتن انشا ایله
 بیک بیک نیک نیک اگر بر کمان بیک نیک کمان کرد
 اول یاید که انکه فذق بوالق آتیلور اصل اضافت ایله کسر نوز بود
 و کرم فم کاف فارسی و اعماله ایله بوالق معناسه در موز
 جلا هق در ضم جیم ایله و اول بایه قوس جلا هق و یوز غالوک
 و مهر دخی بوالق معناسه در نه که نفع مرعید خواست
 اول کمانه کروه چوباد مهره در کمان کروه نهاد صیدا
 مهره در فلک بوشر آد از تاب مهره مغز بوشر کمان کهره
 بود دخی بومعنایه در ضم کاف فارسی ایله نه که شمشیر بود
 در کمان کهره غلامانش بیک اختران بود غالوک
 کمان مهره بود دخی بومعنایه در و طاج بایر نیک ایما اسم و ارد بر
 در و نه در فتح دال ایله نه که زود و بود

کمال بود در دونه بدست زیم من ارجع باد و دست شمشیر
 بوزیر باز در بازوی تو وقت کشادشت قوس
 فلک لغوت باند زه در دونه و بر تو کرم در فم لام و فتح راه
 و احز کاف عربی الیه کذا فی مجمع الفرس زمین کمان قوس قزح
 ترکیده الک صاعل و بوز نه که خاقان بوزیر جیل سیاح
 از هر طرف زمین کمان کرده کجست باران جوتیر برده فست
 توانار بخت کمان سام بود حی قوس قزح نه که شمشیر بوزیر
 کمترین طاق صمت خسرو در علو چون کمان سام بود
 کمان رستم بود حی قوس قزح نه که نور بوزیر
 اینجا که در زه آرد دست کمان شمشیر ابراز حد بد زه بر کمان رستم
 میغ کمان بود حی او مغایه در ان شمشیر ابراز حد زه کمان بوزیر
 فارسیه قوس قزح او را وچ اسم حی وار در ری الطلیس
 فتح همزه و سکون نون و کسر لام و سین مهمله الیه کذا فی مجمع الفرس
 ثانی طوق چهار ثلث از فذاک و مد همزه و سکون زار عربی
 و فتح فا و سکون نون و احز کاف عربی الیه نه که لطیف بوزیر
 میغ جوتیر بینه با و چون نداشت آرتدک جوتیر در و نه او وابع
 نوبه در فتح نادر شمشیر و با و بوا الیه و بعضی با موعده با و طر
 الیه رویت ایتمند کذا فی مجمع الفرس خامس تیرا زه و کسر
 قزح و احز زار فارس الیه سادس رخش در ان شمشیر

نقطه

نقطه اجزیه ده ذکر اولد و غنی برده شرح الفکر سابع مد کسر
 ای سین مهمله الیه قذیل و زنی او زه و او ای سین معجم الیه ده مرد ویر و ذال
 برینه را دهمله و حی لغت کذا فی مجمع الفرس نه که ابوالمود بوزیر
 میغ مانده بینه است در ابادت است مد کسر در و نه که بیا بینه
 شمشیر خنده بوزیر بهر سالی مثال در کسر را فلک نماید
 از کسر و نغمه ده فتح سین اول الیه مذکور در ثامن سر وینه
 ای سین مهمله الیه لکن اولی مفتوح و سکون را دهمله و کسر و او الیه کذا
 فی مجمع الفرس ناسع سر ویر کسر سین و ای را دهملات الیه کذا فی مجمع الفرس
 و مجمع الفرس عاشر کرم و ذال فتح کاف و هم و سکون را دهمله و فتح ذال
 الیه کذا فی مجمع الفرس حاد عشر کرم رستم در کذا فی ایضا ثانی عشر کرم
 ای کاف مفتوح و سکون را دهمله الیه نه که بهر بوزیر فلک مرعیه
 ما ذازرق مراد از جوتیر از خوب کلم ثالث عشر کونه در فم
 نون و سین مهمله الیه و نون برینه قاف الیه قوسه و سین مهمله برینه سین
 معجم الیه بوشه ده مرد ویر کذا فی مجمع الفرس فردوس بوزیر
 نباران و از برف و از نوسه شاه بکر چه که زه در میان دوراه
 حزن وانی ده بوزیر از باد کشت بریز جوتیر آب موج موج
 و ز نوسه بریز جوتیر مرغ زک زک خور کشت و بر زمین ناله چه
 لوت آسمان کمان در باران و کل ابر بولت ماه آی
 و اور سر الیه ایتمند رجام و شش ششم ثانی حوز دندان فلک اورد

که

این است که گفته شد شرح اولوز خور طعام و یک معناسنه ده کلوزنه که اسد
 بویور **بویور** چه نازی بدیا و خرمجور چه خواهد منت بدخور کم و
 و قشنامه ده قشر خورتن معناسنه و مجمع الفرسه مزه و طعم معناسنه
 مذکور در قسم اول ای معناسر وار در بر کوش معناسنه در نه که کمال
 غیاث بویور **بویور** معقوق و نه که رنگه و غیرت خورست جانتر
 فذاکم که بدن پایه در خورست ثانی هر یک اون بر بخ کونی اسمید از نس
 ماه شرحه ذکر اولوز اقنوم ده لایق و ترکیب معناسنه ده کلوز مذکور
 خور اولیه که لایق معناسنه منغل اولان خور لفظیدر بالک خور منغل کلوز
 نه که مصراع نمایده در و نه آند ده مشرق معناسنه ده مسطور در کوشک
 برنج اسم رخ وار در بر کشید در کیش ایه طاروم بویور **بویور**
 در مش و تیا که مجوسب کشید تا طرخ بود و ز بود کشید
 شمش خذیه بویور **بویور** جمال دیز و دین شایخ ابواسحق قوبر که
 از دل تو نور برد پیکر کشید و آداة الفکر روشن نیز معناسنه ده کلوز
 کشیده ادر سمر ای معناسر وار در بر آت اوصافند از این
 اسب شرحه ذکر اولوز ثانی برنج کشید نک اسمیدر جمله اوستاب
 او غلبه ما فظا بویور **بویور** کبار بر این کشید کجا کشیده ترک
 خنجر کشش و بر یک اسمیدر که بهرام کوره آید و کدی عمارت مقابله
 آمل شهر از جازه الد رنق مریب **بویور** تا شود شاد کشیده از بهرام
 شهر آمل کشیده و انام کشیده نک معناسر حسن و جمال ایه کوشه

۶۷
 مشابه اولان سنه در خور ایه کشید مجموع مرکب اولوب ینه کوشتر معناسنه
 مستما در نه که طاروم بویور **بویور** قوت بر انواع باشد ای پدر
 میزند خور کشید بر کسار زر یک قریب هست باز کشید را
 که از ان که نباشد بدیا عینی دفع بویور **بویور** یکدم وار
 نیاید زر خالص برون کر ضمیمه سر زر خور کشید در آرد بعل
 یقع اگر محمد و حک ضمیمه زر خور کشید عمل که کوش و غل و غشینه قال
 و مصفر ادر یسه بر در هم مقدار خور کشید زر خالص حاصل اولمز مذکور
 ضمیمه غل و غشینه پاک و کوششینه زیاده تا پاک اولد و غلنه کنایه
 فارسیده یکن مترادف نیز ترکیب ادوب ینه مفرد معناسنه اینک
 نظایر وار در بر کوار کبر نه که ذکر اولدش و زهرا ذکر که دول
 و دوش معناسنه در و بالک زه و بالک زاده اول معنایه در ان شاه
 ذکر اولدش و غی برده شمع اولوز و زال زر که رسم والدیدر
 بالک هم زال دیوز و بالک هم زر دیوز ان شمس زر کلمه سر ذکر اولدش و غی
 برده شمع اولوز و او سر خور کشید و غی رسم اولوز یای الفه تبدیل
 ایدوب خورشاد و غی دیوز کذا و مجمع الفرس بعضیلر دیم کشید
 خراس خزه در مرکب اولیچ ما در سمر ساقط اولد خزه لغت هلوویه
 نوز معناسنه در ثانی هور در و اولفوقله ایه نه فرزد و سر بویور **بویور**
 خداوند ماه و خداوند هور **بویور** خداوند پیل و خداوند مور **بویور**
 سده بویور **بویور** نو کیش زر و خشمه هور زشت باشد

ایتم شد **س** چو هر کس مثالی زهر ماب ساخت ، ارطوثر **س**
 صطربا ساخت ، یونانی اصطر تراز بود ، که در سکه عدل
 سازا بود ، و کر معنی باز بر مزلاب ، بود هم بجای روم
 افتاب ، چو این نامها شده بودند است ، ترکیب موزون
 صطربا ساخت ، پس انکو مراد صطربا است ، تراز و
 خوشید بجز در است ، در کار دکن درین داور ، دو کوه
 نمودن نام آور ، یک گفت لایست نام یکم ، که او ساخت این
 بیکر مستقیم ، اگر چه بر اسکندرا ساخت ، و لایست از اسکندریه
 ساختند ، در گفت لایست این نور بود ، ارطوثر ترازا
 بود بود ، در گفت و بدم تبارج نام ، که بدیورادیس را لایست
 صلاب دخی صطربا به لغت نه که اسد **س** بجفت این و بیکر
 بر داشته ، بر دیده باز دیده بجا شسته کذا مجمع العرش سابع کلیچ در
 ضم کاف ایله نه که نظام **س** شبانه بانیست نارد بیاد
 کلیچ کرد و نه دهد اباد ، اسلحه کلیچ بر نوع یا غایب که در نه که نظامی
 بویید **س** نه انظم که از شیرین زبان **س** بکلوایر کلیچ را از
 استعاره طریقی ایله کوشه اطلاق اولمشد ، ثامن زاهد کوه را که
 مجمع العرش لی هر کس ایله طریقی ایله در خاقانی بویید **س**
 سانی از قبیل خم میرا از خون طست زمین را بکار بردن
 زاهد کوه استیز بر فشاخ ، و کلید چستان بیرون فشاخ

ناسع قطره در دور کذا مجمع العرش ایضا بودنی کنایه طریقی ایله در قطره
 بونده عسیدر طمله معناسه ، ماسر کعبه جهانمزد در کذا فی ایضا **س**
 مرعدر نظام **س** بود **س** نو در صبح راستا بر دوزر ، روز را
 مرغ و مرغ را روزی ، کذا لغات مرزا ابوالکاسم **س** زمین استخوان
 مقابل اولان بر دور زم ایله یا دوزخ مر کعبه زم فتح را ایله برودت
 و صوفی معناسه در و یا خفیفه حرف نسبت اگر چه عریضه دخی
 یا نسبت بچندر اما مسدود در و لغت تاکید نسبت بچندر الحاق
 و دخی سماعه موقوفه ، ارضه طبیعت بار دال و غنیمه او قدر نسبت
 ایدوب زمین و غنیمه زم نو نشود دخی مسعود نه که بر حرد
 بویید **س** زایوان تا بویان کادلی رشت ، همه بر بملک نه بر
 زعفران کذا الدقایق زم بومعنا به وارد اولد و غنیمه بر
 مطلع اولدم ایو استنباط نه در قالیه رشتانه اولان لغت
 دخی بومعنا به در انشای ذکر اولان ریشه شمع الکلذ آرنک
 اوصاف مختلفه سر اولوب انواع بویانه ذکر اینک مناسب کوه
 تر **س** ضم تا در شت و سکون را ایله اول قایم بر در که کلک و قایم
 الکا تاثیر اتمیه کذا الاقنوم و لغت **س** مجمع العرش نظام **س**
 بر کسینه شرا همچو بولاد و رشر حدیث تو مندر آن خود بهر سر
 تر **س** فتح تا در شت و سکون را ایله اول قایم بویانه بود و قایم
 بر معناسه در کذا مجمع العرش **س** دکل فتح دال و کاف و علی ایله

شود زاله تا غلام او شاد کند بیکر استخوان شود زاله مغای
 اولک ایام سر دخی واد در بری افشک خفروزی او نه فاشین
 معجم و احمر کاف و بر الیه کذا فی جمع الفرس و بر بشتک در فتح باب
 عربی و سکون بین معجم و کاف فارسی الیه نه که حسروانی بورد **س**
 از نسیم ریاض دولت تو **س** بورد کل در عین شد بشتک
 وضع با الیه اولور سه قور حق صاج معناسه در کذا فی بحر الفرایب
 و مجمع الفرس ایضا **س** ایام معناسه واد در بر بر این بیکر
 بد کج گویند **س** بورد معناسه کلو و بر بر کوک معناسه در
 عربیه فلک و سما دیور حافظ بورد **س** استخوان بار امانت
 نتوانست کشید **س** قریه کار بنام مز دیوانه زدند اصل **س**
 ماندن مرکب بر آس در کمن معناسه در ان **س** قطعه مانده در
 انگور و مان مانستن دن با خود در مانند معناسه مانستن
 بزمک معناسه در معناسه بزمک در مننه مشابه و لغین آسمان
 دلمدر نه که سایه جرخ دلمدر جرخ اصله جریقی در که چوله و
 غیر بزم استعمال ایدر تشبیه فلک اطلاق اولمندر کرد و در دخی
 بولید در اصله تکلی و عرب معناسه در نه که سعد بورد **س**
 در خمر که اکنون گرفت بزم به نیز در شخفر باید زجای
 و کر به سجنه زو کار هلی بکر و نشر از بیج بر بخش
 تشبیه فلک دخی اطلاق اولمندر نه که مللار روم بورد **س**

اما زاده جمله اشکاران را **س** بای بر کردون معناسه برا
 انور در دخی بورد **س** موکر کرد و کردون دیگر شد بر زمین
 موکر کرد و کردون دیگر شد بر آسمان اسم بیدر سپهر در نه که
 شاعر همیشه **س** گفته حصار نوادر سپهر کار فلک نو
 بکن دار مهر استخوان طغوز در نه که تفصیل مایه کلو و طغوز فارغ
 بورد **س** رای تو بر محیط فلک خیمه زد چنانک کوبیر که افش
 دو با استخوان ده ست کر زمان دخی استخوان بایعش معناسه در
 ان **س** مله شرح او نور آسمان طاک ایچ بوز در که عربیه
 سقف و عرش و سما دیور انور بورد **س** از آسمان بولید
 کسر اندر ملک ترافیع ست استخوان درگاه و لغیه
 تمام آسمان توان دیدن آسمان بین و آسمان بین آسمان
 و نسبت لازمه دلالت اینها **س** کفیه دن مرکب بزمستن
 مراد مشابهت سقف دورت اسم بسیط واد در بر و بیج
 فتح واد و سکون را امله و کسر می امله و افور جمیع عربیه بزمستن
 بورد **س** بین که قبه تعظیم او کما باشد که هست بولید
 صد پایه زیر شرا زور بیج **س** استخوان مدینه و سکون بین
 معجم وضع کاف و عربیه از رزق بورد **س** باد از و وزید
 مذینای شکوب **س** ابراز و گذشته زبالا بر قرد **س** کفیه آخر
 حذف ایدوب شکود دخی دیور نه که خواجو بورد **س**

تا زحل در ک که بدیجی فلک اولور و زحل فلکیک با فونی فلک تواند
 بد زحل رسا کند حرکت ایتمز و اکا فلک البروج و منطقة البروج
 دخی دیور و فلک ثابک با فونی فلک الافلاک در که فلک اعظم
 و فلک الحس دخی دیور انوری بویستده طقوز افلاک ویدی
 بد زحل است رت ایتمز **مس** با پسان سحر قد تواند
 نه فلک چار طبع و هفت اختر و چار طبع دن هادی چار غنا
 ارض و ما و هوا و نار در بوقطعه ده دیر سن بهجایه ذکر الید **مس**
 هفت مد بر مد بر فلک کند چونه جل جمله قاطعان مسید
 قمر قلبان و تیر دوروی که زند بر سیه ز جنب سفید
 آفتاب که گرش دست از تیغ بیرون بردن سیه بید
 شرح ان دیگران دگر ند هم که فرودند و کهنه از خورشید
 نیز کیوان کیوان بسبب بریل کیر برام در کسینا مسید
 و بر کسه نک همچونه بویا عبید جمع الید **مس** ای بخش جو
 مریخ و زحل سیکه و کاه چونه زهره غوز خوشتری غزه کاه
 چونه تیر منافق نه سفید و سیه غماز چو آفتاب و تمام چو ماه
 و او کمر بد زحل بر سحر دخی وارد مانک در سکونه نونه الیه کذا فی
 اداه الفتنه و لغت مرزا ابراهیم ربشاعر **مس**
 نتایج پیش مهر و مر او مانک که از شمس و انک حواس است یک
 و ایکنر طبع ز تیر دن غیر از سحر بود در و ماهیدک اصل انما سید

الوانه

الف اسقاط اولدر ای اسم دخی وارد در بر بدیجی در عا وزن
 حرکت و بر ده بلیغ در کمر با دعب و ضم لام سکونه فایده و
 ایکنر اول با دعب و اخر تا فرشت در کذا با جمع الیوسر
 و در دخی بد زحل سحر حیدر جمله سربو بیتک اولنده کچدر و شجر
 بد زحل بر سحر دخی وارد بکون در فتح با دعب و ضم فایده و اخر نون
 ایکنر و شجر بد زحل ای اسم دخی وارد در بر او ر م د در بضم الهمزة و کون
 العا و الراء الهمزة و ضم الیم و سکون الراء العربیه و الدال الهمزة
 سنایه بوی **مس** که کند او ر م دت از سر زده زین جهان
 سیر و زان جهان نامار و او ک حذقی دخی جایز در نه که
 میهنای بوی **مس** قوس و حوست خانه او ر م د
 جد و دلو از زحل بوی م د لطیف دخی **مس**
 هر انکوزاد در ری دزد باشد اگر چه مادر شر او ر م د باشد
 آخر ندن دال حذقی مسموع در نه که فرود می بوی **مس**
 کهنه سینه که تو بود او ر م د که تو چونه شبانه و مردم چو بر
 الف کما به تبدیل ادوب هو ر م د و هر م د دخی دیور بونک
 زاسنی سینه تبدیل ادوب هر م د دخی دیور ثانی
 را و و شر در زان جمع الیه و زن مد هو شر نه که شمر **مس**
 اگر نباشد عونه تو در چنین دفتر بر آید از همه اهل جهان فقه و خرد
 بدر که تو تو سل ایکنر کیوان مدحت تو تفاخر سمیکند ز او شر

و آونامه حقیقه لغت در نه که سنایا بوی **سک** سادست
 زاوش را که دهنده است دانش را فیه و اوایل دخی
 آتش و زنده کلور نه که لطیف بود **سک** خال او خور فلغل
 برآشت باخور شد خراق زاوش است **سک** خراقی
 بوزنده اولاده هوادوب عطار و معناسه در جواب بوی نظم
 ایدی **سک** کمتر منشر و رازوش کمترین جانور و اهرام
 وادی الف اوندیه تقدیر ده لغت نه که او فرزند **سک**
 حودت داده بهرام خنس ترا بهر کرده سعادت زو اهر
 جامع جازاوس سین مملکه اید ده روایت ایتند و علی الهده و بحسب
 یلدرک اسرار الحق کیواندر و بوسعه سیاره نک فلک ثوابه اولاده
 اوان اکبر بر جسته که ظهیر فاریاب اسامیس بومینه جمع ایتند **سک**
 چینه حمل چینه نور و چون جوزا و سرطان و سنبله میزان و عقرب
 قوس و جد و دلو و حوت هر برینه مخصوص برج و در نه
 ابونصر فراهی نصاب الصیانه بواج بیده بایز ایلدر **سک**
 حمل و عقربست باهرام قوس و حوت منشر ترانام نور
 میزان جو فانه رهنه است مرز جل راست جد و دلو مقام
 تر جوزا و خوشه و سرطان خانه آفتاب منیرام **سک** معنای است
 عربیست هر دیکر معناسه در که یک اوزن یک حصه مندرج
 بر حصه در که هر بر سر او توز کوز ترکیبه اکاد فی آبی دیور

نایاب و نایب

نایاب بومینا قطعه رابعه ذکر ایتند و فارسید بوحسب لریک
 هر برینه مخصوص بر رسم دارد ابونصر فراهی نصاب الصیانه
 اسامیس بومینه ده نظم ایتند **سک** زوز و دین
 چونکه شتره اردی بهشت آید بمان خرداد و تیرا که که مرداد
 هر بایش **سک** بر از شهر بوی و از مهر و آبان آوز و دزدان
 که بر هین خواستند از ماه بفرایند نایاب بونکر بعضیست بوی
 منظومه ذکر ایتند **سک** معلوم اولاده بوحساب فرسده این
 اصطلاح اید در بر اصطلاح کوشن است در که تاریخ قدیم و یکله
 مشهور در ابتدا سر حیدر بید زمانه در سنه ثمتیه بر ضبط
 ایست که چون بیل اوان ایست حصه اندوب هر بر حصه به بر فرشته نک
 اسرار ایه شمیمه ایتدیل هر بر سین او توز کوز طومقله سنه او چون
 التمش کوز اولدر و آبان آیش آخوند بش کوز خیز اید
 او چوز التمش بش کوز اولدر و هر آید یوز کوز بیل کیش
 ربع یوم و خراف اعتبار ادوب بر آرتور دیر اول آیر بهینرک
 ایلد سمر ایدوب اولدنه آخریه ذک بیرام ایتدیل اول بیل اوزم و
 آرا اولور عید کوز و قانوندر مختل اولمق ایچونه کبیه اعتبار
 ایتیبوب بویسم مخصوص ایلد وضع ایتدیل و یا نکرده هفته و هجوع
 اولامقله ایسا و توز کوزینک هر بر برینه کوز ز علم کوز و نشسته
 اسامیسند بر رسم وضع ایتدیل نه که ختمه شتره دخی

هر بر بینه برسم وضع ایندیر کذا کتاب التعمیم فضاعة التعمیم
 و بری اصطلاح فرس اسلامید که سلطان جلال الدوله ملک شاهی
 عمر زده مقومین بود که اولی آنرا کبیر اعتبار را الیه فروردین آنیک
 اولی نوروز کونند طوئوب و دورت فصلک هر بر بینه اوج
 آبی تبیین الیدیر ربیع فصله فروردین و اردی بهشت و خرداد
 و صیف فصله تیر و مرداد و شهریور و خریف فصله مهر و آبان
 و آذر و شتا فصله در و بهمن و اسفند از مذ و بواسطه
 تاریخ جلال و تاریخ فلک دیور و تاریخ بیهانیده و حتی که اسکندر بن
 روم عهد زده وضع اولی شد هر فصلک مخصوص سطر و در بوکات تاریخ
 و مرده دیور فصل ربیع اذار و نینان و یار و فصل صیف خریف
 و نموز آب و خریف فصله ایول و تیرین الاول و تیرین التیر
 و فصل سنایه کانون الاول و کانون الشان و شتا وضع اولی شد
 بومینه جمله مرتب سابق اینه مذکور در **در** اذ نویسن
 ابارست و خیران و نموز آب و یول و دوتیرین و دو کانون
 سبط ذکر اولی اسمی شهر فرس بومجله ذکر اولی فصله مناس
 اولیکه هر بر بینه لفظ ضبط ایدوب تا که تحریفین این اعتماد
 قرین اول فروردین بفتح الفاء و سکون الالهة و فتح الواو و کسر
 الدال و يجوز حذف اید الاین سحر حرقی بوری **در**
 همیشه تا که زینین و کل بودیت چمن بوسم ابرکشت و فروردین

همه فصلی شمار و دین و نینان با دام مجلس تو باد و کل و نین
 و را اولی حذف اولی زنه که لطف و مبد **در** یا کام و فروردین
 است که باغ و راغ جوین غله بر بشت اردی بهشت
 بفتح الهمزة و ر و ر فتحها و سکون الراء و کسر الدال و الموحدة و لها
 سعد بوری **در** اول اردی بهشت ماه جلک مبدل کون
 بر مبارق نینان خرداد بفتح الحاء المجمع فروردین بوری **در**
 و خرداد کام تو ایزد دمان همیشه ترا بخت آباد تیر
 کبیر المشاة الفوقیه سحر حرقی بوری **در** اگر مغلست و نموز
 یاد کنند زاعتال حور و بهشت کرد تیر مرداد بفتح
 المیم سعد بوری **در** و انکه بفتح الفاء بالله مرداد بافتاب
 شهر یور بفتح الشین المجمع و کسر الالهة فروردین بوری **در**
 که شهر یوریت باد پیر و کر بنام بزرگی و فروردین حذف واو
 و خریف زنه که شرف الدین شیر از بوری **در** شهریت
 سبیل ابدیدار سمر تانده همچو حبه بار **در** کبیر المیم فروردین
 بوی **در** همه مهر و آذر حبه بود در هر دیر بر بینه بود
 و لغیره چو در برج شاهین شد از خوت مهر **در**
 اولی در سر ماه مهر **در** امان بفتح الهمزة و بعد با باد موحدة بر ساع
 و مبدل **در** کرم خویم جواب در مرداد سر دهم چو باد و آبان
 آذر بفتح الهمزة و فتح الدال المجمع سعد بوری **در**

ای ماه رسید ماه آذر بر خیز و بدو مرخوار و می بفتح الدال طار و
 بویژ خلوت از اغیار باید نه زیاد پوستین بر در آمد بهار
 بهمن بفتح الموحدة برست بویژ ساقی زمان آذر و دوران
 بهمنست چو نه زال زر زلال برندان بهمنست اسفند از
 کبک الهمة شرف الدین شیرازی بویژ در اسفند ماه
 اوست جهر و ما لبه و مثل الجهر و الحمر حذف الف و ف جاز در
 نه که سعد بویژ اگر کسر اسفند از دنیا شد تخم کد از خرمن
 دیگر کس بود مرداد مذخرف و ح لغت اسفند از دیور الف و ح
 حذف اینک جاز در نه که روز و سر بویژ همینست سعد
 سیاحتش کرد ماه اسفند در روز دارد اسامی ایام شهر
 در نوادر اور مرداد بهمن از بهشت شهر نور اسفند از
 خرداد مرداد دیاد آذر آبان خرداد ماه تیر بختر
 در بهمن مهر سروش کشن روز دین بهرام رام
 باد دیادین دین ارد بهشتاد آسمان از امیاد
 مار اسفند ایزان کونیه آزادی موافق کلد که بهرام و زغنه
 امیر گایر شد روز دین اینک افنه طقوز بخ و ارد بهشت اینک
 اوچرخ کونی و خرداد اینک التجر کونی و تیر اینک افنه اوچرخ کونی و
 مرداد اینک بخ کونی و شتر کوی اینک دور و بخ کونی و مهر
اینک افنه التجر کونی و آبان اینک اوچرخ کونی و آذر اینک

طقوز بخ

طقوز بخ کونی و دی اینک سکر کونی و آون بخ و یوم را بخ کونی
 و بهمن اینک بخ کونی و اسفند از اینک بخ کونی و نه یوم را
 ذکر اول منقله جمله الفاطمی صبط اینک مناسب اول مرداد
 صبط اول از مسعود سعد بویژ اخر روز اور فرزندت ارباب
 عکسار بر خیز تا زلم کن و ان جام مر بار بهمن صبط اول از
 نیه مسعود سعد بویژ بهمن روز است از صغیر دستان
 بنشین با عاشق در بوستان از بهشت صبط اول از نیه
 مسعود بویژ از بهشت صبط اول از نیه مسعود
 بویژ از بهشت روز است از راه دستان
 اهر روز چو بهشت برینست بوشهر شهر یور صبط اول از
 روز و سر بویژ بشهر یور بهمن از باداد جماذاد
 باردار اسفند از صبط اول از استاد نظایر بویژ
 روز اسفند از بهشت شد بخت و انوار قدوس بخت
 خرداد صبط اول از روز و سر بویژ بیرون رفت شادان
 بخ داد روز به نیک آخر و فال گیر روز مرداد صبط اول از
 مسعود سعد بویژ روز مرداد خرد و دیان که جهان
شد بطبع باز جوان دیاد بفتح الدال المهملة و سکون المشاة
 التختیه و بالوحدة و بفتح الدال الثانیة مسعود سعد بویژ
 دیاد ست خیز و بار از نکاری در زک مر بار که زک گرفت چون

اذ ضبط اوله من مسعود سعد بوز **سعد بوز** ار خردمند سر و تابان ماه
 روز آذر مهر چو آذر خواه آبان ضبط اوله من مسعود سعد بوز **سعد بوز**
 آبان است و روز آبان خرم کردن باب زرنگا خور
 ضبط اوله من مسعود سعد بوز **سعد بوز** روز خورست اردوخ همچو خور
 تافت خور خورشید فلک باده خور **سعد بوز** ماهینه مسعود سعد بوز **سعد بوز**
 ماه روزای بر و خوب چو ماه باده غسل مشکبوی خوان تبر
 ضبط اوله من مسعود سعد بوز **سعد بوز** از کار تیر بالا روز تیر
 خیر و جام باده ده در لحن زیر جوش بفتح الیم العربية و اصله
 کوش مسعود سعد بوز **سعد بوز** کوش روز از کار مشکبوی خال
 کوش بر بط بکیر و نیک مال در کمر بفتح الال و فتح الموحدة
 و کسر الیم و قد حذف الموحدة مع الال فیقال دیر مسعود سعد بوز **سعد بوز**
سعد بوز در عجب است مهر بانه کین همه چیز مهر بانی به مهر
 ضبط اوله من مسعود سعد بوز **سعد بوز** روز مهر و ماه و جشن فرخ
 مهر کانه مهر بقا از کار مهر مهر بانه سر و رخ بفتح الیم
 المملة و آخره سین بجه روشن بفتح الال المملة و سکون الیم
 المیع مسعود سعد بوز **سعد بوز** روز روشن است از کار در کانه
 شاه تبتین و بجام هرگز ار و قد حذف الیوم منه که فرد و سر بوز
سعد بوز یک گفت بایار خود و در سر مراد خوانی بایار و کسر
 فردین ضبط اوله من حذف را تانیه در جای در مسعود

سعد بوز فردین است و روز فردین طرب
 عشر انکذ لقیقن بهرام بفتح الموحدة راع بالار المملة
 باد بالار العربية راع بوز بیده الشرح جمع الیم
 همیشه تا بود از پیشش مهر و مهر حیا کج از پس بهرام
 راع مابد و باد دیبا دین بفتح الالین و سکون الملتانین
 التحسین و یوز حذف الال فیقال دین دین بفتح
 الال و آخره نون مسعود سعد بوز **سعد بوز** دیدین است و دین
 فرد ان شناسم که لعل باده خور ارد کبیر المملة فرد و سر بوز
سعد بوز همرفت سحر سیا و خوش کرد ماه سپندار و روز
 ارد سیا و خوش کرد کس کاف عریکیه سیا و شنایند و کسر شهر
 اشتاد بفتح المملة و سکون الیم المیع بعد ثمانية فویه مسعود
 سعد بوز **سعد بوز** اشتاد روز و ماه کل بوستان اردیت
 مرستان زکف دوستان **سعد بوز** ماهیه مسعود سعد بوز **سعد بوز**
 اسما روز از حواء آسمان باده نوش و دار دل را تادمان
 زامیاد بازار المیع و بعد الیم مشاة کتیه نه مسعود سعد بوز **سعد بوز**
 جود روز زامیاد نیار مرغ تو باد زیرا که خوشتر آید هر روز زامیاد
 مار اسعد بالیم و بعد الال را المملة و کبیر المملة و سکون الیم الیوم
 بوز **سعد بوز** که بر قطع دهر در باز است رخ بهرام و سب
 مار اسعد بهرام کبیر کوز انیران بفتح المملة و کسر النون

مذکور در کتب بویژه مرکز کاور و چون زهره در نور قح
 چون پنج سیاره در دور خاقان بویژه چند خواهر
 زاهو بر زمین کاورین که میخورد گلزار و لا ایضا ان لعل
 لعاب از دهن کاور ویز تا مرغ صرام کندت نغمه سرائی
 از بیکر کاور آمد و در کالبد مرغ جان بریان کون خم یافت تا هر
 شایع دیوانه بیت مذکور شمر حنّه و میشد که کاور بویک بودت
 معناسند در عبارت بود که نقل اولی که مراد از لعل لعاب شراب است
 و کاور کوزه بر زک را میگویند و مرغ صرامیت و جان بریان
 باز شراب را کفنه زیر که جان بریان از آن شست و شراب
 رنگ و حرارت آن شد دارد میگویند شراب را از کوزه در آن
 بریز تا صرام بجم مرغ نوایر کند در وقت شراب در باله بخت
 صد رقل از کور صرام ظاهر میشود از اینوایر مرغ تشبیه
 کرده سهرمهاتین ایله علی وزن مهر بودن صفر معناسند
 و زود بویژه جو بر شاه نازر بکستر دهر بیاورد
 و زب بیکر ماده سهر جمع الفرس صاجی ماده کاور معناسند
 و در کور نقشند نامشید کوساله اصل کاور ساله در بر اثر
 کیمش صفر در که ترکیه نوزاع و عریده بجلد و نوز نقر
 مویند ماده کاور در آن دور و زباد زاد و
 کوساله الطیف نهاد تا اول فتح و اوایل کچ صفر در که

مسوز لوتون اولوب او کور فاسر اوله اور مرزی بویژه
 چنانچه میزن اول کرده کار بکزر بجوب رام شود بونع را هند کردن
 بکزر اصاع هرگز از اندم مفلوکه بکستر بویژه کاه بکستر
 بیلان بکشد کله ماسب و اشتر و تا اول و مجمع الوند
 لام برینه کاف ایله ده مرودیر فرغای فتح فاد سکون را امله غن
 معجه و لون و جم فاسر ایله ماده کاور داعی اینک معناسند در کذا
 فجمع الفرس نقض اعز اداه الفضل کاور عشر دکر صفر در که
 اندن غیر حاصل اولی کبر برهنه مال کند خیر حکیم
 کور خشر شمار اگر کاور غنر تا توذخ معراج رسوله بویژه
 ز الطاف او نوز دیگر شده زبور خوشش کاور غنر شده
 و خیا فتح داد و سکون خا بجمه و مشاة تحت ایله بر نون صفر در
 سر مد ما و را الهزده اولور غنغوا و ایکی عین معجه و سکون زاد
 فارمر و اخر و اوایل بر نون صفر در که قویر و غنغوا سنجافه
 بر جم و آت قطاس ایدر رنه که نور رات و صفنه بویژه
 بکس هیات و غنغوا دم کوزن برن عقاب طلعت و غنقا
 شکوه و طوطی بر بزمایون فتح با و سکون زاعربین ایله فرید
 صوصفیک اسمیدر طفل ایکنه اند سودر ایله برورده اولدر
 سمرخ بویژه کور خرد و زود بر بار کبر ترا
 ز احرام بخواند خشر و زبایون و موی الفضلاده را امله ایله

مردید و مجمع العرشه مایون دخی دیوز مسطور در حذف با و ایله پرمایه
 فتح با و سکون زافا رسین ایله بود من اول مغایه در لاف کفقه الایجاب
 فرد و سر سوریه **یک** کا و کشر نام پرمایه بود **نکا** و آن و را
 برترین مایه بود و بود الفضل کسر با و غل و سکون را و مایه ایله مضطرب
 شغ ضم مشین و عین مجتبی ایله صغر یوزید و فرد و سر سوریه
 شغ کا و و دنیال کر بدست **یکو** بال سر هر دور اگر بدست
 یاکه یا و طرا و لام ایله بود صغر یوزید و مناسنه در کذا ف کفقه الایجاب
 کو پاره صغر سور سید اصل کا و پاره در قطع البقر مناسنه سحر مخزن
 سوریه **یک** کثرین کثرین است او صد هزاران است
 و کو پاره و مجمع العرشه کا و ف عبر ایله ضبط اند و کر مسود
 کا و آن صغر تاج مناسنه در کا و و شر سود صفا جوق طر فرد
 کا و شک انجیدک او کنده دید کلر آتد شیرین معی و بقدر
 لطیف سوریه **هر** که یار آمد جو کا و بر بخت است **کا** و
 از نیز نذا و از است کا و ف برینه غین معی ایله ده غا و شک
 مسعود ان شاکه غا و شک ذکر او و در بریده مشع انکار
 کا و آن صبان در مدیر نظام سوریه **کشا** و ز و
 بند و لباب **ز** کا و آن و کا و جوید مراد **لبا** و غنید
 بویدنغ آتد قود کلر کچه مایه سید اصل شدیه موحده
 ایله در کا و شک آفرید و ز کوزید که صغر نیک مشکله اید و

ضی کا یا لمر انکه هلاک ایلد کوز را و اصورته ایند و کینه
 بو اولدیکه فرید و شک پرمایه آدلو بر صغر و و اید که طفل ایکن
 انک سودی ایله پرورده اولمش ایدر ضحاک نایک نقد اید و
 آنر قتل ایند کده فرید و آن انک انتقام ایچین اول صورتده اولد
 کوز ایله هلاک ایلد فرد و سر سوریه **دما** ن پیش ضحاک در فرجیک
 ز در بر سر کوزه کا و زنگ کا و چهر دخی بو مغایه در فرد و
 سوریه **سر** سر را بدین کوزه کا و چهر **یکو** ییم بهشتیار
 از م نه مهر کا و سر دخی بو مغایه در نه که فرد و سر ضحاک
 بر واقع مایه کور و ب معتبر اکا تقیر ایند و کر محله سوریه
یک کوز کا و پرمایه خواهد بدن **جما** کوز را و ایله خواهد
 بدن **نه** که دوا آن هم بدست تو بر **بدان** کین کشد
 کوزه کا و سر صفا مطلقا کوز مناسنه استمال اولند
 نه که هم سر خور سوریه **خلید** چشم اندر کا و آن
 شکر تبارک بر شر کا و شک **کج** کا و خسر و پرورک
 سکر خرنیه سنگ بر سینه اسمد و مطهر اولان بار بد
 اختراع ایند و کرا و توز بسته نک بر سید نظام سوریه
 جو کج کا و را کرد و اسج **راف** اندر منیم که و هم کج
 کا و آن **ل** ان کوز دید کلر او در کا و وزن بعضی
 صغر لک او دنده یومرده صار بسند من از اجوق صار بسند

خیر کبر یوسف اغرة الدقلم برله منجد اولور بوجا بازهر کاو و موره
زهره کاو و دخی دیور تعیر جاوزین اولمدر کاو زاد میراث
نصیب اولدی دیکدن کنایه در قضا بود **بهره** **بهره** **بهره**
پیر از فرنا د بدم ده رایجین کاو زاد کذا فرج العشر
کاو دم صغر قور و غر صغریه تو جین بر لوع لوریدر جنگ کوفته
چلار حالا لغیر الیه مشهور در عریه بوق دیور و زور بود **بهره**
سفید چوز دنا رو مینه خم خورش آذانه کاو دم
کاوشنگ جو بدن بر لوع در عدر مقشره بکوز ترکیده کاو بوج
دیور کاو دیو مشنگ در دیور کذا فرج العشر کاو چشم او کوز
کوز دید کمر حیک در که عریه بهار و عار کوز کاو ریش الیه دیر
عقل معناسنه در جناسر جناسر صاحب کاف و عرب الیه وصف تیر کور
دیر و خط و غلطه نظر بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
و کرچه هر کاب کاو شست کمال اسمعیل ده بود **بهره** **بهره** **بهره**
از فکله حله خزان مرد کاو ریش کر محتر زانستند واجب همکار
ریش کاو و منله ملا روم بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
کاو خیال اندیش راندیش کاو کاو که بود تا نور ریش او شور
خاک به بود تا حشر او شتر مشکلات مشوید مملود در که
ریش کاو و نا که مسخره و تابع اولمقنه کنایه در اصله یرده بر تر
او در ترکیه صغر قور و غر دیر در صا بر حیک اولور صغیر مر کبر

غایب

غایت الیه طایر ایدر و دخی ندیم شاند در که صغر قور و غنم
مر صبح تاج ایدر لوانتر کاو کاف و عرب الیه اولور سه ایلر قسدر جابد
و شتق و شتم اول شجاع و بهادر معناسنه در کاو ده با شخصیه
ایله علم در اول بهادر صغریه که ضحاک ناپاک هلاکنه باعث
اولوب فرید و زبانه ایدر از لوس سبب خور و در شتر خنده
ذکر اولور ایسک مثالن شتر محتر بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
شکت مرد بشر بشود رنجوشتن در که تهنه هیچ نام کاو
الفخرف ایدوب کوز فریدر لونه که فرید و زور بود **بهره** **بهره** **بهره**
بشاه جهان بر زسام و کوان هزار آفرین باد هم بر همان
قسم تا کاو دیدن اسم مصدر در و فعل امر در ثانی
مثالن شتر محتر بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
کرمیت باورت بروهر دورا کاد و اور بایه ابدال ایدوب
کاب ده کوزنه که کمال جند بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
آفرید ترا و ادبیر چوکوه سرب نه کوهر سکر حید
کاو انیشتر نهدار ادب با بر زکان مکاب کاو دیدن
و کا بیده قازمق و کجت ایلک کر که یرده اولسون کر که
مسایل علمیه ده اولسون و فر بود **بهره** **بهره** **بهره** **بهره** **بهره**
دیر فصل که بر کاو شتر عقل شاید از باز شود عقده مال ایل
وله ایضا بکاو شتر مژه از کور تا نجف بروم اگر بهند بجا کم

زوکر به بار معلوم اوله که غنبد النور فی الزمانی قزوین سنه
 الف و ثمانیه و عشرين ده است ستانده مالیف ایند و کتاب
 تذکره الشعراء مافنامه سر اولان شعرا بتبع احوال الیه ماف
 نامه لرین ایراد ایتمکه کتاب فروری منجانه الیه تسمیه ایتشد
 اول کتابده ایراد ایتشد که سنه الف و سبع و عشرين ده اثر
 همدون میر صابر صفایان مولانا غنبد النور سنه خیر امکا
 کتوب و عظام رحیم سن بتکده همدون نقل ایتمکه امرا دیوب
 کعبه بخفته دفن اولد قدده مولانا روفقر همدانی الهام ربانیه
 مصرع ثانی بیت فروری کلمه اخیره تبدیل الیه تاریخ ایدوب
 بوقطعه نقل اسم **المرکز** یکانه کوهر در بایر معرفت عز
 که اسمان پروردگار شد اند **چشم** در سیر آمد کرد
 شکست بر صف و لهار **سقط** بگوشت کسیر زباند و جانور
 که عمر از توجود معرفت افتد **بکا** و شرمه از کور بحفت بروم
 فکند تیر و غار که بر هفت آمد **رقم** ز دایره تاریخ روفقر کلکم
 بکا و شرمه از کور تا بحفت آمد **بوقتی** یکم سکنیل و فائده صمد
 واقع اولد رزاسنه وفاتر تسع و تسعین و تسعمائه ایدر
 نه که سیادت نفایت پناه میر علا الدوله قزوین تاریخ وفات
 بور با عیده نقل اسم ایتشد **بانی** افسوس که زود عوفرا غلام
 نادیده بکام و نیز از عالم رشت **چشم** معز محضر بود از آن خور

تاریخ وفات مغر از عالم رشت **وسین** عمر از بعینه واصل
 اولما مشکن بلده لاهور ده رحمت رب العالمینه انتقال
 ایتدر بومکده مولانا غنبد النور سبب الیه ذکر اولمقله کتاب
 فروری دن ترجمه سرع وجه الاحتمال نقل اولمقله مناسب اولد
 عبارت بود که نقل اولمقله سبب الیه باز بلنذر و از مولانا غنبد
 سیر از الف الف الف الف الف الف الف الف الف الف الف الف الف الف
 همه خوش لفظ و معنی واقع شده در شیشه همواره کرد
 ممتاز و درین تازه کویر با انباز است تکلف بر طرف انسان
 منظومات امثال و اقوال خود بر طاق و سینه نهاده و عروس
 مصنوعه را از لبا بر الفاظ مرعوب زینت و آرایش دیگر
 داده درین زمان کس بر روی او حرف نمیزد و زیور
 در ساق نامه چندان کار شناخته و با تمام رسانیده تحقیق بیسته
 که آن مطلع دیوان نکته پرور در ایام حیات خود دیوانه ترتیب
 نداده فاما بعد از فوت او یکم از دوستی او این دیوانه که
 الحال در میان مرده مست مرتب ساخته و عدد ابیات آن
 همکار نقسیده و غزل و مشور و غیره مرتب بدوازده هزار
 و با تصدیق است و شش هزار بیت دیگر دیگر در آب
 افتاده چنانچه درین غزل گفته با شارت **عمر** در شعر
 سیر زده و در باخته ام **عمر** در باخته را بار ذکر باخته ام

حقیقت حال آن عندلیب کسب راز از مخبران صادق الفضل
 شیراز استماع نموده درین کتاب بجز نموده برار باب بصیرت
 پوشیده نمائند که نام پدر من خواجه بلور شیراز است و مولد خود من
 نیز در اینجا واقع شده و این خواجه بلور شهر مذکور در دفتر خانهدار
 شاهربلغ از اشغال احکام اینجا استغال داشته و نام پسر من
 محمد حسین بود در سنه یست در میان مردم بمولانا صید ملقب
 گردیده و در اول جوانی بوا در شعر گفتن افتاد و هر چه از و سر میزد
 خال را ز تبه بود بیا را نه اهل شیراز با و فر تخلص داده اند
 و سبب بر آمدن او از شیراز آنست که در سن چهارده سالگی
 حسین او قبول تمام عیار بهم رسانده بود و آنکه کشیده و پنج
 سال عمرش به بیت رسید آنکه سرشار بر آورد بعد از
 اشتداد و استخلاص تغییر در چهره او بهم رسید چنانچه هر کس
 که او را میدید از و شرف میکرد و مولود ازین مقدمه بغایت آزرده
 و در هم بود از غرور و جهل که در سر داشت بنا بر آن از وطن
 خروج کرده است و آنکه خانه استخوان و نمازگه شجاع و دار العیار خود
 مندانست آمد و بعبادت خدمت افلاطون نام حکیم ابو الفتح
 کیلان که یکم از ارکان دولت قاهره شیراز گردیده و از
 پادشاه غازی مستعد گردید و از فیض تربیت آن صاحب
 عیار دانش از حقیقت بستر بمقام اوج بلند رسید و اشعار

بآورد

ابدار او چون در مکتوبه محبت و خندار هم رسانید و قصاید در مدح
 مرتب خود گفت چون میانه حکیم مذکور و سپهسالار عبد الرحیم خان خانم
 اخلاص و اتحاد روز بروز در ترانید بود و فرموده نصیده در مدح خان
 خانم جمیع شایسته گفته بجز آن فرستید مولود بفرموده مخدوم علی
 نموده نصیده غادر مدح خان سپهسالار منظم ساخته بدین ملک فرستاد
 و فرمود که آن قدر آبدار زیب کوشش خان مخدوم کردید صله لایق از اینجا بگفت
 او فرستاد الحق ان نصیده را بغایت خوب گفته و در اظهار اخلاص
 حکیم ابو الفتح و عبد الرحیم خان خانم گوید **از این** نصیده شاه کویمیت
 که مریمین ترا و او را بکنن بچشم روحان و برادران نور خردمند
 بروشن ضمیر ضیا کس دانستند بمرست که مولانا و فر هیچ غیر غیر
 از برادرند داشته چنانچه شیخ نام کر ام شیخ ظاهر را بداند میخواند و
 سخنان این ترا بنظر در غم آورده و با آن همه دانش این بیدار
 بجا آورده آرد غرور غفلت که ازین معر غافل کرده بود که **شعر**
 تکیه بر جبار بزرگان توان زد بجز او و نسبت با کار مانند بستان بخواه
 نباید که و که خادمان در دهر بر عاقل مر آورد **از این** عیبت عظیم برآید
 خود را و خلق جهان زباده و بدین خود را **از این** دگر و به بیاید
 آموخت و بدین همه کس را و بدین خود را تا بدین دید که
 هنوز سنش بچهل رسیده بود که در راه دور در سینه شمع و
 شمعین و شمعان عالم فاسد از غافلانه و بر عاقبتانه و دایع کرد

از خود

هر جوان که مراد باشد که بر سر سنج باشد که کبر که
 لغت سید المرسلین بغایت خوب گفته و منقبت امیر المومنین
 با نهایت مرعوب گفته و جذبه از زبان او در آخر عمر مرز و
 ولایت بر معذرت مبدی و از او میگردید باشد یقینست که کجاست
 ارزش کار نبینست او را بقصد یق رسالت و محبت شاه ولایت
 از رشحات سیاح فیض و قطرات غمام فضل خود محروم نخواهد
 بود رحمة الله علیه رحمة واسعة آهسته وجه اختصار ایله عرف تر میشد
 بود که نقل اولدین و اوج سینه تاریخ و فائز صبح دیوانی
 جمع و ترتیب ایند که بوز باعد دیوانه ترتیب ایند و گننه تاریخ
 تاریخ این درج نکات بحر و عجز از سر حجت مکمل در رقم برادر
 مجموعه طراز قدر تاریخ گفت اول دیوانه عمر شیراز
 قاتر در که عربیده بغل دیوز که است ایله اشک کنه متولد
 سنیر حبیبیه لوده مامات اسب و بابا فر تو مشور
 جو خونت استر مد الف ایل اولور سه مو و قدر که عربیده
 بطلان دیوز ضرورت و زنه ایچنه میر خسروک مشورده قصه و
 نه که نمیدر جا بل و تبیس وی زهد بر و نه حبه سید
 استر زکین و زوز و له ایضا حبه خیر الشیاب البیض عالم برین
 زانکه او داده نه دوایه زکین استر بریده دم لود و قاتر
 معاشنه در زکین است بقعه اولاقه قوی و غیر که قاتر و زکین

لود و المود

برید اند موسیر فتح با ایله مجاز عربیده اولاقه ده برید دینر
 دورت فرسخده اولاقه قاتر لمرست ایدر بر مرتبه دخی
 تجوز ایدوب اول دورت فرسخ اولاقه مسافیه دخی
 اولاقه کذا فر الفایق للعلاء الزمخشری **خ** ایله قشدر جابد
 و مشق قشمانا خزید ذن نسل امر در خوا و صف تر کبر
 واقع اولور سنایر **بور** **توز** ایلیس کمتری ارض
 زانکه تودین فوستر اودین قش اول اوج معناس و ارد
 برر اشکدر که غمیده مار دیوز سعد **بور** **توز**
 خرعیر اگر بکه رود چنه بیاید هنوز خواند اشک اگر
 لفظ ترکیب لکن مشور سر عیده و اقتدر نه که بو عیده دیشد
خ چنه تحضر کرد از حال اشک دید خفته ز بر آن خرن
 شک در لفظ ترکیب ر قور و مشر فایور پارچه ایدر
 خر فار سیده و مار عربیده شته و دم شنیده مثل اشکدر
 لفظ صر کینه استکراه ایدوب کنایه طریق ایله در از کوش
 والطویل الاذین تعبیر اولور کوزه ضم کاف عرب و زان فار
 ایله خر سفید رنگ در کذا و جمع الوخر ایچنه ضم کاف و سکون
 لغز و جیم عربین ایله قوی و غر شک اشکدر و بونما ز شمشیر
 طواره و خر دیوز شمشیر **بور** **توز** هرگز مثل زند کسر
 از و حسودا نسبت کند بعیر کسر هیچ کج را و بود

الفصلاده فتح کاف و سکون با موحده و جیم فارسی ایله مضبوط
و بحر الفرایده هکبه و خرجین معناسنه و حر کلور دیوب لطیف
بو میر ایله استشهدا میشد در کجه نهادان بهارا
بنهاد بر آب باد پارا و فیه نظر زیاده و کنه دلالت یوقدر
کجه کسر کاف و مثناة تحتیه و جیم عربیین ایله بود و قیود و غ
کسک اشکدر و بونغاز آله ششمین معناسنه و و جیم با و
موحده ایله ضبط ایدوب کوچک اشک و بونغاز آله ششمین
طوار معناسنه در دیش و نغمه الله حق و معجب و بهر معناسنه
کلور دیش و علیه العیده عنک فتح مهمله و سکون ثونه و کاف
و بر ایله ارکک اشک در سوزن بویر کود که شعرا فایم
فاید و لر جانک فایده ملک ده خزان از خزان عنک عبید زکات
و حی دیش این کیه که گفتی میخیزد و زکیر غ عنک
تر میخیزد و قر بهزار حیل میخفت و مر و گفتی بهزار حیل
بر میخیزد خاکه حبیه و قودق اعز اشک یور و معناسنه
طار و م بویر زاکه نقش و زخود بر بهر ادم خو
میشتر خورده خرچین دو بین اولیا که در که علیه س طایفه
ایتمیه نه که شتر بین دو بین اولیا که در زیر اشتر بولیده
کبد کس که در دن بالایه قالدروب اطرافنه نظر اید و اشک میانه
او کنه بقدر بئاع میشد چو غارف در ره خود شتر بین

سود این ایلمه همواره خودین خردل کوکلر بوک و محال
معناسنه در خراس در کرم اشک در آس و کرم معناسنه در
اصل کسر را دافناست ایله در کمال اسمعیل بویر در
اسر دارم بکشد از خور خور مانند خراس بلکه زور خور
چند آنکه هر بیش رود هم ریجا چند آنکه هر بیش خور دلاغر
و اشک دو دزد و کرم معناسنه ده کلور دیوب معناسنه
اصل آس خرد را اشک ایله بسیار حنده کفین اولیور
خرچین اشک تر بر در خور و ارمطلقا بوک معناسنه در
اما اصلده اشک بوکدر و ارمعلی بار در و او بادن معتقد
بر خزان حدی بلور دیکدر اصل تو زاید کلیر اشک
بندر لور حاقظ بویر یارب این نود و لئان زابره
خودشان نشانه کین همه مح از غلام و ترک و استر میکنند
حرف و رس برد بر زاله سر مراد اولیا نشانه ایله بر لام
کیت ضرب اکلور کمال خجند بویر استاندر شتم
سر زلفت بکفت و رفت نوشه خبر که نه که خرفت و برین
کذا دستور العمل خک شرم کاف ایله حوق ایا قلدو بوکدر که
یره و دشویر یا بشور عریده چهار قبائل دینور فتح کاف ایله
اولور صوفای معناسنه در که ادک کبر کبر و مجمع الکفر
سر سوزده و جرموق معناسنه مذکور در و جرموق ماکیس

فوق الحف اما كاف ايا معناه ضم ايله ضبط ايد و كرك خيطه در خانا
اشكوه بندر و بک شير اولنگه کسه در اصل بار خاخر نه که
لبير بوير **بوير** بک موافق و بر شرم و ناخوش که ترا هزار بار
خانا بکير کرده عيسر و شمس و تر بر نه اوزينه ارکلوب
جمع افلق معناسنه در ديوب بوير نظم ايد **بوير**
بمدح او و قصد دشمنانش همسانند انش و بجه خانا
حرر اصوات حميره مشابه اولنگه غوغا و جدال معناسنه در
سناير بوير **بوير** اذلي رد و قبول عامه خود را فرما
زانکه کار عامه بود و خور با فرور و مود الفضل و ايرقات
افلق و مجمع الفرسده ايات و شسته شسته و ايوان
معناسنه در مسطور در خرشته منکله ترکيده تحريف اولوب
و غشه ديور افاجي بوير **بوير** در خور ترا نيت بک خرشته کار
مانا که بود خور بدت خرشته زار خر و صوته چار مانده آواز
لبند معناسنه در کذا و مجمع الفرس خرهمره کوز بک خور که
عربيه و دوع نور اشکه و قاره زينت ايد و بر نوع اکا بلز
بوير که جنگده استعمال ايد که نه که نظير بوير **بوير** بر اور در
موا و از شير دماغ ارنم کا و دم کست سير خر بطر برفع
بوک بک در مبالغه اشکه شسته اولنگه نه که نور بوير **بوير**
از عقاب و کوشش کک بوير **بوير** کره در دياتواند که در خط کار

حجاز الحق و نادان معناسنه ده کلور نه که نور بوير **بوير**
بنده با چند خر بکست امروز **بوير** همسج خور در خطاب افتاده
خر بکست حمقه مشابه اولان مسخره معناسنه در کذا و مجمع الفرس
خر بکست ايرى طاشد عبد الرزاق **بوير** زافان کمال
مهریک دزه **بوير** زنجين کمال توخر بک خرمنک مذکور که اوغر
کمال اسمعيل ده بوير **بوير** مراد دست خراست سنک در قندل
مراد سنک دلالت راه بر خرنک نظام ده بوير **بوير**
بک بک بفرمود تا همدار در آيد پير امن آن حصار
بک بک غفبان خراست بکست بک بک خون غرق اير کتد
عصانه بوزده زنجين معناسنه در خرمنک مجاز طالب و مطلوب
ما بينده مانع اولنگه کسه معناسنه ده کلور خرزهره سم الحمار
ديکلر افاجيه که عبيده دقلر ديور سعد بوير **بوير** رطب
ناور و جوب خرزهره بار چوب تخم کستر بک چشم دار و
اختيارات بد بورد و موطور در که خرزهره لغت بر ماده احتفل
معناسنه در که ترکيده بوجهل قريور در ديور خنظلک بر قاج اسم
در و ارد بر **بوير** در کسر با فارس ايله ثانی پير در فتح با
فارس و کسر با ايله ثالث تال در مشاة فوفيه و اخر لام ايله رابع
کب شود در فتح کاف و با عربين و کمنه مبر و منم ناو
البه شمس خر بوير **بوير** باغ آرزوی دشمنانت **بوير**

میوه دار کبستو و در حذف باید کبست دخی کوز فرد
 بویژه چرا کست باید در خربست که با شتر بود
 زهر و بخت کبست شیر از پربای و او قلب ادوب کبست
 و خردیر که کذا اختیارات البدیعیه خامس فرمای بوجهد
 حطال اشک و اولوز دیر طولوس مقدار رانی در غنم بویژه
 دوبدره را برقم بفتح نارین بفتح رومیه صد بدره کیرم و فطال
 کذا مجمع الفوسر الکن بلفظ عربیه حر هلو اشک طبعه کبست
 سوزا که تاثیر انیمیه حر غول عقا فیردن در بز قطنو مفاسنه
 غول فتح مع الجله قولاق مفاسنه در اشک قولاقه فر الجله
 مشابه اولفله تسمیه اولندر کذا فصدینه ابر الیکم البیر
 خرک و خرکوشان شانه هر بر بر ذکر اولوز و غنم برده شمع
 اولوز مفاسنه حرک دید کلمه نشسته در که بر نشسته الطوب
 عماد اولوز عربیه دفر لوکا چهار دینور مثلاً زارک تلدر
 الشده اولان نشسته در که ترکیده اکا اشک کوز کسین الیکال
 اسمعیل بویژه باب و ارشدم فر سوار در صف لزو
 از آنکه جرحم بر کوشمال نواز تعیین قصد اولوز معین ذکر
 اولوز مثلاً خرکان اولای الی تر در که حلقه او که بایر الحلقه جله
 قور بوز نظام بویژه تنی حوین خرکان از کوز شتر
 برود شتر جوینت از در شتر و خربین اولوز به پاره در که

ایر برات اولوز دخی کوز دکه او زینه قور لوز بویژه
 از بر اجبا دین جوا بر بهار بر سر خربین ندیده خلک کوزین را
 خرک بقیض المیه اول مفاسنه در که اضمه او زوم کوز بون
 کرک غیر لیسر امیر خرب و بویژه زهره کشیده پیشتر کاو
 خود و خرک را بکشاده از بر بشیم کذا شنه غنار بونک
 اوج مفاسنه دخی دارد بر مضغ حر در و بر یون مفاسنه در که
 اولوزنده او دوی مایر را دناج یوزر و بر دو کب دیکر بویژه
 جکر که سکلده او زون با قذر دارد در حره جوب یوکسک نالو کمر او
 فیه لریا بمعنی خم جاده قذر اغا جلد در که اولوزینه طور و بیا ایدر
 ترکیده خرک اولوز دره جاد و دیوز خرک نشسته طاق یوان بیا
 نظام معراج رسولیه بویژه خرک نشسته اسهله در گذشت
 زمین و زماخ را ورق در کوب نظم دره بویژه زهر تر از
 در آرم بویژه خرک طاق خرک نشسته بر شتر و لباس
 خلک دخی بر نوعد نشسته که عل صابر بویژه در جوش
 خرک نشسته شد نشسته کین شخ در ختم همه بایغ و نشسته
 نشسته که شام خسته شود کینه بخر در جوشن و خرک نشسته از آن کشته نهاد
 خرگاه است شانه ذرا اولوز و غنم برده شمع اولوز مفاسنه
 باتق و اولوز با لحو مفاسنه در نه که سم شتر بویژه
 همه را دود بود بکسر زمین شتر نباشد دبولاخ و سوره و خرد

حزه مثله نه که منایر بوی **بوی** بل بود بد و سوار **بوی**
 چون که شتر از آن چه در حزه و بر بر او زین جمع اول شتر
 مناسنه ده کلور نه که میر خضر و بوی **بوی** بس که میر خضر
 خزان شذوه شتر از آن **بوی** حوال جیم فارسی بوی که
 قوشدر که اکثر صوده و لور شتر **بوی** با تمام کندن
 عقاب عقاب بهمد معدلت او کبوز و خجال **بوی** با دفر باشد
 بر قوشدر قوز غونه مشاب **بوی** لور و ک لحنه کبوز شتر **بوی**
 یکانه خضر و صاحبزاده که از غلش **بوی** و در بر شتر شاهر جخانه **بوی**
 اوج کلمه بوقوله مرکباته دکلر **بوی** بر هر جیک در که ز کیده نیلج
 و عربده سر طایح دیور املا فار جیک **بوی** و بر خوی باز در که بر
 مناسنه در ام شانه است به شرحه ذکر او کبوز خضر **بوی**
 مرکب دکلر و بر هر جیک **بوی** و بایان مناسنه در غلش **بوی**
 ار بر خویان جهان بر جیک **بوی** پیش دهنست ذره نماید خجیک
 قزاق و در خیم **بوی** ار بر همه فجه کاز کبوز جیک
 کونخ تو فراختر شید خجیک **بوی** هر جیک سر دار مناسنه در **بوی**
 ضم **بوی** ایله دوه در عربده شهر اسم جمل در غلش **بوی**
 نه شتر سوارم نه خوف بر بارم **بوی** نه خدا و در غیت نه غلام **بوی**
 حذف الف ایله شتر دفر دیور **بوی** عربانه بودن دوه مناسنه در
 با تفر **بوی** **بوی** خوبه عرب ترانه برداز **بوی** باشد عربانه ماهم

اواز کدنا دستور العمل بجی ضم **بوی** ایله بسک دوه دیکر **بوی**
 بخت نقره منسوب بخت نقره **بوی** ایله بسک که ملوک فرزند **بوی**
 مردار و سبها لار **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 میت المقدس خراب **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 لغت مرانیده اسم صندر و کت ضم **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 ولد مناسنه در ولد الزنا اولفله **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 باینه برادر والدین معلوم اولما منله **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 عصر نه عبر دوه ایله **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 متولد اولور حزن اولنه **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 و میسر **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 بردند و بار **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 بویسه از خیم و دای آب **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 کام زن نظر مردنی **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 روانه که در بر **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 شرف بافر **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 این مست **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 و بر عوده داشت **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 و حشر دفع **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک
 بوشن **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک **بوی** ایله بسک

بیرک

بر در همه و کرب بیک در همه کجاست بر صفت ایل صارتین و بوجواب
ویراید بیشتر یزید بایر ایستاده ما از خضر الناقه لولا الملقونه
فرغتها ویراید منم شتر امثالکده بویه رویت ایستاده که از خضر
احمل لولا الترو ویر و الناقه لولا السور شد لا غتر بغیر ذلیلیغنه
درهم ان وجهه ثم ذم فبطر غنقه هرا و جعل یناد البعیر بهم
والتسور بایتن ویر وی بالف ولا بیعها الا معافیل ذلک لغیر
لمعوت عنه لا یفارقه انتز الویر یور **سعد** صدر امر بقوت
جابه تو خاطر است کاذر از سرعت و بر و کودنت و کجا
در مقام حمت بجاوش کویر چهار خانه دریا و معدنت کوند
مردمان که بدن هست و نیک هست آدر نیک و خوب همه
لعل چندنت در بوستان گفته قمر که جبار عابر با بر و کج
مثلا سیر و است در حیر زمانه شتر که با بسیت
کیتز یک طبیعت و کرد و نه یک فتنه با این همه خوشتر
ارشیو با شتر الکون با بقا و هین بسیت است با بر
ماست نعوخ از نه حبت که هست کز نام حبت و کز نام و
کس دان از کابر که دکن شتر کورایح خفیه و دیوانه کردنت
کودن فتح کاف غیر ایل آغز ویر و بشو بکود و جذل فتح جمیع غیر
و کونن نمن ایل مندل در و مندل اخذ معرب و کس کاف و
دید کار و غدر **سعد** آن معنای اسم جسر در ارکله و کج

شمار

ما ملر سعد یور **سعد** اسب لاغز میان بکار اید **سعد** ویر
نکا و برفانه **سعد** اگر چه ظاهر ده با غیر ایل در نه که طار و **سعد**
مرسکاز عید با شد مرک **سعد** روز و آفر بر دی جلد و کس
ما اطلده با و فار سر ایل در نه که اسب دن ظاهر در **سعد**
با مفلوکه ایل و اگر چه اصلده با رتبه و تخصیصه در آموچر معنای
اسم جمع در آفر ذکی با نسبت اختصایه کوند و دقایقه اسب
انمو معنای سنه در دید و کی سهو در مجاز مرسل طر ایل مقید مفلوکه
استمال اینک باندن مطلقا عسکه و جرس به اطلاق و کج طار
روم یور **سعد** و بد شیطان از ملک کجهر **سعد** و صفت
مومنان اندر هر اکثر نادان اول بالف تا کید نسبت کج
زیاده اید و ب **سعد** ویر که نه که نظام یور **سعد**
برابر باز شد بایرک و بسیار **سعد** بنار افشاند بر خورشید ویر
و آمدن اکثر که بعد الزیاده الف اولی سن حذف اید و ب **سعد**
ویر و کاه ایکی سن حذف اید و ب **سعد** ویر که نه که فخر
یور **سعد** از ایران سپه بود مردی هزار **سعد** هم نامدار
از در کارزار **سعد** سپاهیان و نسبت ایل سپاه منسوب بر خود بکند
سعد یور **سعد** زرده مرد سپاهیان را تا سر بند و کج
زنده هر سر بند در عالم **سعد** شکر آموچر یور و پیاده پیشا ملر
سپاهیان **سعد** عسکر شکر معرب **سعد** سعد یور **سعد**

همان به که لشکر بجان برورد که سلطان بکش کند سروری
سیاهان شهر معروفند جمع سپاه ایله تسمیه اولمشدر نه که حمزه ابن
 الحسن دیشدر اصفهان اسم مشتق من الحزیه وذلک ان
 لفظ اصفهان اذا ردّ الی اسم بالفارسیه کان سیاهان وهر جمع
 وهر جمع سپاه و هو اسم لجمع نظامی و هر
 جو سیب رخ نیم بردست نام سید بازر بر دسیب سیاهان
 ق موده بوسم ایله مسم اولدوغنه ای وجه ذکر ایلدی عبادت تر بود که
 نقل اولور اصفهان قدیسر همرا و قدیدیل با و ما فادینها واصلها ایما
 ای الاجناد لانهم کانوا سکانها اولانه لما دغا هم غمرو دالی محاربه من
 فر الساء کتبوا فر جوابه سپاه آن نه که با فدا جنگ کند ارشد اکنج
 لیست کف بجارب انداشتر سپهرم بر بهلوان تورانیدر فردر
 بویور سپهرم بد و بارمان پیشرو جرشد بدیشان
 ز سالار نو معاتر بر کبر سپه اندخ فجر واور که تور قیج و بکدر
سپه دار ایله سپه داران شالند ذکر اولدوغن زنده سکن اولکند
 یک سپه با در سمرایه بر آتق و بکدر که بولده رفیر اولمیه نه که نظر
 بیور سپه این گفت واز و عشاخ بکرواند یک سپه شد و
 دو سپه راراند میر حسن و دفر بویور سپه دکر روز کار مشق
 بر روز تانست هر یک سپه دو انشد بر و سپهر دو سپه
 یک آتق اولکند کسند در سپه اوج آنرا اولکند کسند در اخونده کل

بکر تفرقه

نسبت احتسابیه بچوندر ایتر آتا با اوج آنرا اولکند اولانده ده که سینه
 بنوب مالداسر یک کاید اطلال از مجاز قبیلند در بر مرثیه
 دفر بکوز ایدوب مطلقا اولانده دفر اطلال و آن نور نظامی بویور
سپه دو سپه پیش با نو اسر فرستاد ز مهمان کردنه شامشتر
 خبر داد کمال اسمعیل بویور سپه بکوز خود نو نا که مدیت کان
 رسید سپه فامه نو تا فتنه رایج آورد دو سپه ریک
 اولاق کبر یک قاجدر دو سپه آتق اولاق کبر سرعت ایله کدر
 کوز سر عده مثل اولمشدر عا بویور سپه دل کوز دو سپه از غم
 حاتم هر رنجت عشقت عشاخ کشیده بسور تو میکشد
اسب ایتر معروفند و مهمان و قوتق معانسه ده کلور کذا این
 مجمع الفرس اسبیل تا وزن منبیل اول کسه در که آت او غولک
 غیر بر سینه سر اولمیه کذا فیه ایضا نقل عکف آلا جیا اسب
 ووزین اسب لوب نظر بکده آت ایله فرز طر ح ایله نه قالب
 اولور و بکدر سعد بویور اسب کدایر که بر شیر فرزین اسب
 ابو زید را اسب و فرزین اسب کدایه ایضا فرس هماده اسب
 منک مغلوبکدر و بکدر نظامی بویور اسب دوران که فرس نهاده
اسب با هفت فرس نهاده اسب بیل افکنند بودنی
 لوب نظر بکده متعلقه رات انجکدر کنا به در نظامی بویور اسب
 چو بشند این حکم با جوج را که بیل افکنند هر کمر عوج را بویور اسب

باز بر عدله قایم اندازد پورته که تمام پور **ملک را قایم** کن
 قایم اندازد پورته هر تو قایم عیدیه قیام دیگر شطرنج باز بر نظیر در
 و نمود الفضلاده عاجز معنای سینه ده کلار و بندر قایم بر خج
 عاجز اولوب جنگ ایتمدر دیگر خافز پور **بسیار قایم** بخت
 با عیش و بهانه کوجو قایم در جهانه ملک باد **الک اقسام** اوصاف
 حیرتیه حوق اولمغله ذکر مناسب اولاسر هیدج فتح با و سکون
 یا دطر و کتخ دال و خا و مجیه الیه حیلکه بر آت در که با شرف اوله
 ستم حشر پور **کدام** باره نرزد در اجماد تاب بوقت
 انکه شود سه سوار بر هیدج باریینه با موحده الیه ده لغتدر و مجمع
 کبر با الیه ضبط آید و کمر نامو جده **لوشن** رام اولماش با و زائد
 وضع تا اقصی که اندازد مناظر الانشا اذیر پور **در نگاه**
 صلابت کوشش **لوشن** صریح زیر ران تورام دوه پیکر
 وصف اولور نه که خافز پور **غم** بخت است و لوشن و من
 بار کار و ا در جانب بهشت بخت لوشن در اوج **حجاز** انشا
 وصف اولور نه که میر حسن و پور **دوام** دم نگاه لوشن بود
 که از ادویه نرو و کوش بود **جو** که در گرفتار اندیشه ناز
 بخر عاجز پور **سناغ** فتح سین جمله و ما درشت و عین معالیه
 بنامش اندر که مرتبه ایر وضع اولوب تعلیم کوشش اوله کذا فر
 رساله الطوس و معیار الجالری شمس پور **هنگام**

لش

بخش از گرم پدید خویشتن ز در بره جانم و زمه و کله و کله سناغ
 و سناغ و فایده و سناغ میده فقر فقر معنای سینه مذکور در که طغریه
 جم پور اول اندر که یوزر و قارن و دورت با غریبا و اول
 معنای سینه معنای پور **است** و آب و خاک و باد
 ابرش و جنگ و پور و جم زبور کذا فی مجمع الفهرست نقل از مؤید الفضل
 جم تحفه الایجابیه مذکور در که **لش** اهل مروده چشم و کوز
 معنای سینه در پور هم با عیالیه طور اندر که غریبه اشقر در نه که
 معنای پور **پور** شد چهره نواز بر ختم که
 ز دوش بر خشم و بر پهلوی **بر خست** است ارقه سید نظام پور
 یک اسب پور از رزق چشم نواز معطر کرده حین ریخته بغداد
 فردوس و پور **جو** با سنج ذادند ستور را **بر خج**
 آن باره پور را **پور** صله الیواندند و شقر رنگ در و مطلق انه پور
 دخی خور نه که سنایر پور **چگونه** کنم با سران اسب تازی
 که دام که از خوب بودست بوم **سعد** پور **در** اندیشه
 نازد پور خوشرو **ندارد** کوشش کرد و نه بیکو و قایم
 الحیا یقده با دافاز الیه ضبط اولند و غن **چهره** فتح جم فاد
 الیه پولاد دم قرآندر که غریبه از رزق دیوزر مجمع الفهرست کبود
 الیه تقیر اولمشدر نه که **فردوسی** پور **پوشید** سهر
 ختم جنگ **لش** است از بر چهره منک رنگ و بحر

الغرایده بوزات معنای مذکور در زده صارانه که الوری
 بوزیر **مباد** که خورشید نقرت براید **جواز** است بوزیر
 نیز کاست کمال اسمعیل ده بوزیر **نقره** جنگ فلک است تا بران
 هست که در زده خورشید زیران رهوار نظم در بوزیر
سویح هم ران شبین در عرب زده روز اینک و
 شبید زشت **شیده** مثله شیدایله با نسبت تشبیه
 مرکب شد کوشش در نه که شمع او در نزد بوزیر
 نشست از بر شیده راه چهره نزدیک شود ز بهناد روی
 که از مشکلات الشمامه و دقایق الحایق و جناس الجناس و تشبیه
 لونه و احتمال که سرعت سیر و با حسن صورت داده که
 فتح کاف عبر و مایله سیاه مائل طور بدیر که خرابی طور در بوزیر
 کرنگ ضم کاف عبر و فتح را مملکه و سکون لغت و اعز کاف عبر الیه
 ال آتیه که از مجمع الفرس یکینک مثال غفر بوزیر **سویح**
 موجودیه نواد بوزیر چه اندیشیم که این کرنگ خواست و ان کرنگ
 و نغمه است که کرنگ ضم الیه طور نه و کلنگ معنای نه و فتح الیه **سویح**
 جمع اول و غر زده که ترکیه و رنگ و عربیه خوزه و معرکه و بوزیر
 معنای مذکور در و بحر الغرایده ضبط ایضیوب **بوزیر** و رنگ
 و حوزة معنای موجود در و وقوع ده بوزیر ضم الیه طور نه معنای نه
 مرطوب در و جناس الجناس صاحب در و جنایضیوب **بوزیر** کرنگ لشکر

در بیان

در نمی بر میرد یوب بوزیر **بوزیر** ایراد الیه **سویح** هم هیچ لواء
 ترا آسمان شایان هم لشکر جلالت ترا لا مکان کرنگ
 بوزیر کندر شمع نه بوزیر **مضمر** در رنگ قول است معنای نه
 و حر کلور و یوب بوزیر **بوزیر** ایراد الیه **سویح** فارس بهر کند
 نه فرس در دم نه **سویح** مرکب اگر سیاه کند سر و کرنگ
 بوزیر دخی کند سر شمع در **سویح** شولک ضم شین معنی و فتح لام و اعز
 کاف عبر الیه قره بوزیر **بوزیر** ایراد الیه **سویح** اسد **بوزیر**
سویح بهر بر کرد شولک زغای کشیده بکین تیغ کوشش
 و مجمع الفرس ده نیز یوب و بحر و بوزیر معنای نه در یوب همای
 همایون نه بوزیر **بوزیر** ایراد الیه **سویح** در آورد بر شولک نیز بوزیر
 خود ریای **سویح** در اندر **سویح** همای فتح با و سکون با و حطر و کسر
 کاف فارس الیه اول قره اندر که سرخه مایل اوله کذانی جمع کرنگ
 کران ضم کاف عربی و را مملکه الیه اول اندر که طور الیه صاری
 ماینده اوله الف و حذف ایوب کرنگ دخی و بوزیر کذانی مجمع الفرس
 ایضا **بوزیر** کران فتح با و حطر و سکون کاف عبر و را مملکه الیه **سویح**
 کذانی معیار الجالی و نسخه البوفانی **سویح** بحر نیز **سویح**
 که شکار چوباز و راز و زان و بوزیر **سویح** در آن در آن بر بشت باد بوزیر
 و شرفانه **سویح** اول طور اندر که بلیس و قور و غر سفید اوله خاقان
سویح **سویح** دواسه در آورده کابر در آور **سویح** کرنگ و بحر **سویح**

بکرانه نماید **رکاب** قدم در بجز بزرگ و بر قدح سراب کتور که بجز
 شمع اندن شفق کبر سبغ و کاکوه اوله و سایر کتب لغته قولیات
 مفهمنه مذکور در **دیزه** یا غزانه اطلاق اوله و معبر دیزه در
 فتح دال ایله نه که قاموسه و میسر الدیزه فتح الخیل معرب دیزه
 بالکسر و لما غزوه بنحوه لکن نه لون ایله متصف اوله و غنه تفرض
 ابتدای چار بر در **مشع** شافیه ده اول باب او غامده ذکر ایشده
 عمارت بود که نقل اوله و الحار الادغم هو الذی رسمیه العجم دیزه
 و ذلک اذالم تصدق حضرت و لازرقه فکانها لومان قد اتمرها
 اشتر و مجمع الفرسه سیاه رنگ اوله طوار معناسه مسطور
 فرد و سر بوی **سیر** بفرمود تا بر نهاده دین بران دیزه
 پیل تنج و در کین آت اختصای یوقدر نه که بر سر **سیر**
 قطار استر دیزه صدوسی که بارش طشت و شمع بود و سر
 فرد و سرده بوی **سیر** در فتر کجا بیکر سر دیزه کرک نشان
 سپهدار بوی **سیر** دیزه ایله با نسبت اختصایه سر که
 دیزه ترکیده یا غز و بیکر سر دیزه اول لونه منسوب است
سیدیز قاره یا غز آت و بحر الغزایده قرار ق کواکب است معناه
 مسطور فرد و سر بوی **سیر** فرد و سر و سب و سیدیز و تیغ
 نیار و بر و سایه سر و تیغ **سیر** که بوزق قره اندر عربیه
 ادیم دینور سب بوی **سیر** سوار و دیزه سب بوی **سیر** چور

نیل

تا یک شب سقله نور **سیدیز** ایله سب بوی **سیر** معنای رقیب اوله
 بری بر یک برینه استعمال اوله نه که نظایر بوی **سیر**
 سب بوی **سیر** در عرب رزده روز اینک **سیدیز**
 طار و دم نه بوی **سیر** تا بدانکه هانم در وجود کره از سیدیز
 فر صبح نمود **سیر** یا سب بوی **سیر** ایله جیف رکنده بیکر
 اوله آت **سیر** بوی **سیر** بزرگ و خرد و خاص و عام دارند
 از عطار تو کیت و البی و سیر و سب و برش و بران و لا ایضا
 از کیت سب بوی کلون کرده رخ بر قلم بر سبب عشرت و شاد کیت
 بیکر **سیر** اصله جیف معناسه در که بوزده سب بوی
 که بیکر **سیر** اوله عربیه کلف و بوز و مشکلات مشهوره
سیر و د شاده بر یکا ذکر که ایواندرا اوله **سیر** بحر الغزایده
 منقول که بیکر کلون آت معناسه در و فو نه بوزات و چل
 آت معناسه مذکور در و فو نه دابرش و لاجه بیکر بوزات
 معناسه مسطور در **سیر** آت بود وصف ایله متصف ایدر غلبه استعمال
 ایله اکا عالم اوله **سیر** بوی **سیر** کین بنده نه بود و ز رزم
 اگر زده کرد و خداوند **سیر** بوی **سیر** اوله اندر که یا غز بیکر
 لون ایله بیکر اوله بولقطه بیدر شاعر بوی **سیر** چو برشند کسر
 سوار بر زید از بیکر **سیر** بالاد با افارسه و بر ایله
 بیکر **سیر** عربیه جنب دینور که از مجمع الفرسه و غیره سب بوی

محرر نویر **سنت** شهر که گذشت در موبک او چو نقره خنک و
 سمند فلک دو صد پالاد بحر الغرایده مطبوعه معاسنه ده کلور دیوب زلاله
 بویتیز اراد الیدر **منزه** به پیر دست بای شدم نتوان راه
 رفت بر پالاد و بعضی سمراتی معاسنه در پیش پالاده زیاده
 هاله دخی خورنده که عطر سوریه **المق** ایام را تا بر نشیند میرود
 سنه خنک صبح پیش قدر او پالاده و آله آخرین حذف ایدوب
 پالاد دخی دیورنده که فردوسی **چنگ** گفت پیران از
 پسر شاه که پالای شد بیکانه با سپاه بفرمای کاسم
 بازینر چنان دان که بخشنده جاست و چیز است
بویور هزار اسب بالا پیشش درون برستوان
 وزره کوزه کوزه مجمع العرش صاحب بوکله هم با بدلی و هم با وقت
 بایده اراد الیدی **کتل** صم کاف عرب و فتح تا فرست
 ایله بود دخی **یک** آن معاسنه ده و طلامه اول در امید **بویور**
 استقامت دران باره خوشتر و آن باجیت کشته تواند
 کتل بر سر تل و حشرده **بویور** **مینت** خود شید فلک بر طرف
 جرم هلال طبل باز است ترا تعبیه برین کتل مجمع العرسه
 بولک دایه و تل معاسنه ده کلور ابو یوسف هر و نیک
 بویتیز اراد الیدر **نرسید** کند نور نظر از بلند
 آن کتل کمر کتل فتح کاف ایله اولور بحر الغرایده طابع

طاع المهر

طاع المهر و نقره خنک و طاع ار و کر معاسنه مذکور در نوی بود دخی
 یک آن معاسنه در لفظ عیدین مافود در نوبت ایله نیک اعتبار الیه
 نوبت نسبت **و** خنک در خاقانز سعید **جبریل** از پیر کتاب
 رویش **نویز** بر در سر اراد **سنت** محرر نویر **سنت**
 بر اسب نویر خداوند ملک جم بر دین مستام باشد و خورشید و جاع
 نقره حقیقتن محبوب و نیکد که اسب نویر اورته بار گیر که
 بر قاج که استراک و جهیل **نویز** که نوبت ایله بزرگ کلامه
 نویر خیمه و چادر معاسنه ده کلور انکس **جاد** شتر حسنه ذکر کلامه
الاع اول آن ذکر که اولاً قل اجمع مهبیا اوله جابر سعید
 ملک شهر حکم فرموده که بگیرد الاع آسوده و میدم
 میرسد یا سرهنگ میکند سور هر الاع آهنگ مجازا
 اولاده اطلاق و انورنده که ترکیده بویه مشهور در طار ووم
داشت کار در سر قدر او مهم **جست** الاع ناسود
 اوستم سعد دخی **بویور** **مثال** اسب لا غدر دم سفر
 خیمه بسته و سرشته همچو کا و عصار **یام** مشاة تحیه ایله بود
 اولاق مذوکی طوار و **محرر نویر** **از** برای چنان صبت نو
 در هر طرف بسته اجرام سماوی **المق** ایام این یمن دخی
بویور **منزه** که جویند عسیر نیام بر عزز رفتن برده هر زمانم دیگری
 کیرد جواسب **یام** الاع و لغیره مهبیا کرده فتح انکیر ایام بکرده

شیده خورشید را بام نون جمع الف زده فتح نون و بحر الغرایب ده
 ضم الیه مضبوطه یوز غنائت معانیته در نه که فردوس بود **ب**
 سمند نون شش هم را نون کم بود بر سر آفتابین خواند کرم
 اسد رخی بود **ب** نون سه بر نه که در گریز بداد شر
 غایب نون ی برین اثیر اخسیر ده بود **ب** تفته زتاب مهر
 برین کونه دوزخی کرده نون مخ جویم در بر و کنار مجازا
 قاصد و یک معناسه در کلور نه که فردوس بود **ب**
 نون ی فرشتا نزدیک زان بد و لغت رو بهیو باد شمال
 و بر مکان اسمید رخی نه که فردوس بود **ب** بجایر کجا نام او
 نون بد و اندر و نه کا خمار طرب نون ده بود و یوز غنائت
 آت معناسه در کذاغ مؤید الفضل اسمی از اسم الفهم و زیرک
 معناسه در کلور آفریده که با نسبت تشبیه که یوز یوسف
 بود **ب** بشناس که مرد است او بد شر و نه شک و خود
 دارد و نون ده کذاغ بحر الغرایب و ابو حفص سعد بن نم و ادراک
 معناسه در گویب بیت مذکور الیه استهال بر لودن فتح
 کاف بر الیه اغز یوز یلو آدر که بد اصل اوله عربیه بر ذون کوز
 الیوز بود **ب** صد را مر بقوت جاه تو خاطر سیت
 کاذاغ از سرعت او برق کوهنت خاف تره بود **ب**
 جنس فاذا بر من و زان که بهر جیز خست منیت باز کوندم

باز نون

مجازا بصر الفهم اولانه اطلاق و کلور نه که ملای روم بود **ب**
 این بلا از کوه سر آدر که کرد منم بخت و مرزا کمال اسمیر
 بود **ب** بحر فزاد کرمت هر که هست محفوظ لطیف
 طبع و کرا نین و زیرک و کون کول فتح کاف بر و دوا و الیه
 بود و اغز یوز یلو آت در لطیف بود **ب** آه از کاهل جمع و
 کول آه از رشت و نا بکار خول خول فتح خاد مجیه و دوا و الیه
 معناسه لغز عید و قوت با شر تو یونم در یسند اوله کورک
 معناسه ده کلور نه که نظار بود **ب** میفلن کول کریم خوار
 آیت که هم سنگام سر با بکار آیت سلمان و یوز یوسف
 بود **ب** بخت نه جیه سنجاب پوشید کولها در یک
 و شیر پوشید بو معناده مذاول و معروف در جبه فتح جیم
 فارس و یوم و سکون لغز و دال الیه بود و اغز یوز یلو آدر کذاغ جمع
 الفهم بالانی بود و معنایه در خاقان بود **ب**
 دلم را منری به شیت و پسر ماند کان پسر که را شر
 سنکلاحت و نیم افندست بالانی بالانه منویدر بالان
 معروف در عربیه بر ذاعه دیوز ملای روم بود **ب**
 ان حرف مکین میان خاک و سنگ کج شده بالان بریده بالهک
 الفهم فایوب پلای رخ دیوز کذاغ جمع الفهم حیده
 فتح جیم فارس و سکون را ده مله الیه اول آدر که بابا سر عربی

وانه سر غیر علی اوله کذا جمع الفرس و غیره بر معاصر و فرار در الوان
 اول مرتبه سر نه مایل او کما لویه دالت ایدر مثل سیاه چرده و نه به مایل
 قره یا غر و زر و چرده صا رویه مایل صا و شین و یکبار و نوبور میل
 این سیه چرده که شیره زغال نام است حشم میگویند لب خندان دل فرم با او
 اندک شش کسر سمره و سکون کاف و کسر دال الیه لغت نیازیده اول اندر که
 بر طر و خوج و بر طر فرزند اوله وانه محض و کله را کمر خنجره حاصل اوله
 حیوانه و اطلاق الکوز مجتبر معاصره نظام موی میل
 نظام از کسر غلوت نشین است که غیر سر که غیر انکبین است
 و له ایضا نگار اندک است این غیر در سینه میل
 ترک طناز مابره مطلقا اندر که کعبه اوله و کسر کک اوله و کسر یوک
 معاصره اوله مایل لفظه منسوب فرجه موی میل کبر باره کو چاند
 بیک نایه بران روحی بیک میل باره کف نفع را اید بود و مطلقا
 اندر فرود موی میل جو بر تیر زو باره کی برشت رفت
 اهرقه را با منته سبت میل آفرده که با نسبت مطلقه ایدر و کاف غیر
 حرف تو سله بر غیر یک که آفر زو باره اوله خواهد و بنده کبر الیا نسبت
 یا با مصدریه یا کاف تفسیر یا الف و لغت جمع را حق اوله و سره فر غیر
 اوله و کف کف ایدر او معقده تو سله و اتصال الکوز عربیه لغت و قایه
 مشابه سنده در باره کبر بود و اول معنایه در وصف زکیر و منفرد
 سینه موی میل باره کبر تو سله از اسب و اوله تو فر دایر یک لایه

حران بواج کله عربیه مرکوب و مطیه معاصر افاد و ایدر میل
 بار ذکر اوله و غیره شرح الکوز بونک اسم سبط ارغن در
 فتح همزه و سکون را همزه و فتح غین معجم ایدر و بولفت و شش و پنج
 ایدر موی میل چانه ناخته ارغن سبک سم که در کند
 از ر و شد ماه کم بحر الفزاید به ارغن بود ایدر نفسیه اوله و منفله لغت
 تحریف ایدر و بونک بونک لغت ایدر و بونک و خنجره اکا عطف تفسیر
 الیه جمع ایدر و کمر لغت اکثر بونک بونک و لغت انالیفه اعما
 و اعتبار بونک خنک و سمنه و سبک و مایه ان میل
 هر بر ذکر اوله و غیره شرح الکوز میل سیریس آتیدان
 معاصره در سینه موی میل زهر باد شاه که سطح فلک
 بود و کاف از اسیریس یا حذف الکوز اسیریس و فر دیور
 کذا جمع الفرس میل عقابیر دندر برز قوطونا دید کدر
 اسب ایدر غول زمر کبد و غول ضم معجم ایدر قولاق معاصره در آت
 قولاقه فر جمله مشابه اوله و منفله تسمیه اوله و کذا صدقه ابی
 الیکه الیرونی اسب کوشد و فر دیور اصل او زینه بونک کله
 تصرف اوله و منفله تقریبه با قایه و کاف بایه قلب الکوز سبوس
 و منفله و غیر تقریبه با قایه تبدیل ایدر و بونک سبوس و منفله
 بونک الفز حذف ایدر و بونک سبوس و کفر بونک افریز سبوس
 مملکه ایدر و بونک بر لغت زباده سبوس و فر دیور و یا با

موده و زرينه تقديم ايدوب من غير زياده سيبوس و دشت
 سا بوسر ايكسین ممله وضع با اعراب ايله بودی برز قطنو نار بنکو
 فتح با اعراب و سکون لون وضع کاف عربی و اعراب ايله بودی برز
 قطنو نار در هر و لوم فتح با وضع را ممله و نار دشت ايله بودی او
 معنایه در بونر جمله سر جمع الفرسند منقول در **ف** سیون فتح فاو سکون
 سین ممله و کسر لام وضع یا اعراب ايله بودی برز قطنو نار لظیف بودی
 بسور عشق در مان غزلقا نیست لغایب سیون و اراشقا نیست
 که از بحر الغرایب **ما دیا** ان کتب لغته بحق بقرق دید کلر
 ویش آت معناسنه مذکور در عربده حجر کسره و ممله و سکون
 جمع ايله اما نظام یزید مشرک دیش سنخ اطلاق ایتشد نه که بو
 بیتد دیش **دیش** آخر الامر ما دیا کوری آمد نکند
 در میان سوزر ما دیا نه زیاده ايله او معنایه در کذا و بحر الغرایب
 و غیره **کره** ضم کاف عربی و تشدید ايله و تخفیف اصله
 امک و اشک و سایر مرکوب و کل حیوان یور و سر معناسنه در
 نقل مر بورد **مر** هر آن را نفر که س از کرده ارم کند
 اهرتکر با کرده قام طار روم و ده بودی **جفت** کردن آب
 مشرک و غرض جوهر که بزیاید غرض و لایق از آنکه نقش و خرد
 مر بورد **آدم** خیر فر کرده معرب اولوب با جمیع تبدیل اولوب
 رتج دشت **قال** الصاغر في الباب الكرج مثال رتج معرب و هو

بولر

با لغاریتیه کردنی ایتجد مثل المهر لعیب به قال **عرب**
 امسی الفزدق مر جلاجل کرج بعد الاخیطل صرة بحریر
ف اوده مر بورد **سینه** به بودی **د** **سینه** به بودی **سینه** به بودی
راشقای به بودی بودی ناظم مر بورد نذر ایا قسدر مرکب و سبط
 قسم اول عبث و لغو و باطل در رک فعل ده اولسون کرک فوله
 اولسون نه که ملا سر روم بودی **خود** تراکاری بودی انجا بکاه
 که به به بودی کنز این غم راه سعید به بودی **مجا** سخن
 تانه میر ز پیش به به بودی گفتن مبرق ز غولش **و** **و** **و**
 اینکده جایز در نه که سعد مر بورد **هر** آنکه تخم بدی بست و
 نیکو داشت **دماغ** بهیده بخت و خیال باطل بکست و لمیر خد
 اینکد جایز دکلر الا ضرورت سفره نه که ظهیر فارابی دیش **دیش**
 بحضرت جوهر افضت و داع بود کسوف امید ملا قائم از تو
 به بود است **اقل** بر ایل بودی مرکب بر نفی معینه دلالت اید
 بر کله در ترکیده سر و عربده بعض مواد ده اندز بدون ایل و بعض
 اخذه بلا ایل تعبیر اید و کاه یکسیر ده ممکنه نه که فارسیه
 بر لوتش رفتن ترکیده از قسز کسدم و عربده سافرت بدون
 زاید او بلا زاید ترجمه جایز در بر اسمایه مخصوصه افعاله داخل
 ایل نه که مقابل اولک با که عربده مع معناسنه در بولیه در
 و یکسیر سبط در اکر حرفه مر مرکب دکلر خلافا لصاحب الدقیق

ظاهر تحریف فند در اصل ناقور در صورت وزن بجز لفظ
 حذف و اولیه و قنوز بولفظ عربی بویوزون اولان بوری
 معناسنه در که صور دخی و بنور جمله ارواح عالم ایکنده در قیامت
 کونده اسرافیل نفع ایتد که جمله سی اذن جویوب هر بر سر کنی
 کونده سنه وار عبد الرزاق بویوز ~~چودر~~ ~~سند~~ بناقور جمله
 ارواح جوخیل کل شود منتشر سور نامون طاروم بویوز ~~چودر~~
 بیک بد مقصود شر از بایک بابا ~~سچو~~ شقا قان خیال ان جبا
 ناله سرنای و تهدید بسل چیز کی ماند جان ناقور کل
 بر حکیمان گفته اذان لجنها از دوا ریخ بگرفتیم ما
 بایک کردشهار جنت این حقو میسر ایند شر بطنبور او کلوق
 طنبور انواع ملاهیدن مشهور بر سار ذرفخ طایفه استعمل و عرسنه
 ضم ایله مضبوطه تو جبر دستور شرحه مرد و لیدر قاموسه
 مذکور در که طنبور ک اصل تعریبی و نه بره در بعضی قنوز قنوز
 کامه سی کامت به اولفله تسمیه اولندی فارسیده حال مشهور
 زبانزد اولان اسم مار تاد ناقور ایله طنبور کده کلمات عوفیه
 کنن باطمینان بواج لفظ مشهور شر لفظه واقع اولفله فایز
 فرض ادوب جنگ و ششایله ترجمه لیدر کنن ناقور بوری
 معناسنه اولفله بجز ادوب جنگ ایله تفسیر لیدر بولکلمه دخی
 نالک مشوبنه کتور دو کی غرایبند و طنبور ایله ششایله ششایله

الهم از

اگر چه فرق وارد در کلمه میان بر بر برینه قریب اولفله کفحه حسامیه تعبیر
 تابع اولوب تراوف قبیلندم ایراد لیدر بوجه الیه شرح الیمل فتوت
 تبییننده خاطر فخره لایح اولدی و بونینم اقدام تردد افند الیمل
 بویله یاز شراییم که ناظم رحمه الله ناقور طنبور الفا ترکیه فرض
 ایدوب لف و بشر مرت طریقه ایله جنگ ایله ششایله کلمه ایله
 ترجمه ایتد و جایز در که بر عکس اوله لکن خف و کدر که جنگ
 ناقور معناسنه و ششایله طنبور معناسنه و کدر رنه که ایکن
 ششایله معلوم اولور اللهم کز ناقور لسان ترکیده جنگ
 معناسنه اوله سابقا یازدوشم بولیدر لکن وجه اول ایله
 حال اکثفا اولوب اختیار اولدیر محصل کلام بوموضع مزلفه
 افهام در کلمه اوله عزت طیر اولدیر و اولد علم جنگ ترکیده افهام
 مشهور اولفله الفا ترکیه فرض ادوب ناقور لفظه
 واقع اولفله اما اصلده لفظ فارسی اولفله شمع اولنمه سی
 مناسب اوله در جنگ آلات ملاهیدن و طریقه مشهور بر سار
 میر علی کاتب استغلیق مشهور بویوز ~~عمر~~ از مشتق دوما
 کشت قدم سچو جنگ تاکه خط منی چاره بدین قانوق
 شد طالب منی همه شام ان جنت و کدر در بخار جگر
 از بر عبیت خورش کمالی جنت و فخر بویوز ~~عمر~~
 اگر سر شندیر بایک جنگ رباب و بر بط خود با لومید

اگر بودی بنی بر رسم کفنه با خنجر توانی میفرستاد
 آغوش پوره سینه دخی جنگ دیوز معونی صبح در بعد لیل
 ایک معناسی وارد در بری مذکور اولان سازد در و بری او
 جفت جام طاسیدر که بری برینه آورد دقه صد اسر حقیق
 اکثر مشایخ طریقت جمعیتلنده استعمال ایدر لخته که قاموس
 مذکور در الصبح بنی یخند من صفر یضرب احدیها بالآخر و لته
 با و تار یضرب بها معرب استن باقی معنای اول الیه میزند
 صبح از غنم اهل ننگ و ناموس برهم زده دست
 حوز ده قنوس جنگل فارسیده بر معنای سر دخی و او
 ریختی حیوان پنجه سیدر کرک چار با اولسون کرک قوش
 اولسون انور بنور جنگ سر در کشد از بیم سیت
 چو کشف چه که در پنجه شیر وجه که در محلب باز آید
 خسرو دخی یکی معناسنده توریه الیه بنور ره بط
 باز تیر آهنگ میزد بر فقر کیک شاهین جنگ میزد و بر
 الغرایده جنگ قوش لورلی و منقار معناسه مذکور در مجازا
 انسانک پنجه سینه در جنگ دیوز نه که سعد بنور ره
 غواص کرانده کند کام ننگ هرگز نکند در کرانمایه کجیک
 وله ایضا برنج و سحر که نغمه کجیک آرد در کسر
 آید و بر رنج و سحر بردارد با جنگل گرفتن چو کلم در که

عربیده و صر دیوز جنگ مریم یا بر افلاک بر بارش شکلده
 بر عجز عربیده شجره مریم دیوز است احوال صعوبت الیه طوقده
 آنرا استعمال ایدر پسهولت الیه وضع حمل ایدر لفظ مریم ره
 برست از جنگ مریم شاه عالم چنانکه کاستن از جنگ مریم
 کذا فی جمع الفرس بود که درخت مریم در دیوز نه که بنه نظام بنور ره
 درخت مریم بنور از سر افتاد غنم شتر چو درخت مریم آزاد
 جنگال بود دخی بر بخت حیوان طرناغر معناسه در کرک قوش لورلی
 کرک چار با اولسون سعد بنور ره که از جنگال کرک در در بود
 خودیم عاقبت کرک تو بودی وله ایضا نه میر که چو کرک عاقر
 شود بر آرد بجنگال حشم ملک مجازا آن ننج سینه
 اطلاق اولوز نه که سعد بنور ره بست باز و بخت
 میفکند پنجه با بر آهنگ جنگال با جنگال گرفتن چو کلم
 معناسه در که عربیده قوش دیوز و قوش قایناغه مشابیه اولان
 در و ن او حی سور بی الحکم بر مقل معناسه در کلور عربیده
 کلاب دیوز زکیده دخی جنگال دیوز بخر الغرایده جنگال اجوت
 کلاب معناسه و قوش قایناغی معناسه مذکور در و جامع ده
 اجوت قوش بودی معناسه مسطور در جنگال لک ایگر معناسه
 دخی وارد در بری هدف و ن سینه معناسه در نه که سمش
 خنجر بنور ره سینه تیر حادثه ابرام را عرض تن و دست

که چشم شست کاشیست جزو جنکال نفع آلوده به بوم
 صنم جیم ایلده در لغت حسین و فایده فایده و با عیبر ایلده
 تانر عریبه سبیه دید کلید که باغ ایلده از لشکر اترک که
 بال یا خرما و زینه قاتوب بر ترکیده اکا بچور دیورنه که
 بسحاق اطعمه شیر از اجاسنی ذکر اتمشد
 در میان قوتی بهم برکشته بود کز بیا نشر عقل کل برشته بود
 چرب شیرین بود و از طلوع بود بایش از سر سر زیا پیدا بود
 سر بر اجاسنی استخوان غنمش رفته چو خون اندر رکان
 چرب و نرم و کم و خوشخوار اند محرم هر صاحب اسرار آید
 مرد صاحب دل خود را تا حال کرد از زرق و زکیر سوال
 گفت اصلم روغن و خرما و نان ذوق شیرین در هر دهان
 ارده و روغن برم لام است نام من از غیب جنکال است
 از که سی پی ایل اولفله یا نسبت ایلده جنکال در حنی دیورنه که
 بسحاق بویور از برابر زار راه این جهان خبر و کمال
 بنه در نوشته دان و له ایضا جنکال مراد از دست
 گوشه عالم میدهد هر جا که هست بحر الفزاید بومعنا به الجح
 جنکال خوشست مذکور در خوشست و اور سمر ایلده است قافیه
 اولور با خوشست سر حیده شیخ اندی جنکال اصل جنکال در
 بود در بحر حیوان طرناغی معناسنه در بعضی قوش طرناغی

معناسنه در و بعضی قوش طرناغی یرینه قوش بوری
 عبد الرزاق بویور دور بود کربعدش باز در عهد
 از طبیعت کم شود معنای جنکال کربعدش سبیه بویور
 تیز کرد دست از رخ دندان کربه امرک جنکال و دندان
 صنم کا فایده ده لغت زنه که سمش قوش بویور بگفتند
 از سبب شاه جهان شیر جنکال و کرکان جنکال اعتبار
 بدان رسید که برد تخشک از طبیعت مل و قافیه
 معیار اطباء که الجح جنکال چار یا طرناغی و جنکال قوش طرناغی
 معناسنه اقتضای او نمشد با جنکال کرفس جدمیک و قوش
 معناسنه در جنکال جیم عیبر ایلده اولور سه میشه و اور مان
 معناسنه در نفع اسد جیم قاری ایلده ضبط است و کی خلط
 قبیلند در جنکلی جیم عیبر او یا نسبت ایلده سبیه است
 اولکه او باشد اطلاق اولور و علاج ایلده افا قینه مایوس
 اولکه صابون دلی و دیوانه معناسنه ده کلور و نمشد
 شش است اولر تللی بر ما ز در که ترکیده بحر یف الکوزبسته
 دید کلور در طنبور معناسنه و کلور طنبور معناسنه چار تا در
 نه که ذکر اولدی است اوچ تللی بر طنبور یونقاره در اولکه
 اولور نظر بویور است ازین بر آورده بانک سرود
 سرود در نو این تر از صد و زود بویورک اصل شش مار

و چار تا و سه تا در تار قل معانسه در ایه شالیه قطعه اخره تار
شمر شده ذکر اذخور فارسیده طنبور کاسم عرک در عین مملکه
وزاد فارسی و کاف عربی ایه کذانی مؤید الفضل زاعج برینه جیم
عربی ده لغت در نه که فاسم کونا مادی بویور **بویور** چود در فم
عشرت نشین بجای عجب سازم از جام کسیر غای شوشک
فتح شین بجه اوکی و فتح ثانیه و کاف عربی ایه طنبور ه مشاب
بولوع چار تار شاک الف ایه ده لغت در فم **بویور**
کبی رباب زنی گاه بر بط و کجند کهر جفانه و طنبور و شوشک
عفا کذا فم جمع الفرس عفا سنور دید کلری ساز در مود
سعد بویور به پیروزی و بهروزی نشین موز بکام دل
لمج جنگ و طنبور و رباب و بر بط و عفا شهاب الیز و رنگ
ده بویور از نغمه ضریری خوشنوی من در بزم فضل
زخمه عفا بر آمد **باب** فتح را ایه عربی اقلن دید کلری ساز در
فارسیده اسم کمانچه در کمانه دخی دیور جفانه ربابه بکر بر ساز در
مثالی موز ایدی و حلیم رباب معانسه در دیشدر بویور
ناظم مزید اندر **باب** جعفر و زنی اوزره قوپوز دید کلری
آلات طرب مشهور بر ساز در عید عود دیور و ضم با آناه
ایله غلط در زیر ایه بقلدن مرکب قاز کو کسی دیکدر اکا
مت به اولفله شمی اولندی عیدیه دخی مستعمله

نور

مثالی نامی شرحده ایراد اولوز اصلا کسر ایه اعنی اضافت
ایله در نه که فو ذوسی بویور **بویور** بر بط چو بایست بر ساخت زود
بر آورد و مازند را ناسرود تخفیف قصد اولفله تکیه را اول
بویور و ناظم مزید اندر بر بط رباب نسبت ایه عواد و قوپوز چار
معانسه در انوری بویور **بویور** زهره کور و کلب بر شرب باشد
بر بط در میان اخر آن چون زاذفر الطنبور باذ آخر زاذفر
الطنبور لغت دید کلر مشکه است رندر که برستغنی غم
مزید اولد قده ضرب مثل اولوز شکاف کسیر شین ایه اول الد
ملوس زاری الحله چلر عیدیه اکا مضرب دیور و مجمع الفرس
شین مملکه ایه ده موز و شمشیر **بویور** بهنگام طرب
عواد بر شرب کذا زماه نوشکل شکافه رخمه بودنی مضرب
معانسه در رخم ایه نادان مرکب در خشم اسم مصدر در
ضرب معانسه او با نسبت لازمه اخقا صیه اچونه مثالی
بیت عفا ده موز ایدی **باب** عربی ریتشید فایله و فایله
تخفیف ایه مستعمل معروف الت لهود در ترکیده موز دیور
سعد **بویور** کوستر تواند که هم عمر در نشود آواز
دو و جنگ و موز اسم فارسیده بوزک در ایه شالیه قطعه اخره ذکر
اولد و موز برده شمع اولفله لفظ عیدیه موز بر اسم دخی دایره در
مشهور و مستعمل اولد بود نه که بر **بویور**

حوض دایره آن ماه و ششم میدارد کاهر طباطبائی سرخوشم میدارد
 فریاد کنم بروی افت از آب فاموشم سوخته بر آب شام میدارد
 و فلک نشانه در که طبله و پوخته دخی جوز سنبله بویور **مس**
 بر کوزه و در دفتر و دف در کوزه تیر امید که جویند بر دنگ زینم
نای دورت معاصر دارد بر دودک معناسنه در که عریضه
 فرما جوز زن ایله استعمال اولوز و نای طبعیه نای زن و یازده
 ایله نای ده جوز نه که طار و دم بودید **مس** آن یک نای که سرخوش
 میزدست ناکه از مقعدش با بخت نای بر
 مقعدش داد که زن کر تو بهتر میزنی بستانم زن نرم
 ایله وصف اولوز نای نرم دیوز که آواز عریض ایله اوله شعر
 عرب جا هلیت ده توصیف ایله استعمال اولمشدر نه که اعش
 و میشد **مس** و النای نرم و بریط ذو جته و الصبح بکی
 شجوه ان یوضعا وصف شرف حق مستعمله و بعضیلر
 لغت عربیه قیاسا یکنه همزه یه ابدال ایدوب نادر میشد
 نه که ابن المعتز بویور **مس** این التورع من قلب بهیم الی
 ساق هیچ حسن العود و الناء بعضیلر نفر میشد **مس**
 اما تری الصبح یخفی و راحسته کانا هو سقط بین احش
 و الطیر غنایات الدج جنة تطابق الذین العود و الناء
 کادیکسر حذف ایدوب نای فر دیوز نه که جمال امیل بویور **مس**

نای بکریه

یکا بر کشیده رک از تن جویند یکا کعب سوراخ کرده چونا
 و کاه الض حذف ایدوب نای دخی دیر لر نه که الوزر بویور **مس**
 تازبان رنجه بودیونج کجیت ایدود تادیهان نغمه بودیونج کجیت
 آیدنی نای انبان طولم بویور سر در که طولوم اوزوب دودک
 ایله جلر شقایق بویور **مس** خالوت که یک و پسته در کوزه و باله
 میبخت باهنگ نایبان کجیت کیک و پسته مقلد معرکه
 کیر رک بر او بویور که بر سازک آهنگنه اصول دوت بیت
 و پیره ارایری جمله ثابین صویر و بتن پیره سن اوله ورن
 کسینه تقلید ایدر نای موسس بر نوع دودک که انی مجمع
 الغرر نقلی غز زفا کویا اما بر نوع ساز ایله تعبیر میشد دودک
 اگر چه لفظا زکیر شرفا رسیده و ابقدر مرزا سام تذکره الشعرا
 پیره نام شاکر ترجمه سنده بویور ایراد ایلدی **مس**
 دلم از غشوح همچو دودک شده ناله ام از غشوح دودک ایلده
 نای بویور معناسنه در که حبک ده جلر بو معناسنه دودک
 معناسنه اولان کبر السن حذف ایدوب نای دلمه فر دوسر بویور **مس**
 لغز کوس و نای سید نای تو کوی که عالم بر آمد زجای
 با تفیده بویور **مس** فر دودک و سونا و کوس پرافتنه
 عالم حوری عکس نای ولی دید کلر زده بویور ایله دودک
 مراد در نه که فر دوسی بویور **مس** هر ربط و نای ولی ساختند

دل از بودنیها سپردا خستند تو جبهه اولفله گاه رویه نای کور
نه که با تفریق بوی بوی خورشید کوس و رویه نای در آورد
بعد از آن از جای و گاه نای رویین دیو زنه که فرود بوی
بفرمود تا حشر را زین کنند دم اندر دم نای رویین کنند
عربیده بوی بوی و شش بوی غل و زن تو ز شین معجم
و باد موقده ایله فارسیده بوی بوی بوی بوی بوی بوی
کس شین و باد حطی و باد موقده ایله نظام بوی بوی
شعبه شیور آهنگ تیز جو صور سرافیل در دستخیز
وله ایضا ز بس بک شیور زهره شکاف بدرد زهر
پیچیدات جناس انجناس صاحب با فارس ایله غل و زن تو ضبط
ایند و کی حرکتی کرده نای تشدید را و باد شخصی ایله بوی و که
مخضه بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
میر حسن و بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
که کنند از دم کرده نای با تفریق بوی بوی فلک که شد از تفریق
کرده نای زبانک دهن و هم که تفریق بوی بوی بوی بوی بوی
ظاهر در سکن را و در لغت زنه که خاقان بوی بوی
ساهر که دهد صدمه کرنا فو کوش کوش که بوی بوی بوی بوی
شش بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
نائب که نای بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی

بوی

بر بوی ارشع مقدار بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
چنانچه از نای ترک فرود بوی که از نای بوی بوی بوی
جوش نای طلقوم معنا سنده در و له ایضا بوی بوی بوی
بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
ترکیده حرکتی ایدوب صورته دید کلری سازه در سرافیل نای
مر کب در سرافیل و نای طلقوم معنا سنده اولان سوره محفذه
الفرحذف ایدوب سرفی دخی کور که نای مجمع الفرس نای
سرفین بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
الکوزنه که فرود بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
دم نای سرفین و بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
الفرحذف سرافیل سرفین نای بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
ولام ایله بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
لیک بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
اولور دیش در دیر ایچده آصیلور و سوره طلقه لایله حرکتی بوی
خاقان بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
سرفینده بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
سرفینده بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی

و فاعله بوری زن خورد و پیش در بویغید بر ثالث کرملیک
 معنای سنه در که بویغازک ایچ بوزید و عیدیه اسم حلقه در که موضع
 تنفس و مجرای طعام و شراب در نه که سنایر بویغید اولین سنه
 در ره آدم بودنای کل و طبل شکم و له ایضا نام و چنگ که
 کرکان دارند موش را خود بر نفس گذارند طار و ده بویغید
 اکل و ماکول را خلعت و ناز غالب و مغلوب را
 عقلیت و رای نظام رده بویغید در نای کلوم نان بچند
 کرزاکه فرو بریم بر بچند سغیده بویغید نهاده پدر چنگ
 در ناز خویش بر نای چنگ آورده پیش و صخری بویغید 2
 متا بهت ابله اطلاق افروز نه که عسکریام همیشه
 در ناز قینه غفلت مرجه خوشست دین زار و عود ناله نرجه خوشست
 تنگنای صق بویغاز و بکدر تجوز ایدوب هر کار موضع اطلاق
 افروز نه که کمال اسمعیل بویغید به تنگنای خوشست در و ن
 دو باد و مرست همیشه بر دل بسیار مغربین دارد غری
 دخی بویغید بکیر تم که چه صنعت بکار برد که کرد به تنگنای
 جهان وضع این بنا معمار رابع مهند اطر افنده بر قلعه سمید
 مسعود سعدانده مجوس ایدیر نه که بویغیده و میشد
 نالم از جوار مغنای بستر کرفت سمت مغنای بویغید
 بویغید از بویغیت که بویغید این بویغید

زنگ دولت میرزای مفسر و فاعل و فاعل و فاعل
 بویغید اولین سنه در که بویغازک ایچ بوزید و عیدیه اسم حلقه در که موضع
 و مشار الیه مصرع اخیر در که آخر قطعه در ام دخی اگر چه این معنای سنه در
 اما الجون اوج لفظ ایله مسموع در بری امشب و بویغید و بویغید و بویغید
 امسال در و قایقه امساعت دخی زیاده نمیشد آن بعدیه و بویغید
 اسم اشارت در ایچینگ آفرینه کاف تصغیر الحاق ایدوب
 آنک و اینک دیر لرنه که شمس الدین طیبی بویغید
 کر کند دهر طلب تیر کشاد قدر جرج اشارت کندش سوختار
 کانک اما اینک اکثر حضوره مشاهد اولان امور استار نه
 مستعمل در ترکیده امشته معنای سنه در نه که عفر بویغید
 که چو او بود و کنون هست و در خواهد بود این که او ماضی حال آنک
 آن مستقبل یعنی کیم عفر که ماضیه موجود ایدی یا شد آنجلین و در
 یا زمان مستقبله آنجلین اولسه کر کرد زبیر زمان با ضرر و در مستحق
 اولفله معلوم در که آنجلین بر کسه وجوده کلمه ی زیر اکل اولسه
 ایدی البته اشتها بولوب مسموع اولوز در و زمان حال دخی
 امشته مشاهد در که نظیر بویغید و زمان مستقبله محقق و کلمه
 مانند ی کلمه مجازا زمان حاضر معنای سنه در استعمال افروز که
 اکونر معنای سید رفته اند شدی معنای سنه در کلور و دید
 بویغید ایله در نه که عفر بویغید المنه نقد که نیازم نیست

نیست اینک بهنادت طلب لوح و قلم آنک در آن الف
 ممدوده حذف اولوب نیک و غیره که طایر دوم بوی ~~رسم~~
 نیک فلک شده از برای زرگری اختیار کرد زیرا هستری
 لسان عربیده اسم اشارت اصلا مضاف واقع اولم فارسیده
 مضاف اولیچن کمره اسم حسن معناسنه اولور شیر و چیز
 معناسنه اشاره دلالت اینک کلمه کلمه افکار آن تو و این من
 دیگر کلمه کلمه سنگ سنگ بنم نسم معناسنه در نه که طایر دوم
 بوی ~~رسم~~ گفت زاهد در سبوحا کیمیت این گفت
 باده گفت آن کیمیت این گفت این آن فلک میراجل
 گفت طالب را چنین باشد عمل مولانا کاتر دخی بد زور
 بچونده بوی ~~رسم~~ لقب کاتر دارم امر بدر اما محمد
 رسید اسم از آسمان مرا نام باشد محمد تو بدر با نکت
 آن ترا بردارم آن گفت مشترکه در ایگر معناسه و غر و ارد
 بر اسم موصول معناسنه در فارسیده اسم موصول
 مخضهر صیغه سر تو قدر ذو العقول نه اولور ابیه که لفظ
 اکا اکا و ادوب آنکه دیور نه که سعدی بوی ~~رسم~~
 آنکه نبات عارض آب حیات میخورد در شدش که گذر
 که نبات میخورد و غیره ذو العقول نه اولور ابیه که لفظ
 اکا اکا و ادوب آنکه دیور نه که سعدی بوی ~~رسم~~ بر آنچه میگوید

دل منه که دجله بر سر پس از خلیفه بخواد گذشت از بغداد ثانی
 حسنه اولان ملاحتدر و سود مجموع اسباب حسن بن صابر
 و ظاهر اولان هیات ایله تغییر انیشدر حافظ بوی ~~رسم~~ شاهد آن
 نیست که بوی و میاغ دارد بنده طلعت او با نیک که آنز دارد
 و آن بودنی آن معناسنه اسم اشارت در اما با ایله استمال الموقر
 شرط در با هر نه معناسه اولور سه اولور قسم اولد و عنی
 کبر نه که لطیفی بوی ~~رسم~~ بدان خدای که عقل و روان و جان
 بخشید بحر جناب رفیع تو مرندارم امید و الفصاحیه اولد
 کبی نه که کمال اسمعیل بوی ~~رسم~~ میگفت آفتاب من و رای
 شاه و عقل گفتش بطین کار تو اکنون بدار سید وین این
 معناسنه اسم اشارت فریدر بودنی با ایله اولم شرط در
 نه که سعدی بوی ~~رسم~~ بد و گفتیم که مشکری بعبیری که از بصر
 دلا ویر تو مستم این از ~~رسم~~ است از حسن نیست بو فلک نذر کیمیت
 صنع ایلد و کلدر و یک برده ضرب اولور شاه محمد نهادند
 بوی ~~رسم~~ چون باز ن گفت نه محمد کین بچه زشت کار من
 نیست این از حسن کلاه دوزست با حقا که دین
 سخن سخن نیست زن نیز جواب بجهت گفت کین
 از فلک است از حسن نیست این ~~رسم~~ دیگر بوی بر باد و یک برده
 ضرب اولور بر شاعر دیمش ~~رسم~~ کفر بداع بحر سوزانمت

دنی

جگر صد داغ هست بر فکرم این کردگار **این همه آورده است**
 بوی بخت قباحت کدر دیده جگر پرده ضرب و کوفت زنده که
 سکنج بود **این** از نیم کل و مل این دل عزت بیاد آخر
 ای باد صبا این همه آورده است کذا دستور العمل **این راه**
بترک است بویول سنی خلاف مقصود که المیور و یکجک
 پرده ضرب و کوفت زنده که سندی بود **این** رسم ز سر کعبه
 از اعجاز **این** که تو میروی بترک است **این** مرده
نیشون نیشون بود بوشیر حقیر بود ز جنت ارگانه دگر و یکجک
 پرده ضرب و کوفت زنده که عبد الرزاق بود **این** زهر دنیا
 چندین عناکر کشند که می نیز داین مرده خود بدین شیون
 مرده میت در و شیون ماتم در **این** ترازو اینا تر ایک
 امتحان ایل و یکجک پرده ضرب و کوفت زنده که کمال جغتند بود
 بحسن از ماه میجر و پروین اگر باور شد اینک ترازو
 جربیدیم بر ایل راجح اولی قدر و ترازو بونده چشم بچون
 استعاره انصر حقیقه در وجه شبه ظهور مقادیر در نه که موزو نالک
 مقادیر بر ترازو ایل معلوم اولور کذلک حنک مقادیر چشم
 ایل معلوم اولور دستور العمل صاحب اینک ترازو داشته
 میدان دیکدر دید و کی ترز بقدر و بتر تحریف ایدوب بویل
 روایت ایتشد **این** سخن از ماه میجر و پروین

اگر مستر شوند اینک ترازو اینک **این** کز و اینک **این** شسته مید
 و یکجک پرده ضرب و کوفت زنده که کمال جغتند بود **این** ترازو
 زقت سر و چمن کویشر اینک کز و اینک مید که کذا
 دستور العمل **این** سوز غنا سنده در که عریده کلام جوز خشمین
 و فتح فاد ایل مشهور در نه که اسدر بود **این** بسی جابها گفته اند
 این سخن بکن نیکی و بدی با کلمه رنگس دخی مستعمل در
 نظام بود **این** فاکه افکرت و ختم سخن نام فدا
 برو ختم کز جمع الغرر صاحب بر لغت فرید ایدوب سخن
 فتح سین ذکر ایتشد در کلام لفظیه و لغتیه که خاطر
 خطور ایدوب تلفظه کلامش اوله شامل اولد و غریبه
 فارسیده دخی سخن ایکینه شامل در نه که بر شاعر
 دیشد **این** بر گفته اند این سخن در جهان سخن
 گفته سیمیت و ناکفته زر **این** ازین وصف ترکیب در
 اختراع کلامه قادر اولان کسند در که هر مقامه مناسب کلم ایده
 بلغ معاسنه **این** **این** دارد بوسوزک تحتد بر مضم
 نکته و دقیقه دارد و یکجک پرده ضرب و کوفت زنده که سحر جغتند بود
این انحر که بچشم خوش تن ره دارد در چشم
 کداوشه نظر کرد **این** **این** معمار کلام در کمال
 دیکدر سعد بود **این** چه خوش است هم نایز بجوان نکته دانی

که سخن نگفته باشی بجز رسیده باشد **در سخن توان شناخت**
 هر کس که مراد از سوزندن ظاهر او بود دیگر حافظ بود **در**
 بیان شیخ چه حاجت که سوز آتش دل توان شناخت و سوز که در سخن باشد
سخن از پرده گوید سوز مرکن ای الیه سوز دیگر زنه که حسین
 قلی مرزا بود **در** تا وطن بود که راز دل میگوید گوش
 کن گوش که از پرده سخن میگوید و لغیره سخنان آن سخن
 در پرده گویند بروی یکدیگر پرده گویند **سخن از پرده**
 که مشه ننه که **در** سوز **در** در یک دو نکته صد غرض اظهار
 کرد و در **در** رسته بود و سخن از نقابت **در**
گفتن بولده عجله الیه کمک دن کنایه مراد اید یک ضرب الف و زنه که
 حافظ بود **در** نیست مشتاق صور شهر سخن لغیه
 گونه در ره گفت شاه مردخ بود **در** دولت و شرف
 میسر شود بی حبت و جبر کردصال کعبه منجوا هر سخن ذر راه
 کس و لغیره بگوهر فقر قدم گزین روان بر خیز طولی کعبه
 اگر بایت سخن ذر راه معلوم اوله که سخن عامه زنه و نظم
 شاه طبر فارسیده نظم و شوک اسم **در** جیم فارس و جیم
 الیه فرد و سوز **در** بزد دست و طنبور را بر لاف
 سر ایندی جامه اندر گرفت **در** کو شاعر و شعر خواج معناسنه
 ننه که زنه فرد و سوز **در** یک جامه کس و یک چنگ زنه یک بابی گوید

سازگار

شکر بر شکر **در** با او بر حسین جمله و فتح و او و سکون
 نوز الیه شعر قافیه سید زنه که لبیر بود **در** همه باد و همه خام و
 همه است **در** معانی باز گویند **در** و نام ملک این سخن
 دید و کده سخن نیمه مضاف در هم منظم و حدیث ضمیمه متصلید
 اصل ام در بر کلمه تک که آخر را در اسم اول الف ثابت او لور
 تلفظه بنده ام و گفته ام کبر و ما در هر اول الف ایسه اول الف سا
 او لور جا کرم و کردم و سخن کبر و ای منظم مع الف ک ضمیمه متصلید
 و سوره سنگ حکم ماست **در** کبیر **در** یاد بگویم و حنی ناظم کبر و سوره
 الملق معناسنه اسم مصدر در عربیه ذکر دیور و ذکر نفسیه
 بر میانه که انان الحکمه حفظ اید و کمر امور ک استحضار
 قادر او لور زنه که انور بود **در** سیاد آن حقوق مکر ماست
 زبانها دارم از خلق تو شاگرد کردن ضمیمه سیده استعمال او
 ای **در** یاد کردن کبر ذکر اینک معناسنه او لور زنه که سعد
 بود **در** چو غنچه آمد کلمه یاد کنه باز **در** تو غنچه شرف پرده
 رو و کینه ساز ظهیر فار یا با **در** سوز **در** پیش
 هر که از یاد میکنم هر **در** نمیکند **در** از این تا تو از فرخ
 ضمیمه حذف الی کذب تقدیر بر طرا حظه و حنی او لور زنه که بهادرین
 محمدان و علوان بود **در** یاد ایام که با ما داشتی
 کاه جک از ناز و کامر داشتی **در** یغیر یاد کنه **در** یاد کار بر سبیل

فراموشی که مقصود نیست فراموشی که کار و دست است
 که الغای یک غرامیذنی بود که مسطور او کلام عبارتی بود که نقل الیروز
 فراموشی مصدر در او نتمق معنای فراموشی و نتمق معنای
 مصدریت اسم اعتباری الیه حاصل و دهیم اسم مصدر قبلین
 اولی و شتر قائل فراموشی کردن منیر اینک معنای فراموشی
 او نتمق معنای مصدر در پیش و بوندنی غیر بوی که مصدر
 ذکر ایما مشدر مصدر فراموشی در نه که ذکر اولدی گاه
 الف حذف ایدوب فراموشی در نه که عبد الرزاق
 بوی که تا بخیر که از و تقصیر است باز دل خدمت
 تو فراموشی مانع هست مرا و ادبش که بسازد
 و غش کوشید و گاه وادی حذف ایدوب فراموشی
 در دیور نه که فراموشی لفظ نه دخی بوی تصرف و خوب
 گاه الف حذف ایدوب فراموشی در نه که نقل الیروز
 که چندان حفت خواهر در دل خاک که فراموشی کند دوران افلاک
 و گاه وادی حذف ایدوب فراموشی در نه که سعدی بوی
 ای که هر که فراموشی نکنم بهجت از بنده پادمی آید و گاه
 بوی که تا الحاق ایدوب فراموشی در نه که نقل الیروز
 زبان شکر و پانچ را فراموشی نهاد از غافری بر بدی و بخشش
 عقلت و سهو که نسیان در بر نوعدار سمر فارسیده سویت در

ای که سیر جمله و فتح اول و کسر و اولی تایی حذف ایدوب سویت
 و غز و بر که از مجمع العوس **حافظ قندیل** بش بصیرت او بر زده اول
 غافل اولی و دیم که کما بذر نه که سید سیم حلیه کنگل بوی شخند
 اجازت است که شجر او کنگ شنج فضل الله بوی بیت الیه
 جواب ویر که چون بفر میروی از طلب اندیشه که
 چون کلب میرسی حاضر قندیل باش کاز دخی بوی
 در زیارتها شبانه تار و میسونم خوشی و دود آه من بیان و
 حاضر قندیل باش **زنگ** ز ادبی و کاف فارسیه سکر معناس
 وار در بوی بوی معناسه در که آینه و در او زینه قوز غری
 صداد بوی بوی معناسه عوام زار فارسیه تلفظ ایدوب سنا بوی
 مردم تر ز محنت آرد رنگ آینه تر شود کبیر در رنگ
 بوی طوین آینه و مردن او کنگ آینه در سعدی و غن بوی
 آهنی را که مور باینه بخورد نتوان برد از و بصیف زنگ مویانه
 در قوز ویدر که در کت ماده حسن افنا و چوک ایدوب مور چانه دخی کوز
 اینست مور شکر حله کلور زنگار اصله وصف تر کبیر در رنگ
 الیه آردن مر کبیر رفتار و کفار کبیر یک معناسه وار در بوی
 مذکور بوی معناسه در نه که طاهر دوم بوی بوی دولت
 زنگار بر زنگار ما جمع شد تا کور شد ز اسرار ما شاه طاهر
 بوی که کجاست ساق سیمین بدنه که بزاید بصیف می

از اینیه دلم زنگار و بری ترکیده حرکت ایدوب جنگار
دید کلر بویه در نه که حسین ثنای بویور بد و صغلی
عالم آرایش بجایست نواخت یافت زنگ بر زنگار
زنگار زار عیاد عین معجایله اول پاس و کوفدر که نمناک
اولا سینه لرا و زرنه قوت نمناک پرا و زرنه اولان
یم بشل کوف کبر در رود کی بویور شمان زیر
زین فرسوده کردی زمین داده برایش نه پر زغارا
زار فارسیه اولور سه لغره و آواز بلند معناسنه در معناس
تای طایفه شود اندر محله ریخ در فردوسی بویور زهر سو
جو بردی جهانه تنگ نه بزهار زرنه زنگ نه مجاز اقلیم نه
اطلاق اولور شمشخ ز معیار جمالیده بوکا اقصا ایدوب
بویور نظم الیدی خدا یگان سلاطین که صیت معش
گرفت روم و فراسانه دهند و فتح و زنگ زنگی زنجی کربا
نسبت ایله در سعد بویور طامت که نه چندانکه خواهر
که نتوان شستن از زنگی سیاه و شیخ سعدی مد و اولان
سعدک که کلستانه نامه تالیف ایدوب بابا سنک جدر
اسمیدر نه که کلستانه بویور عز مخصوص که دیباچه های
بنام سعد ابو بکر سعد بن زکریا طایفه سودان اقلیمید
زنگ ایله باردن مر کیدر بار لب دریا و کنار جمع معناسنه در

این شاه بار شرحه تحقیر اولور ظهیر قاری بویور بد و صغلی
بدین دور و زنگی کرا التفات کند ز روم تا بدر زنگار کج میاید
واسدی طوسی بر غریب روایت نقل ایدوب و میشد زنگار
خزایر هند ده بریر در جمله طاشن ایله قایه در اصلا اکین و غله آنده
اولم زنگار ایچده بر کونک یولدن بر طایع وارد اول طایعده
انواع میوه و اصناف نعم موجود در سلیده بر کره اللهک امیر
اول طایع حرکت ایدوب کک در ریایه کلور و الحال زنگار
جماعتی بر بلبلق ذخیره لرینی اول طایعده آتوب کیدر معناس
تالت ماهتاب معناسنه در که شعاع ماهه عماره بویور
خوشه چون عقد در و برک چورر ماوه سجنه عقیق آب خورنگ
کدانه رساله الطوسی و شمس خرمیعا جمالیده شعاع آفتاب
معناسنه در دیوب بویور نظم الیدی بجنس وانی بریار
حسروایران کشاده دبح زبان و کشیده جام خورنگ حلیم
ابحن بوکا اقصا الیدی و مجمع الفرده اگر چه شعاع ماه و آفتاب
معناسنه در و میشد اما همین از رقیق بویور ایرادی
دمان لاله تو کو بی سحر که نوش کند بر و سینه زنگار
گوته شراب خورنگ انور در خور بویور بوده بر یاد
خواه بیکه و گاه جام ساقیت پر شراب خورنگ معنای
رابع چکراغی معناسنه در و بواج نوعدر کبیر و متوسط و غیر

نوع اول عربده سحر جوس در ترکیده چاک دینور طوار بومینه
 آصفیلور نه که نظامی بویور نه بیز رنگ در هر کار
 زهرابین میدار دقتانی سکه دخی بویور نه خبر آمد که آمد
 کاروانی که پیدایشش قطعا نشانی بکوش رویه
 از کید و فرسنگ هم آمد غرض مال از رنگ نوع مالی
 بیک لر و قلندر استعمال ایدر لر دزدان هر لر نه که نفر
 هندرس بویور نه ان شهنشاه که از آواز رنگ بیک او
 مضطرب گردند شاهان تاجه فرمان میرسد نوع استعربید
 جلجل در اوست قراک و قوشاک یا غنه با غلر نه که حکیم
 شقایب بویور نه مرابودست زین پیش از غلر نه که ذکر بویور
 جره باز تر جگر بهر صیدی که می افکندم او را بهمیدیم
 ستابی در زنی که گفته آن باز پریدست و ماندست نه بستم
 رقصه و حفته زنی بوکا رنگله دخی در لر نه که کاف المیه نه که
 یه شیفه مؤمن عزرا بچو نه بویور نه از روی شرف کرده
 کلیدار دیوان وقت توکله رنگله زن جلبر را یقین
 دیونکر ریشی و کلیدار مرکید یک لازم اولان خنقاقل
 کلام شرف یوزدن سکا و قف ایتمشد نه وله ایضا
 کرد رنگ کل منی سکیار سقطشد با غلر رنگله جنبه
 بجا رفت در ملک مرزا مؤمنک والده سی اسیدر و مصرع

ماندن

نماندیم مراد مستکوه سید بعضی بیل بومینه دمیستد که
 کله بوزده جماعده اولان زخمه معناسنه در که عربده ریزه نور
 و رنگله بر نوع چکر اغیدر که عظیم صدای اولور بولمشر ال ایچنه
 دخی اولور نه اصلا صدای نه بر خل کلر دوق بخش
 المیغوننه نه کفره هند چین جماعده طویق لر نه اصرار
 یغیر اگر والده غیر رنگ فوتجا یوب سقط و عمل مانده اولدی البسه
 جماعده زخمه ایله جکراغی او دیر جی خاتونک نریه کندی رنگله
 علم موسیقیه بر مقام معناسنه ده کلور الکیسنگ معناسنه رنگله
 دخی لغتد رنگله زافارسی ایله اولور البسه صغوک و کیرنگ و بوکا
 بکر ز سائر حیواناتک چتل طرناغی معناسنه در که عربده
 ظلف دینور معنای حامس دایره و دف یوللر دیر کدانی
 الاستنوم و لغه آند معنای سادس ال الاله جالین کف زدن
 معناسنه در کدانی مجمع العنسر معنای نه بکوز جیباغی معناسنه
 عربده غمض کوز کدانی انشرفنامه معنای نه کسکن و یا بچی و
 سوزنده معناسنه در کدانی ایضا نه یورک ایله کوکلر بیتد
 مشترکد رنگله که عربده یکسینه به قلب دیوز یورک شکل
 صنوبری اولان قلب جسمایند که صدرک اصول جاننده اولور
 حافظ بویور نه بوز ناله کاف صبا زان طره بکشداید
 زتاب جعدش کینش چه خنر افناد در دلها انجو بومعنا

فتح دال و تشدید لام ایله تعریب اولمشدر نته که قاموس
صاحب دیشدر دل بالفارسیه الفواد عربی فاعلا و اول
بالفتح و کسبه و سموها انتهم مجازا بهر سینه تک و سطنه
دخی دل اطلاق اولنور ع خاشاک نیز در دل دریا کدر
کند دید کلر که اغاجک اوزدکی اوزته سنده اولمغیده
دل در حنت دینور نغمه معارف و ضعیف سندن قیاس
ایدوب اوزدک معناسنه ده کلور دیشدر و کوکل
بر لطیفه زیبانه در که قلب صنوبری به متعلقدر و اول لطیفه
حقیقت نفسینه عبارتدر و حکمایاننده نفس ناطقه الیه
مسما در حافظ بوزیر س لها دل طلب جام جم از نامیکر
و آنچه خود داست زیگانه تمنا میگرد و حکیم سنایر ایله
قلبک تفاوثرینه اشارت ایدر دل بر عقل مهتری
دارد نکه شکل صنوبری دارد دل بکر منظر است بر بار
حجره دیوار چه دل خوانر ملا جلد و دیور ر نیست
این بیکر فخر و طر دل بلکه هست این نفس و طوطر دل
کز تو لوطی نفس شناسر ب خدا ناس نه ناسر صاحب دل
کمال انسانیته اولان کسه در که نفسنه مالک اولوب
هوا و هوسنه تابع اولیه صاحب بونده مالک معناسنه
اصلده کسر با ایله ترکیب اضافیدر وصف ترکیب در دیک

غلطدر

غلطدر سعد بوزیر د و صاحب دل که دارم موی همید
سرکش و ازرم جویر دل اضافت ایله بودخی او معنایه در
ننه که جابر بوزیر م معتدل شو که هر که اهل دست در جمیع
امور معتدلست د لارام و دلبر و دلدار و دریا و دلخ
و دلوز و دلوزب و دلک و دلوز جمله سر مجابیه طلاق
اولنور وصف ترکیب در معنای مرکب بر خطا هر اولمغیده
محتاج اولندی د لکیر منقبض و دل گرفته اولم معنی در
وصف ترکیب در منقولدر و نغمه آند کوکل نفرت ایدر
سینه و نور قیج معناسنه در دیشدر بو قول اولمغیده فخر
اولور س وصف ترکیب اولور د دل کوکل شبن و غم
اولان کسه در س دل در دیور فرخان القلب معناسنه
و سلاطین بغدادی شیخ حسن یومان یادشاک منکوحه
اسمیده که شیخ اویسر والده سیدر و سلیمان ساوچی آنزنجیه
فضیده بر ممتا ایله مدح ایشدر د دل و دلیر و دلاور و یورکل
و شایع معناسنه در اما دلاور صفت غالبه در وصف ترکیب
منقولدر د دل حبک ده ثبات اولمیا قورق و جبان
معناسنه در ننه که فردوسی بوزیر د دلیران کشید
شمشیر نیز ع نان داد بد دل براه گیر شتر دل
بودخی قورق معناسنه در شتر چنه ذکر اولنور بیدل

یور کسر خواف معنا سینه در و کوکلر بتور مش عا شوق ما یم
 معنا سینه ده کلور ننه که سعدی بویر **ر** کر کسی وصف
 اوز فیه پرسد بیدل از برتشان چه کوید باز خردل کوکلر
 بوکلر و مختار معنا سینه در کذا فرج خاس اجناس از دل
 آمدن کوکلر قومین معنا سینه در ننه که طوسی بویر **ر**
 تیر تو که در سینه فیه ساخته نزل خواهم که برون آور مشر نایم
 از دل تمامی مشهد روحی بویر **ر** مانده بیکان خدنگ
 در دل بی حاصل خلاصم از دل بر آرم بر نیاید از دل دست
 بر دل نهادن جانیه جبرائیل معنا سینه در ننه که وحشی
 بویر **ر** مکن آن طور که آزرده شویم از خوبت دست
 بر دل نهم و پار کشم از کویت دل دادن رضا ویرمک
 معنا سینه در ننه که طهیر فاریابی بویر **ر** اگر ضرورت
 از نیت بگیرم دهم چگونه دل دهم که در تو در گذرم
 سکه دخی بویر **ر** خود دل گرا دهد که دهد دل بی یوفا
 ماری چو دل دهد بجه جهان دهد دل نهادن تو طین نقیر
 ایدوب اختیار کو سرب رضا ویرمک معنا سینه در ننه که
 سعدی بویر **ر** بخت دوست زینهار از دوست
 دل نهادم بر آنچه خاطر اوست کمال جنبش در بویر **ر**
 دل نهادم بچایه بدر دل خوش حکم باغ او نیت جرایز چاره

دل داد

روی دل نمودن کور یوز کو سترک و بکدر کمال اسمعیل
 بویر **ر** آغوشیا و غنچه دل راز هم کشود رو بر دلی
 به بلبل خونین جگر نمود روی حذف ایدوب دل نمودن
 دخی بویر **ر** تو دل نمودن غنچه با صبا بنکر
 که در کوش چو به بیند کینیا کمال اسمعیل دخی بویر **ر**
 چو سینه با همه کس دل نمودن سیت ترا از ان بود همه است
 ز خنده لبها باز دل برداشتن ضم با وفا سر الیه بجه
 اولوب اعراض الیک معنا سینه در بوکلر تر کیده و حیدر
 موجود در جانی بویر **ر** کند کل خون رخت خود را تصبور
 وزان دارد و ز کل غنچه و لر بر دولت آفرین اوله نا ضمیر
 مفرد اصلا در آخری با در سر اوله کلمه که لا خوا و کور
 الف تلفظ اولوز بنده ات ورزه ات کبر ما در سر او بحق
 الف ساقط اولوز جا کت ردت کبر و کذلک الف
 و لغز جمع لاحق الیحق الف ساقط اولوز بنده تان و خوا
 تان کبری **ر** افعال ثلثه به مخصوص بر اداة در مصدره و جوابه
 داخل اولوز امر و نهیه داخل اولوز تاکید افاده ایدوب
 لغز مؤکده کبر میزان و مرزن و مرزن و مرزن و
 مرزن کبر با رضیه اداة نهر مر افندیه متقدم افعال کمال
 باشا زاده قواعد الفرس اولوز سکه دخی بویر **ر**

الباء اولان امره داخل اولور ویدوکی قواعد دن خارج نکریده
 مقابلی کل کلمه سیدر و بعض کلمه لرایله کافی غینه تبدیل ایدوب
 غل وینور ایت کل وایتمه کل واور غل واور غل کلام حاضر
 و نهیه مخصوصه امر غایبه لاحق اولمز ناظم سینه وای کلمه سینه
 اولان امر لفظیه ترکی ترجمه ایتدوکی ناقص ترجمه در و مضارع
 داخل اولور سینه حالیت افاده اید مضارع حاله و استقبالی
 محتمل ایکن انک دخول لرایله یا حاله مخصوص اولور یا حاله قریب
 اولور سینه که بر سینه ویشد **در** در فزانت می نویسم
 نامه و از دست من **خامه** خون میگرد و خط خاک بر سر بکند
 بونده و حی با فضیحه متقدم اولمز بلکه تاخیری واجبدر سینه که عطا بود
مال و ملک می بیاید سوختن **باد** شاه از منت آغوش
 سعد در حی بود **سب** تار یک دوستانه خدای هر بنیاد
 جور و زحمتنده قواعد لغتده کاه اولور که با اوزرینه متقدم
 اولور بجز زندیدوکی سماعه محتاجدر و مضارع منفی اولور
 اکثر حرف نفی تقدم ایدر و تاخیری جایز در سینه که ظهیر فایز
می نخواهد که من باندک سعی در جهنم با ستمت
 ناستر **با** فضیحه الیه و حی فضل اولور می زند کبر بواجبین
 خبری الیه فضل جایز دکلدر **و** انوری شعرده اداة استقام
 الیه فضل واقع اولمشد سینه که بوبیده ویشد **در**

کفتم نفاذ حکمدر تو موثر آید گفتا که می چکوبی در ما درای منم
 سینه نام در مفعول الیه فضل اولمشد سینه که بوبیده ویشد
که می خار پوشد بجای حریر **مزد** کوست هیکام
بستان شیر **و** ماضی اوزرینه داخل اولمشد حکایه حال ضمیمه
 ایچونه اولور و با فضیحه دن تجردی واجبدر می آمد و سینه کبر کلور
 ایدی و اور رایدی دیکدر سینه که عداد کابنی ویشد **در**
 نبود لوح و قلم را نشاء که منشئت نقوش مهر تو بر لوح دل قم میر
بس ناظم قطعه آتیه **مید** اوبین ویر در کاعدا در
 وار دیدوکی سینه ویشد سینه بونده و حی حرف نفی تقدم
 اکثریدر و غیر نفی الیه فضل نادر در سینه که انور نیک بود قطعه
 سنده و اقعد **عنصری** کر شعر مرصعه یا نیست
 اونه زبانی جنس برزیت **سیت** اندر زمانه مجودی
 ورنه هر گوشه و عنصر سیت **نتمه** معلوم اولاکه می اوزرینه
 با اتصالیه مرید اولور اب فاعل حاشده اتصال و تکرار
 افاده اید مجموعی متصل و ستم معناسنه اولور کلمه مستقله
 حکمده اولور غیر ماضییه داخل اولور سینه جایز در که فعله متصل
 یازلیه سینه که انور ویشد **رعد** دل او هم بار و هوام
 ز فیض او هم زاید زمین زر **لطیفه** بود **تو** میدرخ
 که هیچ نعمت و خواست نبود **سچ** تند ستر راست

و جایز در که فعلین مستفصل با زیله نه که انوری بویژه **بسم**
 کون میخیز زبان کجیز برین بمان که ز مردم هم بمان مانده و جایز در که
 فعلین مؤخر اوله نه که رود کی بویژه **باد بومر مو لبان آمد**
 بومر بار مهربان آمد هم انور مرده بویژه **بجز بر تو دعا کردم**
 هم سب و روز بطبع بر تو ثنا کرده هم نه و سال و ماضیه
 داخل اولور سه نه مر کبی حکایه حال ماضیه افاده ایدر و فعله انصاف
 اکثر دیر نه که معدر بویژه **روان خوشتر از استخوان میگوید**
 میبگفت و از هول جان میدو و سمر دن صبره مرا کید ایچنه ذکر ی
 جایز در نه که فردوس بویژه **خوشتر بر دوازیم جایز حاجت**
 بفار اندر از غم هم میبگد حاجت و انفضاح قلیل در نه که فردوس بویژه
 هم که ز بارید سچون ترک هم خاک خاک آمد از خود و ترک
 و فعلین تا آخری مجموع دکلدر **بر هم دور** و در که اصل همین
 ضرورت نظم همچون نونی حذف الحذف نه که فردوس بویژه
 هم تا کردانی انخستری جهان را در کف نه شود داوری و فایده
 مذکور کرد که هم نفتر ایچنه در مقرر و یکب بر ده هم دیر و فردوس
 انخستری مبتنی بر ایدر و کی تحقیقین خالیدر قتائل **زادی**
 زود و دندان فعل امر و با سب زایل الیه و یکبدر بوجله ان **سب**
 قطعه تا سحره شرح او نور
 محمد الکنا معین الله
 التاج

کتابخانه مجلس شورای ملی
 تهران
 شماره ثبت ۱۳۰
 شماره قفسه ۱۳۰

۲۱۱۲

